

ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΗΡΩΙΖΕΣ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ 2015

[5]

Αφιερώνω

Στη μνήμη του αγαπημένου μου συζύγου,
Απόστολου Προυσαέα,
καθώς και όλων εκείνων που μας
μεταλαμπάδευσαν αδάπανα
τη φλόγα της αλήθειας
του **Ευαγγελίου του Χριστού**.

Εύχομαι η καινούρια γενιά
ν' ακολουθήσει το παράδειγμά τους.
Να πάρει ο καθένας τη σκυτάλη του υπεύθυνα.
Να ζει και να κηρύττει «**Χριστό Σταυρωμένο**».

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ
ΑΛΩΠΕΚΗΣ 22 15234 ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Web. Site: www.thriamvos.gr

Επιμέλεια Έκδοσης: **Αλίκη Προυσαέως**
email: alice5@thriamvos.gr
Τηλ.210 63 90 076 κιν. 6937663312

Τα χωρία της Αγίας Γραφής, ως επί το πλείστον,
είναι από τη γνωστή μετάφραση του Αρχιμανδρίτη
Ν. Βάμβα στη Νεοελληνική μεταφορά τους
των Εκδόσεων Πέργαμος.

Εισαγωγικές Σκέψεις

Διηγείται κάποιος ενοικιαστής ότι μια μέρα πήρε ένα ειδοποιητήριο απ' τον ιδιοκτήτη του, να ετοιμαστεί σιγά σιγά ώστε να μετακομίσει, γιατί το σπίτι του ήταν ετοιμόρροπο και δε χωρούσε άλλη επιδιόρθωση.

Στην αρχή στενοχωρήθηκε πολύ. Είχε αγαπήσει το σπίτι όπου κατοικούσε. Τελικά κατάλαβε ότι δε γινόταν διαφορετικά έπρεπε να ετοιμαστεί για τη «μετακόμιση».

Ένα τέτοιο **ειδοποιητήριο**

έχω λάβει κι εγώ απ' τον **Ιδιοκτήτη** του «σπιτιού» μου, καθώς 84 χρόνια μένω

στο ίδιο «σπίτι» και

τώρα χρειάζεται **συνεχή**

συντήρηση για να μην

καταρρεύσει.

Κάποια ώρα όμως

σίγουρα

θα διαλυθεί...

Στο ειδοποιητήριο ο

Καλός Ιδιοκτήτης, για

να με ενθαρρύνει και να

με παρηγορήσει,

μου θυμίζει ότι εκεί

που θα μετακομίσω

με περιμένει ένα πανέμορφο «σπίτι».

«Αν η επίγεια κατοικία μας (το σώμα)», λέει, «χαλάσει, έχουμε κατοικία στους ουρανούς αιώνια, χτισμένη όχι από ανθρώπινα χέρια αλλά από τον ίδιο το Θεό».(2Κορινθ.5:1)

Λέει και κάτι άλλο ασύλληπτο που θα λάβει χώρα στην **Ανάσταση των Νεκρών**: «*Το φθαρτό αυτό σώμα θα ντυθεί αφθαρσία και το θνητό αθανασία*», όπως ήταν του Χριστού όταν αναστήθηκε από τους νεκρούς. «*Ο Οποίος θα μετασηματίσει το σώμα της ταπείνωσής μας, ώστε να γίνει σύμμορφο με το σώμα της δόξας Του.*» (Φιλ.3:21)

Όταν σκοτώθηκε ο μικρός μου αδελφός στα Δεκεμβριανά από όλμο, για πρώτη φορά συνειδητοποίησα ότι μια μέρα και σε μένα θα ερχόταν ένα τέτοιο «ειδοποιητήριο». Μια μέρα κι εγώ θα πέθαινα. Ήταν αναπόφευκτο. Συγκλονίστηκα! Μου φαινόταν τόσο άπιαστο! Ήθελα όμως πάση θυσία να μη χαθεί η ψυχή μου.

Ήμουν τότε 14 χρονών. Έτσι, μετά από πολύ ψάξιμο, κατάλαβα ότι ο μόνος ασφαλής τρόπος για την **σωθεί η ψυχή μου** ήταν να μπω απ' τη **Στενή Πύλη** του **Σταυρού του Χριστού**, σύμφωνα με το **θεόπνευστο Ευαγγέλιο**. Κι αυτό έκανα όταν ήμουν περίπου 20 χρονών.

Πώς έγινε η συνάντησή μου με το Σωτήρα Χριστό το έχω γράψει στο πρώτο μου βιβλίο που τιτλοφορείται **Αξέχαστες Συναντήσεις**. Ποτέ δε μετάνιωσα για την απόφασή μου να ακολουθήσω το Χριστό.

Καθώς λοιπόν ετοιμάζω τη «**βαλίτσα μου**», όπως λένε, για την αιώνια μου κατοικία, νιώθω πιο έντονα να πλησιάζει η ώρα για το «**μεγάλο ταξίδι**».

Ίσως υποσυνείδητα αυτό να αποτέλεσε πηγή έμπνευσης ώστε να γράψω αυτό το βιβλίο σχετικά με τους **Ήρωες της**

Πίστewς, πριν την αναχώρησή μου. Να μελετήσω και να γράψω τη ζωή αυτών των **γενναίων ανθρώπων**, που στο τέλος θα παρελάσουν **νικηφόρα** στην πομπή του **ουράνιου Βασιλιά** και θα εισέλθουν στην **Ουράνια Βασιλεία Του**.

Οι «**Ήρωες της πίστewς**» ανέκαθεν φλογίζουν την ψυχή μου. Τους θαυμάζω γιατί πέτυχαν το στόχο τους. Βρήκαν το σκοπό της ζωής. Γνώρισαν προσωπικά **Αυτόν** που τους έφερε στην ύπαρξη. Γι' αυτό συχνά διαβάζω το κεφάλαιο εκείνο στο Ευαγγέλιο, που ασχολείται ειδικά με αυτούς.

Όπως θα διαπιστώσουμε, όλοι αυτοί δε γεννήθηκαν **Ήρωες**, αλλά **έγιναν Ήρωες** κάνοντας σωστές επιλογές κατά τη διάρκεια της ζωής τους. Άδραξαν την ευκαιρία να μεγαλοουργήσουν **ενεργοποιώντας** την έμφυτη **ΠΙΣΤΗ τους**.

Τι σημαίνει «**ενεργοποίηση πίστewς**» θα εννοήσουμε καλύτερα με το ακόλουθο πρακτικό παράδειγμα:

Κάποτε ένας κήρυκας επισκέφτηκε έναν ψυχίατρο και του εκμυστηρεύτηκε ότι νιώθει **μελαγχολία**. Ο γιατρός ορθά κοφτά τον ρώτησε: «Έχεις **πίστη**, έτσι δεν είναι;» «Ναι», του απάντησε ο κήρυκας, «έχω **πίστη**». «Τότε γιατί δεν την χρησιμοποιείς;» ξαναρώτησε ο ιατρός.

Ο κήρυκας ξαφνικά συνήλθε, αφυπνίστηκε και, αφού ευχαρίστησε το γιατρό για τη «συνταγή», αναχώρησε. Βγαίνοντας έξω φώναξε με όλη τη δύναμή του: «Αλληλούια!» Αυτό ήταν. Η μελαγχολία του εξαφανίστηκε και δεν ξαναήλθε. Γιατί; Τι έκανε; Απλώς **ενεργοποίησε την πίστη** του. Αντί να κοιτάζει πώς νιώθει, **εμπιστεύτηκε εξολοκλήρου στον αξιόπιστο Θεό** και στις **υποσχέσεις Του**. **Υποτάχτηκε** στο θέλημά Του και **Τον ευχαρίστησε**.

Αλήθεια, και τι δεν κάνει η **σωστή πίστη!**

Ο Θεός διηγείται τα κατορθώματα πολλών **γενναίων ανθρώπων πίστεως**.

Ενδεικτικά λέει: «**Καταπολέμησαν** βασιλείες, **εργάστηκαν** δικαιοσύνη, **πέτυχαν** τις υποσχέσεις, **έσβησαν** δύναμη φωτιάς, **βούλωσαν** στόματα λιονταριών, **θεραπεύτηκαν** από ασθένεια, **πήραν τους νεκρούς** τους ζωντανούς.»

Κι όλα αυτά **διά πίστεως**, στηριγμένοι στον αμετάβλητο Θεό και στο λόγο Του, με μόνο κίνητρο τη δόξα Του.

Να, γιατί το πρώτο που ζητάει ο Θεός απ' τον άνθρωπο, ο οποίος θέλει να Τον πλησιάσει για να κάνει το θέλημά Του, είναι, να **ενεργοποιήσει την πίστη του** .

Λέει: «*Εκείνος που προσέρχεται στο Θεό πρέπει να πιστεύει ότι υπάρχει και ότι γίνεται μισθαποδότης σ' αυτούς που Τον εκζητούν.*» (Εβρ.11:6)

Συν Θεώ, λοιπόν, μ' αυτούς θα καταπιαστεί αυτό το βιβλίο. Θα τους ονομάσουμε **Ήρωες και Ηρωίδες Πίστεως**, γιατί έζησαν μια **άγια και νικηφόρα ζωή διά πίστεως**, κόντρα στις δυνάμεις του αμαρτωλού κόσμου. Έτσι **υπηρέτησαν** τα θαυμαστά σχέδια του Θεού μέσα στον Κόσμο.

Αγαπητέ αναγνώστη, αγαπητή αναγνώστρια,

Εύχομαι ολόθερμα η ανάγνωση του βιβλίου να τονώσει την καρδιά σου, να δυναμώσει την εξασθενημένη ίσως θέλησή σου, ώστε με **ανανεωμένη πίστη** και με **θείο οραματισμό** να προχωρήσεις στον πνευματικό στίβο και να βγεις **νικητής**. Να γραφτεί και το δικό σου όνομα στη λίστα των **Ηρώων της Πίστεως**. Έτσι θα δρασκελίσεις κι εσύ θριαμβικά το κατώφλι της **Ουράνιας Πύλης**.

Η Ρ Ω Ε Σ και Η Ρ Ω Ι Δ Ε Σ

Ήρωας δε γεννιέσαι, Ήρωας γίνεσαι.

Η ιστορία της ανθρωπότητας έχει ν' αναδείξει αμέτρητους **ήρωες** και **ηρωίδες**. Πατέρες και μητέρες που προτίμησαν να θυσιασθούν προκειμένου να σώσουν τα παιδιά τους. Βασιλιάδες, στρατηγούς, απλούς στρατιώτες, που με αυτοθυσία πολέμησαν για τη καλό της πατρίδας.

Ο σύζυγός μου διηγιόταν για κάποιον, στο στρατό, που με **απαράμιλλο ηρωισμό** κουβαλούσε νερό με ένα παγούρι για να ποτίζει τους πληγωμένους στρατιώτες στο πεδίο της μάχης, όπου και σκοτώθηκε.

Τελευταία διάβαζα για έναν έφηβο που με τόλμη πήγε να εμποδίσει έναν ζωσμένο με εκρηκτικά, με αποτέλεσμα να σώσει εκατοντάδες μαθητές, ο ίδιος όμως να σκοτωθεί. Δικαίως ο κόσμος ονομάζει αυτούς τους ανθρώπους **ήρωες**.

Ο Στόχος του Βιβλίου

Ο στόχος όμως του βιβλίου μας δεν είναι να βρούμε τους **ήρωες** και τις **ηρωίδες** σύμφωνα με τα **ανθρώπινα κριτήρια**, αλλά σύμφωνα με τα **κριτήρια του Θεού**.

Υπάρχει τεράστια διαφορά μεταξύ των δύο. Ο άνθρωπος μπορεί να θυσιασθεί για ό, τι τον εκφράζει, αλλά αν δεν το κάνει με **ανιδιοτελή κίνητρα**, λέει ο λόγος του Θεού, δεν έχει αξία γι' Αυτόν. Κρύβει μέσα **εγωκεντρικές φιλοδοξίες**.

Αυτό που μετράει μπροστά στο Θεό, είναι, τα **ελατήρια** των πράξεων του ανθρώπου να είναι μόνο για τη **δόξα Του**.

Η Δημιουργία

Για να προσδιορίσουμε ποιοι είναι οι **αληθινοί Ήρωες** πάνω στον Πλανήτη Γη με **βάση τη Βιβλική Θεώρηση** πρέπει να ξεκινήσουμε απ' τη **Δημιουργία**.

Μέσα στις καρδιές όλων γεννιέται ένας μεγάλος

προβληματισμός:

Ποιος δημιούργησε τους Ουρανοί, το Στερέωμα και τον άνθρωπο; Και ποιος ο σκοπός όλης της **Δημιουργίας**;

Ο Ίδιος ο Δημιουργός ρωτά και απαντά:

«*Σηκώστε ψηλά τα μάτια σας, και δείτε, ποιος δημιούργησε αυτά;*» (Ησ.40:26) «*Εγώ έκτισα τη γη, και δημιούργησα τον άνθρωπο επάνω σ' αυτή· εγώ με τα χέρια μου άπλωσα τους ουρανοί, και έδωσα διαταγές σε ολόκληρη τη στρατιά τους.*» «*Ο Θεός που έπλασε τη γη... όχι μάταια, αλλά την έπλασε για να κατοικείται. Εγώ [είμαι] ο Κύριος, και δεν υπάρχει άλλος.*» (Ησ.45:12,18)

Ο βασιλιάς **Δαβίδ** είχε ανακαλύψει **Ποιος δημιούργησε** τους ουρανοί και το σκοπό Του γι' αυτό και το διαλαλεί:

«*Οι ΟΥΡΑΝΟΙ διηγούνται τη δόξα τού Θεού, και το στερέωμα αναγγέλλει το έργο των χεριών του.*» (Ψαλ.19:1)

Πώς εμφανίστηκε ο άνθρωπος πάνω στη Γη;

Ο προβληματισμός του ανθρώπου εστιάζεται ιδιαίτερα στο

να μάθει για την **ύπαρξή του** πάνω στον Πλανήτη Γη: «**Ποιος είναι Αυτός που με έφερε στη ζωή; Για ποιο σκοπό; Και πού θα πάω μετά το θάνατο;**»

Ο Θεός δεν αφήνει τον άνθρωπο απληροφόρητο.

Για να βρούμε όμως τις σωστές απαντήσεις σε όλα αυτά τα καυτά ερωτήματά μας, πρέπει να ανατρέξουμε στο βιβλίο του Θεού την **Αγία Γραφή**. Είναι το μοναδικό βιβλίο όπου βρίσκουμε **φως** για το κάθε μας ερώτημα.

Εκεί διαβάζουμε: «*Είπε ο Θεός: **Ας κάνουμε άνθρωπο** σύμφωνα με τη δική μας **εικόνα**, σύμφωνα με τη δική μας **ομοίωση**... αρσενικό και θηλυκό τούς δημιουργήσε.*» (Γεν.1:26-28)

«Ο Θεός **έπλασε** τον άνθρωπο από **χώμα** της γης. Και εμφύσησε στους μυκτήρες του **πνοή ζωής**, και έγινε ο άνθρωπος σε ψυχή που ζει.»
«Και ο Θεός **είπε**: Δεν είναι καλό ο άνθρωπος να είναι μόνος. Θα κάνω σ' αυτόν **βοηθό όμοιο μ' αυτόν**... επέβαλε έκσταση στον Αδάμ, και κοιμήθηκε και πήρε μία από τις πλευρές του και... κατασκεύασε ο Κύριος ο Θεός την **πλευρά**, που πήρε από τον Αδάμ, σε **γυναίκα**, και την έφερε στον Αδάμ. Και ο Αδάμ **είπε**: Τούτο **[είναι]** τώρα κόκαλο από τα κόκαλά μου, και **σάρκα** από τη **σάρκα** μου.» (Γεν.2)

Η απόφαση της **Τριαδικής Θεότητας** να **δημιουργήσει άνθρωπο** σύμφωνα με την **εικόνα** και την **ομοίωση** του **Θεού** κρύβει ένα ασύλληπτο **Σχέδιο** με αιώνια προέκταση.

Δεν το χωράει ο ανθρώπινος νους. Να μοιράζεται ο Άπειρος Θεός τον Εαυτό Του - που οι ουρανοί των ουρανών δεν Τον χωράνε - με μια άλλη ύπαρξη, όμοια με τη δική Του, αθάνατη. Με ένα **πλάσμα χωματένιο**, μέσα στο οποίο **φύσηξε τη δική Του πνοή, τα δικά Του χαρίσματα!** Έναν άνθρωπο με **λογική, ελεύθερη βούληση** και με **κρίση**, ώστε να **επικοινωνεί μαζί του!** Ω! Τούτο είναι ακατανόητο! Οποία τιμή! Οποία συγκατάβαση! Οποία αγάπη και σοφία! Αναφωνεί ο Βασιλιάς Δαβίδ με θαυμασμό:

«**Τι είναι ο άνθρωπος**, ώστε να τον θυμάσαι; **Η, ο γιος του ανθρώπου**, ώστε να τον επισκέπτεσαι; **Με δόξα και τιμή** τον στεφάνωσες. Τον κατέστησες κυρίαρχο επάνω στα έργα των χειρών σου· **όλα τα υπέταξες κάτω από τα πόδια του.**» (Ψαλ.8:4)

Δεν αρκείται ο Θεός να μας φανερώνει μόνο **πώς μας έπλασε**, αλλά συνεχίζει ν' αποκαλύπτει κι άλλα

συνταρακτικά γεγονότα, που έλαβαν χώρα μετά τη **Δημιουργία**, για να έχουμε **πλήρη πληροφόρηση** ως προς την **αιτία**, γιατί συμβαίνουν **όλα τα κακά** στη ζωή μας και στον κόσμο, **ποιες** οι συνέπειες και **ποια** είναι τα συναισθήματά Του απέναντι στον άνθρωπο.

Διαβάζουμε: «Ο Κύριος ο Θεός πήρε τον άνθρωπο, και τον έβαλε στον **παράδεισο της Εδέμ** για να τον **εργάζεται**, και να τον **φυλάει**. Και ο Κύριος ο Θεός έδωσε προσαγή στον Αδάμ, λέγοντας: Από κάθε δέντρο του παραδείσου θα τρως ελεύθερα, από το **δέντρο της γνώσης τού καλού και του κακού**, όμως, δεν θα φας απ' αυτό· επειδή, την ίδια ημέρα που θα φας απ' αυτό, θα πεθάνεις οπωσδήποτε.» (Γεν.2:15-17)

Στον Κήπο της Εδέμ

Μας αποκαλύπτει ο Θεός ότι στον **Κήπο της Εδέμ** έλαβε χώρα η πιο θλιβερή ιστορία του **Κόσμου**. Οι **Πρωτόπλαστοι**, ενώ ζούσαν **πανευτυχείς** με υποταγή στο θέλημα του Θεού, **επιθύμησαν** να είναι **ανεξάρτητοι**. Παράκουσαν την εντολή του Θεού και **έφαγαν** απ' το **απαγορευμένο δέντρο της Γνώσεως του Καλού και του Κακού**.

Όπως ξέρουμε, η **γυναίκα** πρώτη **εξαπατήθηκε** από το **Διάβολο** και έγινε όργανό του, ώστε να **αμαρτήσει** ο **Αδάμ**, ο άντρας της, ο οποίος **παρέβηκε εν ψυχρώ** τη ρητή εντολή του Θεού.

Από την ώρα εκείνη οι **Πρωτόπλαστοι** βύθισαν όλο το **ανθρώπινο γένος** σε μια τραγική περιπέτεια. Αποσυνδέθηκαν από τον **Ποιητή** τους, την πηγή της ζωής και αγάπης. Διώχτηκαν απ' τον **Παράδεισο**, έχασαν όλη την ευτυχία τους. Έγιναν δυστυχείς.

Η καρδιά τους γέμισε από φόβο και αβεβαιότητα. Σκοτεινίασε απειλητικά ο ουρανός τους. Τώρα, αντί να κάνουν το θέλημα του Θεού, έκαναν αυτά που τους επέβαλλε ο Εχθρός, ο Διάβολος. Έγιναν σκλάβοι του.

Και τι έκανε ο Θεός;

Εκείνο το θλιβερό δειλινό ο Αδάμ και η Εύα δεν εμφανίστηκαν στο ραντεβού τους με τον Πλάστη τους. Κρύφτηκαν, δεν μπορούσαν να Τον συναντήσουν. Η πιο **γλυκιά ώρα, η ώρα** της συνάντησής τους μαζί Του, που με τόση λαχτάρα περίμεναν άλλες μέρες, τώρα είχε μετατραπεί σε ώρα **πικρής ανάμνησης**.

Αυτό κάνει η **παρακοή** στο θέλημα του Θεού. Βάζει **χώρισμα**, όπως λέει ο λόγος Του: «*Οι ανομίες σας έβαλαν **χωρίσματα** ανάμεσα σε σας και στον Θεό σας, και οι αμαρτίες σας έκρυψαν το πρόσωπό [του] από σας*» (Ησ.59:2)

«*Και ο Κύριος ο Θεός κάλεσε τον Αδάμ, και του είπε: **Πού είσαι;***»

Ποιος μπορεί να περιγράψει τα συναισθήματα του Πλάστη Θεού; Η προσβολή στο Πρόσωπό Του απ' τον άνθρωπο, που δεν έδειξε ούτε το ελάχιστο φιλότιμο απέναντι σ' Εκείνον, ο Οποίος τόσο τρυφερά συναναστρεφόταν μαζί τους, Τον λύπησε αφάνταστα. Αυτό όμως δεν Τον σταμάτησε να αγαπάει τα πλάσματά Του. Αν και τα **Σχέδια** που είχε για τον άνθρωπο, φαινομενικά απέτυχαν, όμως στάθηκε ανώτερος των περιστάσεων ως **Παντοδύναμος Δημιουργός. Ο Θεός έκανε** κάτι το ασύλληπτο και ανεξήγητο!

Στην απελπιστική εκείνη ώρα, ο Πανάγαθος Θεός, αντί να τους αφήσει στην τύχη τους, ενεργοποίησε την **ΑΓΑΠΗ** Του. Τους έδωσε μια **αχτίδα φωτός**.

Επειδή υπήρχε ο φόβος να φάνε απ' το **Ξύλο της Ζωής** και να μείνουν για πάντα αθάνατοι μέσα στην αμαρτία, έπρεπε να τους απομακρύνει απ' τον Παράδεισο. Πριν όμως τους διώξει απ' τον κήπο της Εδέμ, τους **υποσχέθηκε** να στείλει **ένα Πρόσωπο** ξεχωριστά δικό Του για να κάνει **αποκατάσταση** με ένα πολύ δραματικό τρόπο.

Είπε στο φίδι: *«Θα στήσω έχθρα ανάμεσα σε σένα και στη **γυναίκα**, κι ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο **σπέρμα της**· αυτό θα σου **συντρίψει το κεφάλι** κι εσύ θα του **λογχίσεις τη φτέρνα του**».* (Γεν.3:15)

Αυτή είναι η πρώτη **προεικόνιση** της **ΣΤΑΥΡΩΣΗΣ** του Χριστού. Βλέπουμε συμβολικά, το **σπέρμα της γυναίκας**, το **Χριστό**, να τσακίζει το κεφάλι του φιδιού, του Σατανά, κι εκείνος να Τον καρφώνει στο **Σταυρό**.

Άλλος τρόπος **αποκατάστασης** δεν υπήρχε, σύμφωνα με τη **θεία Νομοθεσία**.

Μόνο η προσφορά του Μονογενή αναμάρτητου Γιου Του, ως θυσία για την εξιλέωση των αμαρτιών του ανθρώπου με το **Αίμα Του**, μπορούσε να το πραγματοποιήσει!

Για το Θεό δεν υπάρχει αποτυχία. Δεν υπάρχει τίποτα αδύνατο. Μέσα απ' τα ερείπια ανασταίνει **νέα δημιουργία!** *«Ο οποίος ζωοποιεί τους νεκρούς, και καλεί τα μη υπάρχοντα ωσάν να υπάρχουν.»* (Ρωμ.4:17)

Κι αυτό έκανε παρ' όλο το ανυπολόγιστο κόστος!

Ώρα λατρείας κι ευχαριστίας!

Εδώ κάνω ένα «στοπ». Δεν θέλω να προσπεράσω αυτήν τη **μεγαλειώδη χειρονομία** του Θεού, χωρίς να Τον ευχαριστήσω ταπεινά που δεν «εφείσθη», δε λυπήθηκε, τον πολυαγαπημένο Του Γιο, προκειμένου να με λυτρώσει απ' τα χέρια του Σατανά και να με κάνει ένα **Νέο Άνθρωπο**. Ακόμα ν' αγκαλιάσω με ευγνωμοσύνη τα τρυπημένα πόδια του Σωτήρα μου, που δέχτηκε να τιμωρηθεί στο Σταυρό στη θέση μου, για να με γλυτώσει απ' την Κόλαση.

Πατέρα Ουράνιε,

Σ' ευχαριστώ απ' τα βάθη της καρδιάς μου για το ανεκδιήγητό Σου Δώρο! Βοήθα με, ποτέ να μην ξεχάσω πόσο ακριβά Σού στοίχισε η λύτρωσή μου. Σε προσκυνώ!

Κύριε Ιησού,

*Συγκλονίζομαι κάθε φορά που Σε βλέπω νοερά στο **Σταυρό**, με τα μάτια της **πίστης!** Είναι δυνατό να σφαγιασθείς για μένα; Μου φαίνεται απίστευτο! Αιώνια θα Σ' ευγνωμονώ!*

Αγαπητέ αναγνώστη,

Θα σε παρακαλούσα να σταματήσεις κι εσύ για λίγο. Ν' αναλογιστείς ότι η σωτηρία σου, είναι μεν **κατά χάρη**, αλλά το τίμημά της είναι ανυπολόγιστο! Όχι με χρυσάφι και ασήμι, αλλά με το **τίμιο Αίμα του Αμνού του Θεού**. Ευχαρίστησέ Τον απ' τα βάθη της καρδιάς σου. Εμπιστεύσου Τον, αγάπα Τον υπακούοντας τις εντολές Του.

Η Εκλογή της Γυναίκας

Πριν προχωρήσουμε, είναι επίκαιρο να διαλευκανθεί, όσο το δυνατό, ένα επίμαχο θέμα που ταλανίζει την ανθρωπότητα. Γιατί η γυναίκα θεωρείται **υποδεέστερη** και σε πολλά μέρη γίνεται αντικείμενο κακομεταχείρισης και εκμετάλλευσης;

Ακούμε για ανατριχιαστικά έθιμα σε διάφορες απολίτιστες χώρες. Για παράδειγμα, να θάβουν τη γυναίκα μαζί με το νεκρό άντρα της. Θεωρούν ότι δεν έχει δικαίωμα πια να ζει. Σε πολιτισμένες χώρες επίσης η γνώμη της γυναίκας πολλές φορές περιφρονείται και δεν εισακούεται από τους άντρες, εκλαμβάνεται ως **ανοησία**.

Όταν οι γυναίκες ανάγγειλαν την Ανάσταση του Χριστού στους μαθητές Του, δεν τις πίστεψαν, θεώρησαν τα λόγια τους ως «φλυαρία».

Όταν ο Κ. Μεταλληνός πρωτοήρθε στην Αθήνα το 1908 από την Κέρκυρα για να φοιτήσει στο Πανεπιστήμιο και είδε μια γυναίκα να διαβάζει εφημερίδα, του φάνηκε αδιανόητο...

Τελευταία, ένας πατέρας έβαζε την κόρη του να του διαβάζει το Ευαγγέλιο, μιας και είχε πρόβλημα με την όρασή του. Όταν όμως έμαθε, εσφαλμένα, ότι η **γυναίκα** δεν κάνει να μιλάει για τα πράγματα του Θεού, τη σταμάτησε. Το αποτέλεσμα ήταν η κόρη να σκανδαλισθεί ανεπανόρθωτα. Δεν ήθελε να πιστεύει σ' έναν Θεό που υποβάθμιζε τόσο βάνουσα την αξία και τη νοημοσύνη της γυναίκας.

Να τι κάνει η **άγνοια**. Δε γνώριζε η κόρη ότι ο σκοπός για τον οποίο ο Θεός κατασκεύασε την Εύα δεν ήταν μόνο για να την έχει ως **γυναίκα** του ο Αδάμ, αλλά για να την έχει ως **σύντροφο** του και ως «**βοηθό του, όμοιο με αυτόν**».

Αυτός λοιπόν που **σπέρνει** ύπουλα όλα αυτά τα **αρνητικά συναισθήματα** και τις **λαθεμένες αντιλήψεις** στο νου και στην καρδιά του άντρα για τη γυναίκα, είναι ο **Σατανάς**.

Η εκλογή της γυναίκας από μέρους του Θεού να είναι το σκεύος μέσω του οποίου ο Χριστός θα σύντριβε το κεφάλι του φιδιού, του **Σατανά**, τον ξεσήκωσε σε μια ιδιαίτερη **εκστρατεία αντεκδίκησης** ενάντια στο **γυναικείο φύλο**.

Η **εκλογή της** όμως αυτή είναι η **ατράνταχτη απόδειξη** ότι ο Θεός δε βλέπει τη γυναίκα **κατώτερη** από τον άντρα, όπως πολλοί υποστηρίζουν.

Ο Κ. Μεταλληνός κήρυττε με έμφαση: *«Ο Θεός δεν έβγαλε τη γυναίκα από τον εγκέφαλο του ανδρός, διότι δεν την προόρισε να διευθύνει τον άνδρα και να τον υποτάξει. Ούτε έφτιαξε τη γυναίκα από το πόδι του ανδρός, επειδή δεν έδωσε στον άνδρα το δικαίωμα να την κλωτσάει και να την πατάει. Η γυναίκα έχει σχέση με την **πλευρά του ανδρός**, δηλ. με τα **σπλάχνα**, με την **αγάπη**.»*

Το συμπέρασμα είναι ότι, ως **αξίες**, ο άντρας και η γυναίκα δε διαφέρουν μπροστά στο Θεό. Αργότερα ίσως μας δοθεί ευκαιρία να δούμε το **διαφορετικό ρόλο** του καθενός.

Ιστορία του Ασώτου Γιου

Επανερχόμαστε στον αρχικό μας σκοπό, που, όπως είπαμε, είναι να προσδιορίσουμε και να βρούμε **αληθινούς Ήρωες** και **αληθινές Ηρωίδες** με βάση τη **βιβλική θεώρηση**.

Πώς όμως να τους βρούμε σ' έναν **κόσμο** που κείται κάτω απ' την κατοχή του Σατανά; Σ' έναν **κόσμο** όπου **ΟΛΟΙ** ανεξαιρέτως γεννιούνται **αμαρτωλοί**, με **φύση αμαρτωλή**, πνευματικά **νεκροί** και **τυφλοί**;

Εδώ η γνωστή **ιστορία του Ασώτου Γιου** μπορεί να μας βοηθήσει. Μας τη διηγήθηκε ο ίδιος ο Χριστός.

Μας είπε πως ένας πατέρας είχε δύο γιους.

Μια μέρα ο νεότερος γιος ζήτησε απ' τον πατέρα του ό, τι τού ανήκε απ' την κληρονομιά, το πήρε και έφυγε απ' το σπίτι του για να

ζει **ανεξάρτητος**, χωρίς περιορισμούς. Να **κάνει ό, τι θέλει**. Να **ευχαριστήσει** μόνο τον **εαυτό του**.

Όμως κάποια ώρα, καθώς θέριζε τις συνέπειες της αποστασίας του, ήρθε στα συγκαλά του και **ταπεινωμένος γύρισε** σπίτι, όπου τον περίμενε η ανοιχτή πατρική αγκαλιά και το πανηγύρι της επιστροφής. (Λουκά 15)

Η συγκινητική αυτή διήγηση κρύβει πολλαπλά πνευματικά μηνύματα.

Εκείνο που τώρα μας ενδιαφέρει είναι ότι αυτή η περιπέτεια του Ασώτου Γιου **αντικατοπτρίζει** τη δική μας θλιβερή ιστορία.

Στο πρόσωπο του **Αδάμ** φύγαμε κι εμείς απ' το σπίτι του Θεού Πατέρα. Γίναμε **άσωτοι**.

«Ο καθένας μας **πλανήθηκε** ως πρόβατο, πήρε το δικό του δρόμο.» (Ησ.53:6)

Κάποτε ένας νέος, που είχε ντροπιάσει τον πατέρα του με την απρεπή συμπεριφορά του, το

έσκασε απ' το σπίτι. Μετά από καιρό σκεφτόταν να επιστρέψει και να ζητήσει συγγνώμη απ' τον πατέρα του.

Δεν ήξερε όμως αν θα τον δεχόταν. Του έγραψε λοιπόν ένα γράμμα και του είπε, αν θα έβλεπε ένα άσπρο μαντήλι στο μεγάλο δέντρο μπροστά στο σπίτι, καθώς θα περνούσε το τρένο του, θα κατέβαινε στη στάση. Θα ήταν σημάδι ότι τον είχε συγχωρήσει. Αλλιώς, θα έφευγε για πάντα μακριά.

Την ώρα που το τρένο περνούσε μπροστά απ' το σπίτι, η καρδιά του νέου χτυπούσε δυνατά. Θα τον δεχόταν ο πατέρας του ή όχι;

Και τι να δει! Το δέντρο ήταν γεμάτο από άσπρα μαντήλια. Τώρα ήταν απόλυτα σίγουρος ότι τον είχε συγχωρήσει.

Ο Ουράνιος Πατέρας, σαν ατράνταχτη απόδειξη ότι μας

έχει συγχωρήσει και μας δέχεται με ανείπωτη χαρά, δείχνει τον **αιματοβαμμένο Σταυρό του Γιου Του.**

Τι άλλη απόδειξη θέλουμε;

Αγαπητέ αναγνώστη,

Όλοι είμαστε αποστάτες στα μάτια του Θεού. Όλοι μας σπαταλήσαμε τα αγαθά του Θεού για να ζήσουμε σύμφωνα με τις **εγωιστικές** μας ορέξεις. Και ο Θεός **έβαλε την ανομία μας πάνω στον αναμάρτητο Γιο Του** στο **Σταυρό** (Ησ.53:6).

Και τώρα κάνει το παν για να συνέλθουμε, να γυρίσουμε στο Πατρικό σπίτι. Κάθε μέρα φωνάζει τον καθένα μας, όπως φώναζε τον Αδάμ: **«Πού είσαι;» «Έλα πίσω, γιατί να χαθείς; Κοίτα στο Σταυρό, στη θέση σου τιμώρησα το Γιο Μου. Σε έχω συγχωρήσει. Σε περιμένω! Σ' αγαπώ!»**

Μας δείχνει την **αγάπη Του** στο πρόσωπο του Γιου Του. *«Εκείνον (το Χριστό) που δεν γνώρισε αμαρτία, τον έκανε για χάρη μας αμαρτία, για να γίνουμε εμείς δικαιοσύνη του Θεού διαμέσου Αυτού.»* (2Κορινθ.5:21)

Χαρακτηριστικά των αληθινών Ηρώων

Στο πρόσωπο του **Ασώτου Γιου** βλέπουμε και τον **αληθινό Ήρωα**. Εκείνον που ταπεινά **αναγνωρίζει** την αποστασία του απ' το Θεό και **συντριμμένος** παίρνει το δρόμο της **επιστροφής**.

Σ' αυτή λοιπόν τη **ΒΑΣΗ** ξεκινάμε να βρούμε **αληθινούς Ήρωες** και **αληθινές Ηρωίδες**. Αμαρτωλούς που άκουσαν τη φωνή του Θεού, **μετάνιωσαν, πίστεψαν στη Χάρη** του Θεού **εν Χριστώ** και έκαναν όχι πια ό, τι ήθελαν οι ίδιοι, αλλά ό, τι ήθελε ο Ουράνιος Πατέρας εν Χριστώ μέσω του Αγίου Πνεύματος.

Οι αληθινοί λοιπόν Ήρωες έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό:
Επιστροφή στο Θεό με μετάνοια.

Ο Θεός βεβαιώνει:

*«Εγώ κατοικώ στα υψηλά, και σε άγιο τόπο· και μαζί με του **συντριμμένου** την καρδιά, και του ταπεινού το πνεύμα, για να **ζωοποιώ** το πνεύμα των ταπεινών, και να ζωοποιώ την καρδιά των **συντριμμένων**.»*
(Ησ.57:15)

Μια συνάδελφος του συζύγου μου του είπε μια μέρα ειρωνικά για να τον πειράξει: «Εγώ είμαι η πιο κατάλληλη να πάω στον Ουρανό κι όχι αυτοί που κάνουν τους μεγάλους σταυρούς.» «Εσύ είσαι η πιο ακατάλληλη», της είπε ο σύζυγός μου, «γιατί ο Ουρανός είναι γεμάτος μόνο από αμαρτωλούς.» «Ε, τότε ας κάνω πολλές αμαρτίες» άλλαξε η συνάδελφος. «Ούτε έτσι θα πας. Στον Ουρανό πάνε οι **αμαρτωλοί** που έχουν **μετανοήσει** και **αλλάξει ζωή**» της είπε.

Πατέρα Ουράνιε,

Φώτισέ με να καταλάβω ότι μόνο ο δρόμος της **επιστροφής με μετάνοια** με οδηγεί στο σπίτι Σου. Τα παθήματα που επέτρεψες στη ζωή μου ας γίνουν μαθήματα για να καταταγώ στη λίστα των **αληθινών Ηρώων** Σου.

Στο όνομα του Χριστού. Σ' ευχαριστώ!

Εκπλήρωση της υπόσχεσης

Επανερχόμαστε στην πρώτη **υπόσχεση** που έδωσε ο Θεός στους **Πρωτόπλαστους**, να στείλει το **Μεσσία**.

Διά μέσου των αιώνων ο Θεός υπενθύμιζε την υπόσχεσή Του αυτή με διάφορους συμβολισμούς. Όπως με τη **θυσία του Αβραάμ** στο όρος Μοριά. Με το **Πάσχα** των Εβραίων.

Αιώνες αργότερα ο Θεός επιβεβαίωσε την **υπόσχεσή Του** να στείλει το **Μεσσία** μέσω της **γυναίκας**, με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο: «*Η παρθένος θα συλλάβει και θα γεννήσει γιο, και το όνομά του θα αποκληθεί **Εμμανουήλ**.*» (Ησ.7:14).

Και στην Καινή Διαθήκη, ο απ. Παύλος εξαγγέλλει την **εκπλήρωση αυτής της υπόσχεσης**:

«Όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, ο Θεός εξαπέστειλε τον Υιό Του ο οποίος **γεννήθηκε από γυναίκα...**» (Γαλ.4:4)

Η Παρθένα Μαριάμ

Ποια όμως θα ήταν αυτή η **παρθένος**;

Στην Καινή Διαθήκη, ο ευαγγελιστής **Λουκάς**, εμπνεόμενος απ' το Άγιο Πνεύμα, μας διηγείται την **πιο όμορφη ιστορία** σχετικά με τη **Γέννηση του Ιησού Χριστού**.

Διαβάζουμε ότι, σε ώρα που ο Θεός έκρινε κατάλληλη, έστειλε τον πιο υπεύθυνό Του άγγελο, το **Γαβριήλ**, για

να αναγγείλει σε μια **παρθένα, τη Μαριάμ**, ότι θα γινόταν η **μητέρα**, που θα έφερνε στον κόσμο το Γιο του Θεού, μέσω της παρέμβασης του Αγίου Πνεύματος. Της είπε: «*Χαίρε, **χαριτωμένη**. ο Κύριος μαζί σου. **ευλογημένη** είσαι εσύ ανάμεσα στις γυναίκες... Μη φοβάσαι, Μαριάμ· επειδή, βρήκες χάρη στον Θεό. Και πρόσεξε, θα μείνεις έγκυος, και θα γεννήσεις έναν γιο· και θα αποκαλέσεις το όνομά του **ΙΗΣΟΥ**. Αυτός θα είναι μεγάλος, και θα ονομαστεί **Υιός του Υψίστου**».*

Η Μαριάμ, αφού βεβαιώθηκε πώς θα γινόταν αυτό, εμπιστεύτηκε στο **λόγο του Θεού** και δέχτηκε την αποστολή της χωρίς ενδοιασμούς. Και είπε: «*Ιδού η δούλη τού Κυρίου· ας γίνει σε μένα σύμφωνα με τον **λόγο** σου.*» (Λουκ.1:26-38)

Η Μαριάμ αληθινή Ηρωίδα

Μετά από την **Πτώση** του **ανθρώπου**, ήταν αδύνατο να βρεθεί μια **άξια γυναίκα**, μέσω της οποίας να έρθει ο **Μεσσίας**. Βλέπουμε όμως ότι ο **καρδιογνώστης Θεός** βρήκε την πιο κατάλληλη κοπέλα. **Την Παρθένα Μαρία**.

Μια **αληθινή Ηρωίδα!** Επειδή, αντίθετα με την **Εύα** - η οποία παρασύρθηκε απ' τις **επιθυμίες της** και έγινε **όργανο του Σατανά** - η Μαρία αγαπάει το Θεό τόσο ώστε είναι πρόθυμη να Τον υπακούει με οποιοδήποτε κόστος. Δε δίνει τόπο στις εγωκεντρικές της επιθυμίες. Αντιστέκεται στο Σατανά. Δε δίνει σημασία τι θα πει ο κόσμος. Της αρκεί η έγκριση του Θεού.

Η Συνάντηση της Παρθένας Μαρίας με την Ελισάβετ

Ο άγγελος **Γαβριήλ** είχε επίσης πληροφορήσει την Παρθένα Μαρία ότι η **Ελισάβετ**, η συγγενής της, κι αυτή ήταν έγκυος 6 μηνών.

Η φλόγα αναζωπυρώθηκε μέσα της τόσο, που δεν έχασε καιρό να πάει κοντά της σε μια ορεινή περιοχή. Δε λογάριασε ούτε απόσταση ούτε κόπωση. Ήθελε πάση

Θυσία να μοιρασθεί μαζί της και τα δικά της τα συγκλονιστικά νέα. Θα γινόταν και η ίδια μητέρα! Να χαρούν και να δοξολογήσουν μαζί το Θεό.

Δεν ήταν τυχαία αυτή η **συνάντηση**. Ήταν θεία οδηγία, γι' αυτό και την περιγράφει λεπτομερώς ο λόγος του Θεού.

Τα σημερινά ΜΜΕ χαλάνε τον κόσμο όταν πρόκειται να αναγγείλουν επίσημες συναντήσεις. Προβάλουν τη μόρφωση των ατόμων, τους τίτλους και την εξουσία που κατέχουν. Την παγκόσμια προβολή τους. Αυτά που τρέφουν και ανυψώνουν το «ΕΓΩ». Σ' αυτά αρέσκεται ο Κόσμος και μ' αυτά παγιδεύει τα θύματά του ο Σατανάς. Ο Θεός όμως **εργάζεται** με εντελώς διαφορετικό τρόπο. Τα **μεγαλεία Του** τα γνωστοποιεί σε ταπεινές ψυχές, που η χαρά τους είναι να κάνουν τα **αρεστά μόνο στο Θεό**.

Η **Μαριάμ** και η **Ελισάβετ** στα μάτια του κόσμου δεν είχαν καμιά προβολή. Στα μάτια όμως του Θεού είχαν μεγάλη αξία. Ήταν δύο **ενάρετες γυναίκες**, δυσεύρετες.

Δε γεννήθηκαν άγιες, αλλά **έγιναν άγιες**, γιατί αναγνώρισαν ότι κι αυτές ήταν **αμαρτωλές, μετανόησαν** και **πίστεψαν** στη **σωτηρία** που ο Θεός προσφέρει μέσω της θυσίας του Μεσσία – του Ιησού Χριστού.

Είχαν βάλει **στόχο** στη ζωή τους να **απαρνηθούν** τον εαυτό τους και να ακολουθήσουν το **θέλημα του Θεού**.

Γι' αυτό τις διάλεξε ο Θεός. Τη μία να γίνει μητέρα του μεγαλύτερου προφήτη, του **Ιωάννη του Βαπτιστή**, και την άλλη να γίνει μητέρα του **Ενσαρκωμένου Γιου του Θεού**.

Είχαν μεγάλη διαφορά ηλικίας, όμως αυτό δεν τις εμπόδιζε να νιώθουν σα μια ψυχή. Και οι δυο ήταν **δούλες** του Θεού, για να εκπληρώσουν τα σχέδιά Του. **Αληθινές Ηρωίδες**, που στο τέρμα υπόσχεται ο Θεός να τις βραβεύσει **άφθαρτα στεφάνια**. Να τις κάνει στο στερέωμα να *«λάμψουν παντοτινά σαν αστέρια.»* (Δαν.12:3)

Τα μαργαριτάρια Του τα έχει **κρυμμένα** ο Θεός και ξαφνικά τα εμφανίζει. Εργάζεται εν τω κρυπτώ, πίσω απ' τα ανθρώπινα παρασκήνια. Γι' αυτό λίγοι παραχωρούν τον εαυτό τους στο Θεό άνευ όρων. Θέλουν κοσμική προβολή.

Όταν λοιπόν **συναντήθηκαν** οι δύο αυτές **άγιες γυναίκες** και άκουσε η **Ελισάβετ** το χαιρετισμό της Μαρίας συνέβηκε το εξής θαυμαστό: Το βρέφος σκίρτησε μέσα στην κοιλιά της και πληρώθηκε με Άγιο Πνεύμα.*

*Η **Ελισάβετ** αποκάλεσε τη **Μαριάμ**, «**μητέρα του Κυρίου της**», ενώ ακόμα βρισκόταν στον πρώτο μήνα της κυοφορίας της.

Εδώ βλέπουμε ξεκάθαρα ότι το **έμβρυο** απ' τη στιγμή της σύλληψής του είναι ήδη μια **προσωπικότητα**. Η **έκτρωση λοιπόν είναι φόνος**.

Να γιατί όσες κάνουν έκτρωση έχουν τύψεις και πολλά ψυχολογικά προβλήματα σε όλη τους τη ζωή.

Θυμάμαι μια φίλη μου, πιστή γυναίκα, βρέθηκε σε μια δύσκολη στιγμή. Είχε πάρει κάτι χάπια χωρίς να ξέρει ότι είναι έγκυος. Ο ιατρός τη συμβούλεψε να κάνει έκτρωση. Όταν ήρθε η ώρα ο ιατρός να την οδηγήσει στο χειρουργείο, η φίλη μου του είπε συντριμμένη: «**Ιατρέ, όσο νιώθω στα σπλάχνα μου μια καρδιά να πάλλει δεν μπορώ να το κάνω αυτό. Θα δεχθώ το παιδί όπως είναι.**»

Ο ιατρός σεβάστηκε την απόφασή της. Σήμερα αυτό το αγόρι είναι ένα υγιέστατο παλικάρι. Μαθητής Χριστού.

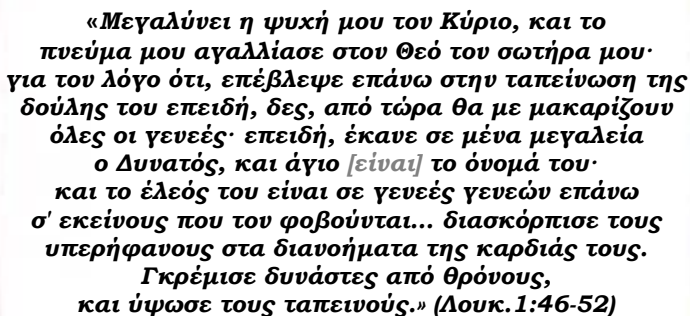
Αυτή την αδελφική μου φίλη τη θεωρώ μια **αληθινή Ηρωίδα**, γιατί **αντιστάθηκε** στους φόβους που της έβαζε ο Σατανάς και **εμπιστεύθηκε** τελείως στο Θεό και στο θέλημά Του, ό, τι κι αν θα ήταν αυτό.

Εύχομαι κι άλλες ν' ακολουθήσουν το παράδειγμά της.

Με πνεύμα προφητείας η Ελισάβετ «αναφώνησε με δυνατή φωνή, και είπε: **Ευλογημένη** εσύ ανάμεσα στις γυναίκες, και **ευλογημένος ο καρπός της κοιλιάς σου**. Και από πού σε μένα τούτο, να 'ρθει η μητέρα του Κυρίου μου σε μένα; Επειδή, δες, καθώς η φωνή τού καιρεπισμού σου ήρθε στα αυτιά μου, το **βρέφος** μέσα στην κοιλιά μου **σκίρτησε** με αγαλλίαση. Και μακάρια είναι αυτή που **πίστεψε**: επειδή, θα γίνει η **εκπλήρωση** όσων ειπώθηκαν σ' αυτήν από τον Κύριο.» (Λουκ. 1:41-45)

Και η Μαρία εμπνεόμενη απ' το **Άγιο Πνεύμα** ξεσπάει σε ύμνο δοξολογίας **μεγαλύνοντας το Θεό**. Αγάλλεται στο **πνεύμα** της, γιατί ο Θεός είναι ο **Σωτήρας** της. Την εκλογή της να γίνει μητέρα του Χριστού την αποδίδει στο **έλεος** του Θεού ο Οποίος επέβλεψε στην **ταπεινώσή** της. Δε δέχεται δόξα για τον εαυτό της. Αποκαλεί τον εαυτό της απλώς **δούλη**. Αξίζει να μελετήσουμε τη δοξολογία της, τη γεμάτη επίγνωση του Θεού και των σχεδίων Του.

«Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριο, και το πνεύμα μου αγαλλίασε στον Θεό τον σωτήρα μου· για τον λόγο ότι, επέβλεψε επάνω στην ταπεινώση της δούλης του επειδή, δες, από τώρα θα με μακαρίζουν όλες οι γενεές· επειδή, έκανε σε μένα μεγαλεία ο Δυνατός, και άγιο [είναι] το όνομά του· και το έλεός του είναι σε γενεές γενεών επάνω σ' εκείνους που τον φοβούνται... διασκόρπισε τους υπερήφανους στα διανοήματα της καρδιάς τους. Γκρέμισε δυνάστες από θρόνους, και ύψωσε τους ταπεινούς.» (Λουκ. 1:46-52)

Κάτω απ' το Σταυρό!

Η Παρθένα Μαρία είναι μια ανεπανάληπτη Ηρωίδα! Ακολούθησε το Γιο της μέχρι το **Σταυρό**, φέρνοντας καρτερικά κι αυτή το δικό της σταυρό, καθώς «η **ρομφαία** διαπερνούσε την ψυχή της»!

Μακάρια

Όταν κάποια γυναίκα μακάρισε δημόσια τη μητέρα του Κυρίου, ο Χριστός τής είπε: «*Μακάριοι είναι μάλλον αυτοί που ακούν τον λόγο του Θεού και του φυλάνε.*» (Λουκ.11:28)

Και σε μια άλλη περίπτωση είπε ο Χριστός κάτι το ασύλληπτο: «*Όποιος κάνει το θέλημα του Πατέρα μου... αυτός είναι σε μένα αδελφός και αδελφή και μητέρα.*» (Ματθ.12:50)

Μπορούμε λοιπόν να τιμήσουμε τη μητέρα του Κυρίου ακούοντας τη συμβουλή της: «**Κάνετε ό, τι σας πει.**»

Κύριε Ιησού Χριστέ,

*Βοήθα με να λέω κι εγώ ταπεινά σαν την Παρθένα Μαρία:
«**Ιδού η δούλη του Κυρίου, ας γίνει κατά το λόγο Σου.**»*

Ο Ιωσήφ ένας αφανής αληθινός Ήρωας

Τώρα συναντάμε κι άλλον έναν αληθινό Ήρωα. Τον Ιωσήφ, τον αρραβωνιαστικό της Παρθένου Μαρίας. Ο Ιωσήφ είναι ένας αφανής αληθινός Ήρωας. Πέρασε από μια σκληρή δοκιμασία, όταν έμαθε ότι η αρραβωνιαστικιά του ήταν

έγκυος. Μπρος γκρεμός, πίσω ρέμα. Όμως στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων. Στη δύσκολη εκείνη ώρα ο άγγελος του Κυρίου του είπε: «*Ιωσήφ, μη φοβηθείς να παραλάβεις τη Μαριάμ, τη γυναίκα σου· επειδή, αυτό που γεννήθηκε μέσα της είναι από το Άγιο*

*Πνεύμα ... όταν ο Ιωσήφ σηκώθηκε από τον ύπνο έκανε όπως του πρόσταξε ο άγγελος του Κυρίου· και πήρε τη γυναίκα του. Και δεν τη γνώριζε, μέχρις ότου γέννησε τον πρωτότοκο γιο της· και αποκάλεσε το όνομά του **ΙΗΣΟΥ**.*» (Ματθ.1:20,24-25)

Βλέπουμε στον Ιωσήφ όλα τα χαρακτηριστικά ενός αληθινού πιστού ανθρώπου. Είχε πλήρη υπακοή και εξάρτηση από το Θεό ως ταπεινός δούλος, που σημαίνει

ότι είχε **αυταπάρνηση**. Ο Ιωσήφ έγινε ένα ανεπανάληπτο **χρήσιμο όργανο** στα χέρια του Κυρίου. Τρεις φορές, διαβάζουμε ότι έκανε **«όπως τον πρόσταξε ο άγγελος του Κυρίου»**. Μην ξεχνάμε ότι η ευθύνη του ήταν τεράστια στα παιδικά χρόνια του Χριστού στην οικογένεια. Η **πίστη** και η **αφοσίωσή** του στην υπηρεσία του Θεού, τον καθιστούν **παράδειγμα προς μίμηση** σε όλους μας.

Ο Ζαχαρίας και η Ελισάβετ

Είναι γνωστό σε όλο το χριστιανικό κόσμο το ξεχωριστό αυτό ζευγάρι, ο **Ζαχαρίας, ο ιερέας**, και η γυναίκα του η **Ελισάβετ**, ως οι γονείς του **Ιωάννη του Βαπτιστού**.

Είναι αξιοπαρατήρητο ότι, ο ευαγγελιστής Λουκάς, αναφέροντας γι' αυτούς. Λέει ότι: *«ήσαν **δίκαιοι** μπροστά στον Θεό, περπατώντας σε όλες τις εντολές και τα δικαιώματα του Κυρίου, **άμεμπτοι.**»*

Και μας διηγείται λεπτομερώς πώς ο άγγελος **Γαβριήλ** ανήγγειλε στο Ζαχαρία, ενώ ιεράτευε στο Ναό, για τη **γέννηση του Ιωάννου**, ότι: *«θα είναι μεγάλος μπροστά στον Κύριο... θα γίνει πλήρης με Άγιο Πνεύμα από την κοιλιά, ακόμα, της μητέρας του. Και **πολλούς από τους γιους Ισραήλ θα τους επαναφέρει στον Κύριο τον Θεό τους.**»*

Πατέρα Ουράνιε,

Σ' ευχαριστώ που μου δίνεις την ευκαιρία να γνωρίσω όλους αυτούς Τους Ήρωες και Ηρωίδες πίστεως που Σε τίμησαν με την **πλήρη**

υπακοή και εμπιστοσύνη τους σε τόσο δύσκολες στιγμές πειρασμών. Θέλω κι εγώ να μιμηθώ την πίστη τους.

Ο ΘΕΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ ΜΑΣ!

Έφτασε τέλος η κοσμογονική ώρα να **επισκεφθεί ο Θεός** τον αποστάτη άνθρωπο στον Πλανήτη Γη.

Διαβάζουμε:

*«Ο **ΘΕΟΣ**, τον παλιό καιρό, αφού πολλές φορές και με πολλούς τρόπους, **μίλησε** στους πατέρες μας διαμέσου των προφητών, σ' αυτές τις μέρες **μίλησε σε μας διαμέσου του Υιού**». (Εβρ.1:1)

«Ο οποίος είναι **εικόνα** του αόρατου Θεού». (Κολ. 1:15)

«Το απαύγασμα της δόξας και ο χαρακτήρας της υπόστασής του.» (Εβρ. 1:3)

Τώρα είχε έρθει η ώρα ο **ίδιος ο Θεός να μας επισκεφθεί** και να μας μιλήσει προσωπικά για το **έργο της λύτρωσής μας μέσω του Γιου Του**.

Ο Θεός δεν ήρθε με άδεια χέρια. Έφερε μαζί Του το πιο πολύτιμο **Δώρο** που είχε: Το **Μονογενή Γιο Του!** Το **απαύγασμα της δόξας Του**, ως άμωμος **Αμνός του Θεού να σφαιγιασθεί στο Σταυρό**, πληρώνοντας τις αμαρτίες μας. Ήθελε να διαψεύσει τις κατηγορίες του Σατανά και να αποδείξει έμπρακτα την απεριγράπτη αγάπη Του στον αποστάτη άνθρωπο ότι είναι **φιλόανθρωπος και απλόχερος Πατέρας**: «**Με τέτοιο τρόπο (μας) αγάπησε... ώστε έδωσε τον Μονογενή Γιο Του**, για να μη χαθεί καθένας που (θα) πιστεύει σ' Αυτόν αλλά να έχει ζωή αιώνια.» (Ιωάν.3:16)

*Όποιος έρθει και φέρει άλλο μήνυμα, τάχα από το Θεό, για τη σωτηρία της ψυχής μας είναι ψευδοπροφήτης. Και όποιος δεν ακούσει αυτή την ομιλία του Θεού μέσω του Γιου Του είναι αδικαιολόγητος και μόνος του επισφραγίζει την καταδίκη του στην Κόλαση.

**Ω, δεν μπορώ για την ΑΓΑΠΗ λόγια να βρω τη θεϊκιά,
πάει πιο ψηλά κι από τα' αστέρια, κι από τον Άδη πιο βαθιά.
Τον άνθρωπο για να λυτρώσει μας έστειλε το Χριστό,
Να του χαρίσει σωτηρία, ζωή γλυκύ ουρανό.
Αγάπη αγνή, γλυκιά και πλούσια, απέραντη, θαυμαστή.
Αιώνια θα 'σαι τον πιστών Σου και των αγγέλων η ωδή.**

ΕΓΚΑΙΝΙΑ – ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΧΑΡΙΤΟΣ

Έτσι, μετά από προετοιμασία χιλιάδων χρόνων, ήρθε η ώρα ο Θεός να **εγκαινιάσει**, θα λέγαμε, την **Περίοδο της Χάρης Του**. Συγκλονιστικά γεγονότα άρχισαν να διαδέχονται το ένα το άλλο.

Πρώτα η **γέννηση του Ιωάννη Βαπτιστή** και μετά από 6 μήνες, η **Γέννηση του Μονογενή Γιου του Θεού**.

Ακολουθούν καταπληκτικές **προφητικές ρήσεις**. Πρώτα του **Ζαχαρία** κατά την ημέρα της **περιτομής του Ιωάννη** ο οποίος γεμάτος με το Άγιο Πνεύμα ξεσπάει σε δοξολογία: «*Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, επειδή **επισκέφθηκε** και έκανε **λύτρωση** στον λαό του... για να εκπληρώσει το έλεός του προς τους πατέρες μας, και να θυμηθεί την άγια διαθήκη του... να **ελευθερωθούμε** από το χέρι των εχθρών μας, και να τον **λατρεύουμε άφοβα**, με οσιότητα και δικαιοσύνη μπροστά του όλες τις ημέρες της ζωής μας.*» (Λουκ.1:68-75)

Γνωρίζει ότι το παιδάκι που τους χάρισε ο Θεός έχει μια ιδιαίτερη αποστολή γι' αυτό προφητεύει:

«*Κι εσύ παιδάκι, **προφήτης του Υψίστου** θα ονομαστείς· επειδή, θα προπορευτείς πριν από το πρόσωπο του Κυρίου, για να **ετοιμάσεις τους δρόμους του**, στο να δώσεις **γνώση σωτηρίας** στον λαό του, διαμέσου της **άφεσης των αμαρτιών τους**, από σπλάχνα ελέους του **Θεού μας**, με τα οποία μας **επισκέφθηκε**, ανατολή από ψηλά, για να φωτίσει εκείνους που κάθονται σε σκοτάδι και σε σκιά θανάτου, ώστε να κατευθύνει τα πόδια μας σε δρόμο ειρήνης.*» (Λουκ.1:76-79)

ΓΕΝΝΗΣΗ του ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ακολουθεί το ΚΟΣΜΟΪΣΤΟΡΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ
της Γέννησης του Ουράνιου Βασιλιά.

Κινητοποιήθηκε όλη η ουράνια στρατιά για να αναγγείλει στους ανθρώπους τα **ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΝΕΑ** της **ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΑ!**

Σε ποιους; Σε ταπεινούς βοσκούς, την ώρα που φύλαγαν βάρδιες της νύχτας στο κοπάδι τους.

Διαβάζουμε στο Ευαγγέλιο του Λουκά 2:9-13:

«Ένας άγγελος του Κυρίου φάνηκε σ' αυτούς ξαφνικά, και δόξα τού Κυρίου έλαμψε ολόγυρά τους, και φοβήθηκαν με μεγάλο φόβο. Και ο άγγελος είπε σ' αυτούς: Μη φοβάστε· επειδή, δέστε, σας φέρνω ένα **χαρμόσυνο μήνυμα** μεγάλης χαράς, που θα είναι σε ολόκληρο τον λαό· επειδή, **σήμερα, στην πόλη τού Δαβίδ, γεννήθηκε σε σας ΣΩΤΗΡΑΣ, που είναι ο Χριστός, ο Κύριος.** Κι αυτό θα είναι σε σας το σημάδι: Θα βρείτε ένα **βρέφος** σπαργανωμένο, να κείτεται μέσα στη φάτνη.»

Και ξαφνικά, μαζί με τον άγγελο, φάνηκε ένα **πλήθος ουράνιας στρατιάς**, που υμνούσαν τον Θεό, και έλεγαν:

*Δόξα στον Θεό εν υψίστοις
και επάνω στη γη ειρήνη,
σε ανθρώπους ευδοκία.»*

Αν επιτρεπόταν να επιστρατεύσουμε τη φαντασία μας, θα ρωτούσαμε: «Τι πρόβες άραγε έγιναν, ώστε η απaráμιλλη **ουράνια χορωδία να δοξολογεί** εκείνη τη μοναδική νύχτα, αρμονικά και μεγαλόπρεπα **το Θεό** για την **ανεκδιήγητή Του Δωρεά** στον άνθρωπο!!»

Άνοιξαν κυριολεκτικά οι ουρανοί για να μεταφέρουν την πανηγυρική ατμόσφαιρα που κυριαρχούσε ανάμεσα στους αγγέλους του Θεού! Η καρδιά τους ξεχείλιζε καθώς έψαλλαν θριαμβικά!

Δόξα στο Θεό που κατοικεί στα ύψη!

***Ειρήνη πάνω στη Γη! Γιατί ήρθε ο Άρχοντας της Ειρήνης!
Να συμφιλιώσει τον αμαρτωλό άνθρωπο με τον Άγιο Θεό!
Να σκορπίσει Καλοσύνη ανάμεσα στους ανθρώπους.***

Η Επίσκεψη των Βοσκών στη Φάτνη

Οι **βοσκοί** ήσαν άνθρωποι που περίμεναν το **Μεσσία**. Η

καρδιά τους αναζητούσε:

«Ω! Έλα, Εμμανουήλ, που χρόνια σε περίμεναν στη γη. Οι αμαρτωλοί, που στη ζωή επέθθησαν τη λύτρωση.»

Γι' αυτό δεν έχασαν ούτε λεπτό όταν έμαθαν τα **χαρούμενα νέα**.

Ξεκίνησαν αμέσως για τη

Βηθλεέμ, να δουν το **θείο Βρέφος**. Ποιος μπορεί να περιγράψει τη χαρά τους όταν Τον βρήκαν; *«Και καθώς το είδαν, διακήρυξαν τον λόγο, που ειπώθηκε σ' αυτούς για τούτο το παιδί. Και όλοι εκείνοι που άκουσαν για όσα οι ποιμένες μίλησαν σ' αυτούς, θαύμασαν ... και γύρισαν πίσω, **δοξάζοντας και υμνώντας τον Θεό**, για όλα όσα άκουσαν και είδαν, όπως ειπώθηκαν σ' αυτούς.»*

«Χαρά! Χαρά! Χαρά στη γη, γιατί γεννήθηκε ο Εμμανουήλ.»

Οι Βοσκοί, αληθινοί Ήρωες

Οι βοσκοί είναι **αληθινοί Ήρωες**, γιατί δέχτηκαν με **πίστη** το χαρούμενο μήνυμα της **Γέννησης του Σωτήρα**. **Άφησαν τα πάντα** και πήγαν να Τον βρουν. Δεν υπολόγισαν ούτε την κακοπάθεια ούτε τη χασούρα μέχρι να Τον βρούνε.

Οι βοσκοί έμαθαν από τους αγγέλους τα **χαρούμενα νέα**. Τώρα κι άλλοι έπρεπε να μάθουν, απ' τα δικά τους χείλη, τη **χαρούμενη αγγελία**.

Έτσι, αφού είδαν το **θείο Βρέφος** και βεβαιώθηκαν προσωπικά, άρχισαν να **μοιράζονται** και με άλλους το μήνυμα του **ερχομού του Χριστού**, ώστε να το μάθουν όλοι και να **σωθούν**. Η ζωή τους μεταμορφώθηκε. Γύρισαν πίσω, **δοξάζοντας και υμνώντας το Θεό**, για όλα όσα άκουσαν και είδαν. Και μαζί τους χάρηκαν κι άλλες πολλές ψυχές.

Αγαπητέ Αναγνώστη,

Βάλε ως **κύριο στόχο** της ζωής σου να βρεις το **Χριστό** και να Τον προσκυνήσεις. Θεώρησε αυτό ως ασύλληπτη τιμή. Μην αφήσεις καμιά γήινή σου δέσμευση να σε εμποδίσει απ' αυτό το στόχο σου: Να γευθείς τη **σωτήρια χάρη Του προσωπικά** και να μοιράζεσαι και με άλλους τα **Καλά Νέα**.

Ακολουθεί η προφητεία του Συμεών.

«Όταν οι γονείς έφεραν μέσα (στο ιερό) το **παιδάκι, τον Ιησού**, για να κάνουν σ' αυτό σύμφωνα με τη συνήθεια του νόμου, αυτός (**ο Συμεών**) το δέχθηκε στην αγκαλιά του, και ευλόγησε τον Θεό και είπε: Τώρα απολύεις τον δούλο σου, Δέσποτα, με ειρήνη, σύμφωνα με τον

λόγο σου· επειδή, τα μάτια μου είδαν το **σωτήριό σου**, το οποίο ετοίμασες μπροστά σε όλους τούς λαούς· φως, σε φωτισμό των εθνών, και δόξα τού λαού σου.» (Λουκά 2)

Και είπε προς τη Μαριάμ: «Δες... εσένα της ίδιας **ρομφαία** θα διαπεράσει την ψυχή· για να φανερωθούν οι διαλογισμοί πολλών καρδιών.»

Την ίδια εκείνη ώρα εμφανίζεται ξαφνικά στο Ιερό και η **Άννα**, η προφήτισσα, η οποία **«δοξολογούσε τον Κύριο, και μιλούσε γι' αυτόν** σε όλους εκείνους που **πρόσμεναν λύτρωση** στην Ιερουσαλήμ.»

Δύο αληθινοί Ήρωες

Στη διήγησή μας εδώ συναντάμε άλλους **δύο** αληθινούς **Ήρωες**. Τον **Συμεών** και την **Άννα**, **προφήτες** του Θεού.

Για το **Συμεών** διαβάζουμε ότι: «Ήταν **δίκαιος** και **ευλαβής**, ο οποίος πρόσμενε την παρηγοριά τού Ισραήλ· και το Άγιο Πνεύμα ήταν επάνω του. Και του είχε αποκαλυφθεί από το Πνεύμα το Άγιο, ότι δεν θα δει θάνατο, **πριν δει τον Χριστό** τού Κυρίου. Και ήρθε στο ιερό οδηγημένος από το Πνεύμα.»

Ο **Συμεών** έχει τα χαρακτηριστικά του **αληθινού Ήρωα**. **Περίμενε** με υπομονή και πίστη τον **πρώτο Ερχομό του Χριστού**» και Τον είδε.

Αγαπητέ Αναγνώστη,

Σήμερα κάθε **αληθινός Ήρωας** περιμένει καρτερικά τη **Δεύτερη Έλευση του Χριστού**. Γι' αυτό ζει κάθε μέρα μια ζωή **άγια και αφιερωμένη** στον Κύριο, σίγουρος ότι θα Τον δει μέσα στη δόξα Του όπως περιγράφει ο λόγος του Θεού. Εσύ, αγαπητέ αναγνώστη Τον περιμένεις;

Για την **Άννα** διαβάζουμε ότι ήταν **προφήτισσα**: *«Πολύ προχωρημένη σε ηλικία..., ήταν **χήρα**, περίπου 84 χρόνων, η οποία **δεν απομακρυνόταν από το ιερό, νύχτα και ημέρα λατρεύοντας τον Θεό με νηστείες και προσευχές.**»*

Η **Άννα** είχε το χάρισμα της **προφητείας** και μιλούσε για τα μεγαλεία του Θεού σε όλους όσους πρόσμεναν τη λύτρωση του Θεού. Ήταν μια ξεχωριστά **αφιερωμένη γυναίκα**. Βλέπουμε εδώ ξανά ότι ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης. Όλους όσοι πληρούν τους όρους του λόγου Του, τους χρησιμοποιεί. Είτε είναι άνδρες είτε είναι γυναίκες.

Η **προφήτισσα Άννα** είναι μια **αληθινή Ηρωίδα** κι ένα φωτεινό παράδειγμα για όλες τις **χριστιανές χήρες**.

Ο πειρασμός να πέσει σε **κατάθλιψη** και σε **εσωστρέφεια** μια **πιστή χήρα** είναι υπαρκτός. Να κλεισθεί στον εαυτό της, να πηγαίνει συχνά στο νεκροταφείο, κτλ. Αυτόν τον τρόπο ζωής υπαγορεύει ο Σατανάς. Θέλει να μας αχρηστεύει.

Ο Θεός όμως έχει σχέδια για κάθε **πιστή χήρα** για τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής της. Της δίνει ευκαιρία να ωριμάσει βαθύτερα πνευματικά και να εργάζεται πιο αποδοτικά στο έργο Του. Εξάλλου, κι αν δεν έχει ιδιαίτερα χαρίσματα, έχει το χάρισμα **να προσεύχεται**. Υπάρχει πιο αποτελεσματικό μέσο απ' αυτό;

Από Προσωπική Εμπειρία

Είναι αλήθεια ότι στην αρχή παθαίνεις ένα «σοκ» ψυχικά. Μιλώ απ' την εμπειρία μου. Παρ' όλο που δέχθηκα με ψυχραιμία την είδηση του **ξαφνικού θανάτου του συζύγου** μου - γιατί πάντα το καλλιεργούσα - ένιωσα κάτι που δεν είναι εύκολο κανείς να το περιγράψει με λόγια. Επίσης νόμισα ότι, τώρα, αυτό που με περιμένει, είναι, να κλεισθώ σ' ένα γηροκομείο μέχρι να πεθάνω.

Κι όμως ο Θεός είχε άλλα σχέδια. Πρέπει να πω ότι **δεν έδωσα τόπο** ούτε στην αυτολύπηση ούτε στα συναισθήματά μου.

Όταν γύρισα απ' την εκκλησία και συνειδητοποίησα ότι θα είμαι ολομόναχη στο εξής, άρχισα να ψάλλω έναν ύμνο:

*«Ω, δεν είμαι μόνος, τι καλός ο δρόμος
το Χριστό σαν έχω πάντα οδηγό,
γιατί να φοβούμαι, να στεναχωρούμαι;
Έχω πλάι το Χριστό.»*

Εν συντομία να πω ότι, όχι μόνο δεν πήγα στο γηροκομείο, αλλά με τη χάρη του Θεού, σιγά-σιγά συνήλθα με προσευχή και δύο χρόνια αργότερα άνοιξα ένα μικρό χριστιανικό βιβλιοπωλείο (μη Κερδοσκοπικού Χαρακτήρα) με τη βοήθεια του Κυρίου, έχοντας ως υλικό την **Αγία Γραφή**, τα βιβλία των **Εκδόσεων Θρίαμβος**, που είχαμε ξεκινήσει με το σύζυγό μου και άλλα χριστιανικά βιβλία και είδη βιβλιοπωλείου. Με τη βοήθεια αγαπητών προσώπων,

το κράτησα για 10 χρόνια. Θεώρησα τον εαυτό μου **διαχειρίστρια** του Κυρίου. Κατάλαβα ότι φέρω ευθύνη ενώπιόν Του για τα **τάλαντα** που μου έχει εμπιστευθεί. Και ότι θα ζητήσει λόγο μια μέρα. Έτσι κάθε μέρα πειραματιζόμουν τη δύναμη, τη χάρη και την οδηγία του Κυρίου. Η ενεργοποίηση αυτή πιστεύω με ωφέλησε πολύ. Και τα τελευταία 5 χρόνια, με τη χάρη του Θεού, έγραψα 3 βιβλία. Ξεκίνησα πολύ αυθόρμητα. Στο λόγο του Θεού διαβάζω ότι ακόμα και στα **γεράματα** μπορεί ο πιστός να φέρει καρπό εν Χριστώ. (Ψαλμ.92:14)

Όλο αυτό το διάστημα των 17 χρόνων, χωρίς το σύζυγό μου, αυτό που με έχει βοηθήσει είναι να μοιράζομαι με άλλους ό,τι ο Θεός μου έχει χαρίσει με ποικίλους τρόπους. Το μυστικό, όπως είπα, είναι να μη δίνει κανείς σημασία το **πώς νιώθει**. Ο **εαυτός** μας ποτέ δε μένει ευχαριστημένος· όλο θέλει αχόρταγα την προσοχή μας.

Το πρότυπό μας είναι ο **Ιησούς Χριστός**, που δεν άρεσε στον Εαυτό Του, για να αρέσει στον Πατέρα Του.

Αγαπητή φίλη και αδελφή,

Αν νιώθεις κατάθλιψη και μοναξιά ως **χήρα**, στρέψε τα μάτια σου στον **ουράνιο Πατέρα** με πίστη και πες: «**Ιδού η δούλη του Κυρίου**, ευλογημένο το θέλημά Σου. Εσύ έδωσες τον άντρα μου, Εσύ τον πήρες. Σ' ευχαριστώ για το **Χριστό που μένει πάντα ο ίδιος**. Τώρα ζω με **πίστη, ενωμένη μαζί Του**. Έχω πεθάνει μαζί Του κι έχω αναστηθεί μαζί Του σε μια **νέα ζωή**, με τη ζωντανή ελπίδα της συνάντησής μου μαζί Του στην **Ουράνια Πατρίδα**».

Αν διατηρήσεις αυτή τη θέση καθημερινά θα **ελευθερώνεσαι** απ' τα αρνητικά σου συναισθήματα και θα είσαι ένα εύχρηστο όργανο στα χέρια του Κυρίου. Πιστεύω

πως οι μικρές **προσευχές**, μαζί με την **ανάγνωση του λόγου του Θεού** και κάποιες **ψαλμωδίες**, θα βοηθήσουν να ξεπεράσεις αυτή την κρίσιμη περίοδο πιο εύκολα.

Αυτό έκανα και συνεχίζω να κάνω. Έτσι νικώ τον Εχθρό.

Στηρίζομαι στην υπόσχεση του Κυρίου: *«Μη φοβάσαι, επειδή, δεν θα καταισχυθεις ... δεν θα θυμηθεις πλέον το όνειδος της κηρείας σου. Επειδή, ο **άνδρας σου είναι ο Ποιητής σου**· το όνομά του [είναι]: Ο Κύριος των δυνάμεων· και ο Λυτρωτής σου.»* (Ησ.54:4-5)

“Ποιον [άλλου] έχω στον ουρανό; Και επάνω στη γη δεν θέλω [άλλου], παρά εσένα.» (Ψαλμ.73:25)

Της αληθινής Ηρωίδας η χαρά και η δύναμη δεν εξαρτάται απ’ τον άντρα της, αλλά από τη σύνδεσή της με τον Ιησού Χριστό.

Οι Μάγοι, αληθινοί Ήρωες

Τα Χαρούμενα Νέα της Γέννησης του Χριστού ο Θεός ανήγγειλε συγχρόνως και σε άλλες ψυχές, πέρα, στη

μακρινή χώρα της **Βαβυλώνας**.

Σε **Μάγους**, σε ανθρώπους σοφούς και πιστούς, που γεμάτοι με θεία φώτιση περίμεναν κι αυτοί τον ερχομό του Μεσσία. Ποιος τους το ανήγγειλε;

Αυτοί το έμαθαν μέσω ενός ξεχωριστού **Αστεριού**.

Προφανώς γνώριζαν οι Μάγοι τις Ιουδαίς Γραφές και είχαν γνώση για τον ερχομό του **Μεσσιανικού Βασιλιά**.

Επίσης γνώριζαν την προφητεία σχετικά με το **Άστρο**: **«Θα ανατείλει αστέρι εξ Ιακώβ»** (Αριθ.24:17), ως σημείο της εμφάνισης του Μεσσία στον κόσμο. Μόλις λοιπόν είδαν το **βασιλικό Αστέρι**, ξεκίνησαν για να Τον βρουν.

Όταν έφθασαν στα Ιεροσόλυμα, πήγαν στο **βασιλιά Ηρώδη** και ρώτησαν: «**Πού είναι** αυτός που γεννήθηκε, **ο βασιλιάς των Ιουδαίων**; Επειδή, είδαμε το **αστέρι** του στην ανατολή, και ήρθαμε για να τον **προσκυνήσουμε**.» (Ματθ.2:2)

Οι Μάγοι ανήκαν στην τάξη των μορφωμένων και βασιλικών συμβούλων. Άνθρωποι κύρους. Γι' αυτό ταραχτηκε ο **Ηρώδης** και μαζί του όλη η πόλη των Ιεροσολύμων, όταν είδαν όλη αυτή την επίσημη συνοδεία. Μάζεψε λοιπόν όλους τους αρχιερείς και γραμματείς να μάθει **πού γεννιέται ο Χριστός**. Ο σκοπός του βέβαια δεν ήταν για να Τον προσκυνήσει, όπως έλεγε, αλλά για να Τον φονεύσει. Τελικά ανακάλυψαν μέσα απ' τις Γραφές ότι πρέπει να έχει γεννηθεί στην πόλη **Βηθλεέμ**, όπως λέει ο προφήτης: «*Κι εσύ, **Βηθλεέμ** Εφραθά, η μικρή, ώστε να είσαι ανάμεσα στις χιλιάδες τού Ιούδα, από σένα θα εξέλθει σε μένα ένας άνδρας για να είναι **ηγούμενος στον Ισραήλ**, που οι έξοδοί του είναι εξαρχής, από ημέρες αιώνα .*» (Μιχ.5:20)

Καθώς ξεκίνησαν οι Μάγοι το ταξίδι τους για τη **Βηθλεέμ**, ξαφνικά βλέπουν το ίδιο **Αστέρι**, που είχαν δει στην πατρίδα τους, να προπορεύεται και να σταματάει πάνω στο σπίτι όπου ήταν το Παιδί. Η χαρά τους ήταν απεριγράπτη!

Έτσι αξιώθηκαν να **προσκυνήσουν το Θείο Βρέφος** και να Του προσφέρουν τα πολύτιμα δώρα τους - τα οποία προφανώς χρησίμευσαν για τις υλικές ανάγκες της ξαφνικής φυγής της οικογένειας στην Αίγυπτο.

Η Αγία Γραφή δε μας λέει πόσοι ήταν οι Μάγοι, αλλά μπορούμε να συμπεραίνουμε ότι ήταν πολλοί. Έπρεπε να διανύσουν **χιλιάδες χιλιόμετρα**, μέσα από ερημότοπους,

τους οποίους λυμαίνονταν ληστές. Το ταξίδι τους προφανώς διήρκεσε ένα χρόνο ή και λίγο παραπάνω.

Μας κάνει εντύπωση, με τι **ζήλο** ξεκίνησαν αυτοί οι Μάγοι από τόσο μακριά για να **βρουν το Βασιλιά** των Ιουδαίων, με μόνο σημάδι το **Άστρο**.

Όλα αυτά μας πείθουν ότι οι **Μάγοι** ήταν άνθρωποι **πίστεως, ευλαβείς, αφιερωμένοι στο Θεό**, γι' αυτό λογίζονται κι αυτοί **αληθινοί Έρωες Πίστεως**.

Ίσως κάποιος σκεφθεί: Ήταν ανάγκη ν' αφήσουν όλες τις ασχολίες και τις ανέσεις τους και να ταξιδεύσουν με κίνδυνο της ζωής τους τόσο δρόμο, μόνο και μόνο για να βρουν και να ***προσκυνήσουν το θείο Βρέφος**;

Μα, **αγαπητέ αναγνώστη**,

Αυτός είναι ο **κύριος σκοπός** της ζωής μας. Να **βρούμε** και να **προσκυνήσουμε** το **Σωτήρα** και **Κύριο Ιησού**, τον Δοτήρα κάθε αγαθού, την πηγή της αιώνιας ζωής και να ζούμε για τη **δόξα του Θεού**.

Μόνο έτσι παίρνει **νόημα η ζωή** σου τώρα και αιώνια. Γι' αυτό, απαραίτητη προϋπόθεση είναι να τα θεωρήσεις όλα άχρηστα, προκειμένου να **γνωρίσεις το Χριστό** προσωπικά. Αλλιώς, σπαταλάς τη ζωή σου μέσα στη ματαιότητα, χωρίς Θεό, χωρίς ελπίδα, τώρα και αιώνια.

*Είναι αξιοσημείωτο ότι οι Μάγοι **προσκύνησαν μόνο** το **θείο Βρέφος**. Όταν ο Σατανάς υποσχέθηκε στο Χριστό να του δώσει όλα τα βασίλεια αρκεί να τον προσκυνήσει, τι του απάντησε ο Χριστός;

*«Πήγαινε πίσω μου, Σατανά, επειδή είναι γραμμένο: Τον Κύριο το Θεό σου θα προσκυνήσεις κι **αυτόν μονάχα** θα λατρεύσεις.»*
Ως εκ τούτου, κάθε άλλη προσκύνηση απαγορεύεται αυστηρώς.

Ολόκληρη στρατιά ΗΡΩΩΝ ΠΙΣΤΕΩΣ

Στην Καινή Διαθήκη συναντάμε ένα ολόκληρο κεφάλαιο γεμάτο με ονόματα **Ηρώων** και **Ηρωίδων Πίστεως**.

Είναι το 11^ο κεφάλαιο της Επιστολής προς Εβραίους. Αναφέρεται σε σπουδαίες προσωπικότητες, άνδρες και γυναίκες, που με **πίστη θριάμβευσαν**. Έγιναν **παραδείγματα ηρωισμού**.

Ο λόγος του Θεού τούς περιγράφει σαν ένα « πολύ μεγάλο **σύννεφο μαρτύρων**», όπως βλέπουμε και στο **εξώφυλλο**. Σα μια πολυάριθμη στρατιά αποτελούμενη από **μάρτυρες πίστεως**. Διαβάζουμε: «*Περικυκλωμένοι από ένα τόσο μεγάλο σύννεφο μαρτύρων*» (Εβρ.12:1) «*οι οποίοι με την πίστη καταπολέμησαν βασιλείες, εργάστηκαν δικαιοσύνη, πέτυχαν τις υποσχέσεις, έφραξαν στόματα λιονταριών, έσβησαν δύναμη φωτιάς, διέφυγαν από στόματα μάχαιρας, ενδυναμώθηκαν από ασθένεια, έγιναν ισχυροί σε πόλεμο, έτρεψαν σε φυγή στρατεύματα ξένων πήραν γυναίκες τούς νεκρούς τους, αφού αναστήθηκαν.*» (Εβρ.11:33-35)

Τι Σημαίνει ΠΙΣΤΗ:

Στην αρχή, ο συγγραφέας της Επιστολής μάς εξηγεί τι σημαίνει **ΠΙΣΤΗ**: **Πίστη** είναι, «*πεποίθηση γι' αυτά που ελπίζονται, βεβαίωση για πράγματα που δεν βλέπονται...* Διαμέσου της **πίστης** εννοούμε ότι κτίστηκαν οι αιώνες με τον **Λόγο του Θεού**, ώστε αυτά που βλέπονται δεν έγιναν από εκείνα που φαίνονται.» (Εβρ.11:1,3)

Με πιο απλά λόγια, «**πίστη**» σημαίνει να έχουμε **σιγουριά** γι' αυτά που ελπίζουμε, και **βεβαιότητα** γι' αυτά που δε βλέπουμε. Για παράδειγμα, ασκώντας **πίστη στο λόγο του Θεού** αναγνωρίζουμε τη δημιουργία του Σύμπαντος.

Προχωρώντας, αφού πρώτα ο συγγραφέας αναφέρει δύο παραδείγματα **ηρώων πίστεως**, τον **Άβελ** και τον **Ενώχ** και πώς **ευαρέστησαν το Θεό**, μετά μάς δείχνει το ένα και μοναδικό **μυστικό** πώς να **προσερχόμαστε** στο Θεό και να γινόμαστε **δεκτοί** από μέρος Του. Λέει:

«Αυτός που προσέρχεται στο Θεό πρέπει να ΠΙΣΤΕΥΕΙ ότι υπάρχει και γίνεται μισθαποδότης σ' αυτούς που Τον ζητούν.»

Προσοχή! Δε λέει, αυτός που προσέρχεται στο Θεό πρέπει να **αισθάνεται**. Γι' αυτό προσθέτει:

«Χωρίς πίστη είναι αδύνατο κάποιος να Τον ευαρεστήσει.»

Σωστή Πίστη

Η λέξη **ΠΙΣΤΗ** στις μέρες μας είναι πολύ παρεξηγημένη. Ακούμε συχνά να λένε: «Πίστευε και μη ερεύνα» ή «Δεν έχει σημασία τι πιστεύεις, αρκεί να πιστεύεις.»

Ο σύζυγός μου, ο Απόστολος, σε μια ομιλία του καταπιάνεται ιδιαίτερα με τη σημασία της **καλής ή κακής πίστης**. Λέει λοιπόν ότι η **σωστή ΠΙΣΤΗ** έχει ένα ορισμένο αντικείμενο, έχει το Θεό, όχι ένα στιδήποτε και έναν οποιονδήποτε. Μάλιστα έναν Θεό που έχει αποκαλύψει τον Εαυτό Του, τις βουλές Του και είναι **αξιόπιστος** στις υποσχέσεις Του, γι' αυτό και **ανταμείβει** καθέναν που Τον **εμπιστεύεται** και Τον **υπακούει**.

Για την **κακή πίστη** αναφέρει το παράδειγμα ενός καλόγερου που από τα πολλά χρόνια στη μοναξιά και νηστεία είχαν σαλέψει τα λογικά του. **Πίστευε** λοιπόν ότι θα έρθει ένα **πύρινο αμάξι** να τον πάει στον Ουρανό, όπως έγινε με τον προφήτη Ηλία. Μια μέρα λοιπόν άκουσε με τη φαντασία του ότι ήρθε το αμάξι. Πήδηξε να μπει μέσα και τα πόδια του βρέθηκαν στο κενό και γκρεμίστηκε...

Στην επιστολή του Ιακώβου αντιλαμβανόμαστε καλύτερα τι σημαίνει **σωστή πίστη**. Δεν είναι μια **αφηρημένη πίστη** αλλά **ενεργητική**. Λέει ότι η **σωστή πίστη έχει έργα** (καλά). Ενώ η **κακή πίστη** δεν έχει έργα (καλά) γι' αυτό είναι **νεκρή**.

Επίσης λέει κάτι το καταπληκτικό: *«Εσύ πιστεύεις ότι ο Θεός είναι ένας· καλά κάνεις· και τα δαιμόνια πιστεύουν, και φρίττουν.»* (Ιακ.2:19)

Με άλλα λόγια, θέλει να μας πει να μην επαναπαυόμαστε λέγοντας: «Εγώ πιστεύω στο Θεό». Γιατί και τα δαιμόνια πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός. Αυτό όμως δεν τους σώζει. Όταν ο Χριστός περπατούσε ανάμεσα στους ανθρώπους, τα δαιμόνια Τον αναγνώριζαν. Έλεγαν: *«Τι είναι ανάμεσα σε μας και σε σένα, Ιησού, Υιέ του Θεού; Ήρθες εδώ προ καιρού για να μας βασανίσεις;»* (Ματθ.8:29)

Άρα υπάρχει **σώζουσα πίστη** και υπάρχει **μη σώζουσα πίστη**. Υπάρχει **πίστη διανοητική**, υπάρχει **πίστη καρδιάς**. Η σωστή **πίστη** εκφράζεται με **υποταγή στο Θεό**.

Γι' αυτό μας φέρνει ο Ιάκωβος το παράδειγμα του **Αβραάμ**. Λέει ότι η **πίστη** του Αβραάμ απεδείχθη **αληθινή** την ώρα που **πρόσφερε το γιο** του σύμφωνα με την εντολή του Θεού.

Έτσι *«εκπληρώθηκε η γραφή: Ο Αβραάμ **πίστεψε** στο Θεό, και του **λογαριάστηκε σε δικαιοσύνη**»*. (Ιακ.2:23)

Αλλού διαβάζουμε ότι η **σωστή πίστη** εκφράζεται έχοντας ως **κίνητρο** την **αγάπη**, αλλιώς δεν έχει καμιά αξία μπροστά στο Θεό. Λέει: *«Αν έχω όλη την **πίστη**, ώστε να μετατοπίζω βουνά, αλλά δεν έχω **αγάπη**, δεν είμαι τίποτε»*. (1Κοριθ.13:2) **«Η πίστη, που ενεργείται με αγάπη»** αυτή έχει αξία στο Θεό κι όχι άλλες τυπικές εκδηλώσεις.

Παραχώρηση του εαυτού μας με πίστη

Κάποιος ακροβάτης με τα διάφορα νούμερά του είχε κερδίσει το θαυμασμό του πλήθους. Όταν πρόσθεσε κι ένα καρτσάκι ρώτησε αν πιστεύουν ότι μπορεί να μεταφέρει κάποιον άλλο. Όλοι φώναξαν ότι πιστεύουν. Όταν όμως ρώτησε πποιος θα έρθει, κανείς δεν προσφέρθηκε.

Αν πιστεύεις ότι ο **Χριστός** είναι αξιόπιστος σε όσα λέει, τότε **Του παραχωρείς** τον εαυτό σου άνευ όρων. Αντίθετα, αν διστάζεις, αυτό σημαίνει ότι δεν Τον εμπιστεύεσαι.

Βέβαια ο Σατανάς παίζει με τα συναισθήματά μας και μας βάζει φόβο. Σ' αυτές τις περιπτώσεις μπορούμε να πούμε αυτό που είπε ο πατέρας του δαιμονιζόμενου παιδιού: *«Πιστεύω Κύριε, βοήθα με στην απιστία μου.»*

Πάντως, το μεγάλο **μυστικό** είναι με παιδική πίστη να **παραδοθείς** στον Δυνάμενο να σε σώσει. Αυτό έκανα όταν αποφάσισα να επιπλεύσω στη θάλασσα.

Πήγα κάπου απόμερα, ξάπλωσα πάνω στη θάλασσα τ' ανάσκελα, όπως ξαπλώνω στο κρεβάτι, έκλεισα τα μάτια μου και **παραδόθηκα** στη θάλασσα με **πίστη**. Αυτό το μυστικό μού το είχε πει η αδελφή μου να κάνω.

Τότε ήμουν περίπου 7 χρόνων. Από τότε έχουν περάσει περίπου 77 χρόνια. Έκτοτε ουδέποτε η θάλασσα με διέψευσε. Κι εγώ ουδέποτε αμφέβαλα για την ικανότητά της να με σηκώνει.

Αυτή τη δύναμη τη βρίσκουμε στο **λυτρωτικό έργο που έκανε ο Χριστός πάνω στο Σταυρό.**

Ο Χριστός πήρε μαζί Του στο Σταυρό, όχι μόνο τις αμαρτίες του κάθε ανθρώπου, αλλά και αυτόν τον ίδιο τον άνθρωπο, όπως είναι, ρυπαρός και τρισάθλιος. Τον κάρφωσε μαζί Του. Λέει: **«Ο παλιός μας άνθρωπος σταυρώθηκε μαζί με το Χριστό.»** (Ρωμ.5:6) Που σημαίνει: **«Σταυρώθηκα μαζί με τον Χριστό, δε ζω πια εγώ, αλλά ο Χριστός ζει μέσα μου.»**

Αλλού λέει: **«Πάντα παραδίδουμε τον εαυτό μας σε θάνατο για χάρη του Ιησού, για να φανερωθεί και η ζωή του Ιησού στο θνητό μας σώμα.»** (2Κορινθ.4:11)

Τι μυστικό! Το μέρος σου, **αγαπητέ αναγνώστη,** είναι να **παραδώσεις** τελείως τον εαυτό σου σε θάνατο στο Σταυρό με **πίστη.** Μη φοβάσαι. Αν η θάλασσα σε σηκώνει όταν την εμπιστεύεσαι, πόσο μάλλον ο Ζωντανός Κύριος Ιησούς!

Μακάρια η ψυχή που θα το κάνει αυτό και θα διατηρήσει αυτή την απόφαση, για να ελευθερωθεί από τα δεσμά της αμαρτίας και να αναστηθεί σε μια **Νέα Ζωή.** Είναι θέμα **πίστεως.**

Ο λόγος του Θεού βεβαιώνει:

«Καθένας που πιστεύει στο Χριστό δε θα ντροπιαστεί.»

Και υπόσχεται: **«Δε θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω.»** Όταν εμείς παίρνοντας θάρρος, να λέμε: **«Ο Κύριος είναι βοηθός μου και δε θα φοβηθώ, τι θα μου κάνει ο άνθρωπος.»** (Εβρ.13:5-6)

Ο Άβελ, ο πρώτος αληθινός Ήρωας Πίστεως

Πάμε στο **βιβλίο της Γένεσης.** Διαβάζουμε εκεί για τις προσφορές των δύο γιων του Αδάμ στο Θεό:

«Ο Κάιν πρόσφερε από τους καρπούς της γης προσφορά στον Κύριο. Και ο Άβελ πρόσφερε κι αυτός από τα πρωτότοκα των προβάτων του... Και ο Κύριος κοίταξε με ευμένεια επάνω στον Άβελ, κι επάνω

στην προσφορά του· επάνω στον Κάιν, όμως, κι επάνω στην προσφορά του δεν κοίταξε. Και ο Κάιν αγανάκτησε πάρα πολύ, και κατσούφιασε το πρόσωπό του.» (Γεν.4:3-5)

Ο συγγραφέας της Επιστολής προς Εβραίους εξηγεί: «**Με πίστη ο Άβελ πρόσφερε στον Θεό καλύτερη θυσία** παρά ο Κάιν, διαμέσου της οποίας δόθηκε μαρτυρία ότι ήταν **δίκαιος**, επειδή ο Θεός έδωσε μαρτυρία για τα δώρα του· και μ' αυτή, παρόλο που πέθανε, **μιλάει ακόμα.**» (Εβρ.11:4)

Γεννάται το ερώτημα γιατί ο Θεός κοίταξε με **ευμένεια** στην προσφορά του **Άβελ**, ενώ στην προσφορά του **Κάιν** δεν κοίταξε; Η απάντηση είναι:

- 1)Γιατί ο **Άβελ** πρόσφερε με **πίστη** και
- 2)γιατί το **δώρο** του, το **πρόβατο**, που πρόσφερε από τα πρωτότοκα, **συμβόλιζε** τη **θυσία του Χριστού**.

Με άλλα λόγια ο **Άβελ**, αναγνώριζε ότι ήταν ένας **αμαρτωλός** και χρειαζόταν το **αίμα του Αμνού του Θεού** για να **εξιλωθεί** απ' τις αμαρτίες ενώπιον του Αγίου Θεού. Προφανώς ο Αδάμ και η Εύα είχαν πληροφορήσει τα παιδιά τους ότι ο μόνος τρόπος για να καλυφθεί η αμαρτία τους ήταν με το **αίμα κάποιου σφαγμένου ζώου** – που **συμβόλιζε** τη **θυσία** του ερχόμενου **Μεσσία**. Κι αυτό στηριζόταν στο εξής γεγονός:

Όταν οι Πρωτόπλαστοι αμάρτησαν στο Θεό και κατάλαβαν ότι ήταν γυμνοί, «**έρραψαν φύλλα συκιάς**» και μ' αυτά κάλυψαν τη γύμνια τους.» (Γεν.3:7)

Ο Θεός όμως τους έκανε «**δερμάτινους χιτώνες**, και τους **έντυσε**» (3:21), που σημαίνει ότι χρειάστηκε να **σφάξει**

κάποιο ζώο και με το δέρμα του ζώου να καλύψει τη γύμνια τους. Τα **φύλλα της συκιάς** συμβολίζουν τον ανθρώπινο τρόπο κάλυψης της αμαρτίας, ερμηνεύουν σοβαροί σχολιαστές, ενώ οι **δερμάτινοι χιτώνες** συμβολίζουν του Θεού τον τρόπο.

Να γιατί η προσφορά του Άβελ έγινε δεκτή, ενώ του Κάιν δεν έγινε.

Ο πρώτος λοιπόν **αληθινός Ήρωας Πίστεως** είναι ο **Άβελ**, σύμφωνα με τις προδιαγραφές της Βίβλου.

Αυτό μας θυμίζει το **Φαρισαίο** και τον **Τελώνη** που πήγαν στο **Ναό** να προσευχηθούν.

στο **Ναό** να προσευχηθούν. Βλέπουμε ότι μόνο η προσευχή του **Τελώνη** έγινε δεκτή. Γιατί; Ακριβώς για τον ίδιο λόγο που έγινε δεκτή μόνο η προσφορά του **Άβελ**.

Ο **Άβελ** και ο **Τελώνης** εμφανίστηκαν μπροστά στο

Θεό **συντριμμένοι ως αμαρτωλοί**, ζητώντας το **έλεός Του** με **πίστη στην εξιλαστήρια θυσία του Χριστού**.

Ο **Κάιν** και ο **Φαρισαίος** εμφανίστηκαν μπροστά στο Θεό ως «καλοί». Πίστευαν ότι δεν είχαν εκκρεμότητες με το Θεό. Δεν χρειάζονταν **εξιλέωση για τις αμαρτίες τους**. Παρουσίαζαν στο Θεό την αυτοδικαίωση με τα **καλά τους έργα**. Τα «φύλλα της συκιάς». Τι αυταπάτη!

Πώς ο Άνθρωπος γίνεται δίκαιος

Πώς λοιπόν ο άνθρωπος γίνεται δίκαιος; Κατ' αρχήν ο λόγος του Θεού κατατάσσει όλους τους ανθρώπους κάτω από την εξουσία της Αμαρτίας. Λέει ότι η **Αμαρτία** έχει μπει

μέσα σε **όλους τους ανθρώπους**, μηδενός εξαιρουμένου. Επειδή «**όλοι αμαρτήσαν.**» (Ρωμ.5:12)

Με άλλα λόγια, **ΟΛΟΙ, άντρες και γυναίκες**, εξίσου είναι αμαρτωλοί στα μάτια του Θεού. ΟΛΟΙ κατέχονται από εγωισμό, πονηρία, πάθη, μίσος, κακία, οργή, υπερηφάνεια, υποκρισία. **ΟΛΟΙ είναι νεκροί πνευματικά.** Κι αυτό τα λέει όλα. Ο Σατανάς έχει τυφλώσει τα μάτια **όλων.** Έχει συσκοτίσει το νου και τις καρδιές **όλων.** Όλοι υπηρετούν τις βουλές του Εχθρού. Η καλοσύνη τους είναι φαινομενική. Όταν δοθεί η αφορμή, και ο πιο ευγενής μπορεί να γίνει ο πιο αγενής και άγριος.

Για να καταλάβει ο άνθρωπος ότι είναι αμαρτωλός, ο Θεός έδωσε τους **Νόμους** Του μέσω του Μωυσή. Τις 10 εντολές. Ενδεικτικά, μία απ' τις εντολές λέει: «**Μην επιθυμήσεις...**» Κάποτε μια καθαρίστρια πήγε να καθαρίσει ένα σπίτι. Η οικοδέσποινα πριν αναχωρήσει, ανάμεσα στις οδηγίες που της έδωσε, της είπε να μην ανοίξει κάποια συγκεκριμένη πόρτα του σπιτιού. Αυτή η **απαγόρευση** γέννησε μέσα της μια τόσο σφοδρή **επιθυμία** να ανοίξει την πόρτα, ώστε δεν άντεξε και τελικά την άνοιξε. Το δωμάτιο ήταν γεμάτο από φίδια. Περιττό να πούμε, ότι, απ' το φόβο της εξαφανίστηκε απ' το σπίτι.

Να τι κάνει ο **Νόμος.** Ξυπνάει μέσα μας την **επιθυμία** και ξεσκεπάζει την αμαρτωλή μας φύση. Κι αυτό τελικά μας προβληματίζει να θέλουμε να βρούμε τρόπο να απαλλαγούμε απ' την Αμαρτία που μας εξουσιάζει. Έτσι ο Θεός μάς **οδηγεί στο Χριστό,** ο Οποίος ως Σωτήρας μάς **ελευθερώνει και μας δικαιώνει με τη θυσία Του.**

Περιγράφοντας ο απ. Παύλος την **αμαρτωλή φύση** του ανθρώπου λέει ότι, ούτε λίγο ούτε πολύ, είναι **«πουλημένος κάτω από την εξουσία της αμαρτίας...»** γιατί δεν κάνει αυτό που θέλει, αλλά κάνει αυτό που δεν θέλει. Γι' αυτό κράζει: **«Ταλαίπωρος άνθρωπος εγώ. Ποιος θα με ελευθερώσει από το σώμα αυτού του Θανάτου;»** (Ρωμ.7:24)

Και ο ίδιος δίνει την απάντηση: **Μόνο ο Χριστός.**

«Ευχαριστία ανήκει στον Θεό, ο οποίος μάς δίνει τη νίκη διαμέσου τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού.» (1Κορινθ.15:57)

Δικαίωση διά Πίστewς

Διαβάζουμε ένα ιδιαίτερα διαφωτιστικό κομμάτι απ' το λόγο του Θεού σχετικά με τον τρόπο **δικαίωσης** μας:

«Από έργα τού νόμου δεν θα δικαιωθεί μπροστά (στο Θεό) καμιά σάρκα... Τώρα, όμως, χωρίς τον νόμο, φανερώθηκε η δικαιοσύνη τού Θεού... διαμέσου της πίστης στον Ιησού Χριστό, προς όλους κι επάνω σε όλους εκείνους που πιστεύουν» επειδή, δεν υπάρχει διαφορά· δεδομένου ότι, **όλοι αμάρτησαν, και... ανακηρύσσονται, δίκαιοι, δωρεάν, με τη χάρη του, διαμέσου της απολύτρωσης που έγινε με τον Ιησού Χριστό·** τον οποίο ο Θεός προκαθόρισε ως μέσου **εξιλέωσης** διαμέσου της **πίστης**, με βάση το **αίμα** του... **ανακηρύσσει δίκαιον εκείνον που πιστεύει στον Ιησού.**

Πού είναι, λοιπόν, η καύχηση; Κλείστηκε έξω. Με ποιον νόμο; Των έργων; Όχι· αλλά με τον **νόμο της πίστης**. Συμπεραίνουμε ότι:

Ο άνθρωπος ανακηρύσσεται δίκαιος διαμέσου της πίστης, χωρίς τα έργα τού νόμου.» (Ρωμ.3)

Τι έκανε ο Χριστός με τη θυσία Του στο Σταυρό; Κι απαντάει ο απ. Παύλος:

«Εξάλειψε το χειρόγραφο με τα διατάγματα..., και το αφαίρεσε από το μέσον, καρφώνοντάς το πάνω στο σταυρό. Και αφού απογύμνωσε τις αρχές και τις εξουσίες, τις καταντρόπιασε δημόσια... θριάμβευσε εναντίον τους.» (Κολοσ.2:15)

«Ο οποίος τις αμαρτίες μας βάσταξε ο ίδιος στο σώμα του επάνω στο ξύλο, για να ζήσουμε στη δικαιοσύνη, αφού πεθάναμε ως προς τις αμαρτίες· με την πληγή τού οποίου γιαιρευτήκατε.» (1Πετρ.2:24)

«Ξέροντας ότι δεν ανακηρύσσεται **δίκαιος** ο άνθρωπος από τα έργα του νόμου, παρά μονάχα διαμέσου της **πίστης** του Ιησού Χριστού, κι εμείς **πιστέψαμε στον Ιησού Χριστό**, για να ανακηρυχθούμε **δίκαιοι** από την **πίστη** στον Χριστό». (Γαλ.2:16)

Έτσι υπάρχουν **δύο τάξεις ανθρώπων**: Οι **αμετανόητοι** και οι **μετανιωμένοι**. Αυτοί που δέχονται διά της **πίστεως** τη **δικαίωση του Θεού μέσω του Χριστού**, κι αυτοί που την απορρίπτουν ή προσπαθούν με τα έργα τους να σωθούν.

Πατέρα Ουράνιε,

Βοήθα με, πάντα να θυμάμαι ότι **κατά χάρη** είμαι **δικαιωμένη** διά της **πίστεως** στο **Αίμα του Αμνού Σου**, του Ιησού Χριστού. Ως εκ τούτου, το μόνο καύχημά μου είναι ο **Σταυρός** του Χριστού, όπου βρίσκω λύτρωση από τις αμαρτίες μου και δύναμη για να ζω μια **άγια ζωή** για τη δόξα Σου. Σε υπερευχαριστώ! Στο Όνομα του Χριστού.

Ο Ενώχ, Αληθινός Ήρωας Πίστεως

«Ο **Ενώχ** περπάτησε μαζί με τον Θεό.» (Γεν.5:24)

«Με **πίστη** μετατέθηκε ο **Ενώχ**, για να μη δει θάνατο... δόθηκε μαρτυρία ότι **ευαρέστησε** τον Θεό.» (Εβρ.11:5)

Για τον **Ενώχ** γνωρίζουμε **τρία** βασικά πράγματα που είναι υπεραρκετά για να δούμε το όνομά του στη λίστα των αληθινών **Ηρώων της Πίστεως**.

- 1) **Περπάτησε μαζί με το Θεό** για περίπου 300 χρόνια.
- 2) «**Προφήτευσε**: «**Ἦρθε ο Κύριος με μυριάδες αγίων του, για να κάνει κρίση ενάντια σε όλους.**» (Ιούδα 1:14-15)
- 3) **Ευαρέστησε το Θεό** σε τέτοιο βαθμό, ώστε ο Θεός τον πήρε κοντά Του.

Με το μικρό μυαλό της ένα κοριτσάκι διηγήθηκε αυτό το γεγονός ως εξής: Μια μέρα τόσο πολύ περπάτησε ο **Ενώχ** με το Θεό, ώστε νύχτωσε. Και ο Θεός τού είπε: «Τώρα είναι πολύ αργά να γυρίσεις σπίτι σου, έλα στο δικό Μου σπίτι!»

Αναρωτιόμαστε:

**Τι σημαίνει περπατάω με το Θεό;
Μπορώ κι εγώ να περπατάω μαζί Του;**

Φοβάμαι ότι ο Σατανάς έχει κάνει τόση πλύση εγκεφάλου, ώστε έχει πείσει όλους, λίγο πολύ, ότι είναι αδύνατο να ζούμε μια **θεάρεστη ζωή**. Μάλιστα λένε πολλοί και την παροιμία: «Θέλω να αγιάσω αλλά δεν μ' αφήνουν.»

Ο **Ενώχ** δε ζούσε σε καλύτερη εποχή απ' τη δική μας. Πιθανόν και σε χειρότερη, αν σκεφθούμε ότι στις μέρες του **Νώε**, του δισέγγονού του, έγινε ο **Κατακλυσμός**.

Ήταν και ο **Ενώχ** άνθρωπος σαν κι εμάς, με αδυναμίες και επιθυμίες. Είχε κι αυτός κληρονομήσει τον **παλιό άνθρωπο** από τον **Αδάμ**, που, όσο και να θέλεις, δεν μπορεί να κάνει το καλό. Πώς λοιπόν κατάφερε να περπατήσει με το Θεό;

Ασφαλώς ο **Ενώχ**, ως αμαρτωλός, είχε **μετανοήσει** και είχε δεχθεί την διά **πίστεως δικαίωση** μέσω του αναμενόμενου **Μεσσία**. Επίσης είχε ζητήσει χάρη απ' το Θεό να μάθει πώς να **περπατάει** μαζί Του κι Αυτός του έμαθε το **μυστικό**. Του έμαθε πρώτα ότι αυτό δε γίνεται με αυτοπροσπάθεια αλλά με **ΠΙΣΤΗ**, όπως γίνεται και με τον τρόπο **δικαίωσης**.

Έτσι ο **Ενώχ** κάθε μέρα **εκπαιδευόταν** και μάθαινε τι **αρέσει** και τι **δεν αρέσει** στο Θεό. Μάθαινε να **αγαπάει** το Θεό με **όλη την καρδιά του** και να Τον **εμπιστεύεται**.

Προφανώς είχε βάλει **στόχο** να ζει με πλήρη **υπακοή** σύμφωνα με το θέλημά Του.

Ήξερε ότι μια μέρα θα δώσει λόγο των πράξεών του.

«Είναι αποφασισμένο στους ανθρώπους μια φορά να πεθάνουν, ύστερα δε από τούτο [είναι] κρίση». (Εβρ. 9:27)

Για να περπατάω με το Θεό, πρέπει να γνωρίζω το Θεό προσωπικά και **κάνω αυτό που Του αρέσει.**

Αν θέλουμε να **περπατάμε** κι εμείς **με το Θεό** είναι βασικό **πρώτα να μετανοήσουμε** από τις αμαρτίες μας και με **πίστη να δεχθούμε** το Χριστό ως προσωπικό μας Σωτήρα. Σε αυτούς ο Θεός δίνει το δικαίωμα να γίνουν και να ονομάζονται **παιδιά Του.** (Ιωάν.1:12, 1Ιωάν.3:1) Επίσης τους δίνει το **Πνεύμα του Γιου Του.**(Γαλ.4:6)

Έτσι ο πιστός ξεκινάει, ως μαθητής Χριστού, να εκπαιδεύεται πνευματικά πώς να **περπατάει** βήμα- βήμα με το Θεό. Μαθαίνει **τι ακριβώς αρέσει στο Θεό και τι δεν Του αρέσει. Τι Τον δοξάζει και τι δεν Τον δοξάζει.** Μαθαίνει να **διακρίνει το καλό από το κακό.**

Μου έλεγε μια νεαρή μητέρα πώς μαθαίνει στο κοριτσάκι της, τριών χρόνων, να **διακρίνει το καλό από το κακό,** με βάση το λόγο του Θεού. Μού έκανε εντύπωση ότι είχε καταλάβει η μικρή την αταξία του **προφήτη Ιωνά** προς το Θεό και ότι έπρεπε να **μετανιώσει** γι' αυτό το κακό.

Η Αγία Γραφή δίνει πλήρη γνώση του **θελήματος** του Θεού. Διαβάζουμε: *«Εγώ ... κάνω έλεος, κρίση, και δικαιοσύνη επάνω στη γη· επειδή, σ' αυτά ευαρεστούμαι.»* (Ιερ.9:24)

*“ Άνθρωπε ... **τι ζητάει** ο Κύριος από σένα, παρά να πράττεις το **δίκαιο,** και να αγαπάς **έλεος,** και να **περπατάς ταπεινά** μαζί με τον Θεό σου;»* (Μιχ.6:8)

Στην **Καινή Διαθήκη** υπάρχουν πολλά εδάφια που φωτίζουν λεπτομερώς τι σημαίνει βαδίζω σωστά στο θέλημα του Θεού. Ενδεικτικά αναφέρω τα ακόλουθα:

«Ο Θεός είναι **φως** ... Αν πούμε ότι έχουμε **κοινωνία** μαζί του και **περπατάμε στο σκοτάδι**, λέμε ψέματα και δεν πράττουμε την αλήθεια. Αν, όμως, **περπατάμε μέσα στο φως** ... έχουμε **κοινωνία** ο ένας με τον άλλον, και το **αίμα τού Ιησού Χριστού**, του Υιού του, μας **καθαρίζει** από κάθε **αμαρτία**.» (1Ιωάν. 1:5)

«Κάποτε ήσασταν **σκοτάδι**, τώρα όμως [είστε] **φως** εν Κυρίω· **περπατάτε ως παιδιά τού φωτός**.» (Εφεσ.5:8)

«**Ο Θεός είναι αγάπη**· και εκείνος που μένει μέσα στην αγάπη, μένει σε **ενότητα** με τον Θεό και ο Θεός μένει σε **ενότητα** μ' αυτόν.» (1Ιωάν. 4:16)

«Όποιος τηρεί τις **εντολές** του, μένει σε **ενότητα μ' αυτόν**, κι αυτός σε **ενότητα** με εκείνον.» (1Ιωάν. 3:24)

«Αν κάποιος αγαπάει τον κόσμο, η **αγάπη τού Πατέρα** δεν υπάρχει μέσα σ' αυτόν.» (1Ιωάν.2:15)

Αυτά μας τα λέει ο Θεός για να μην εξαπατάμε τον εαυτό μας. Η δουλειά του Σατανά είναι να μας πλανά και τα καταφέρνει. Δυστυχώς πολλοί «χριστιανοί» ζούνε όπως τους αρέσει. Με την αχαλίνωτη γλώσσα τους προσβάλλουν, βρίζουν ασύστολα και ούτε ζητάνε συγγνώμη. Άλλοι ψυχαγωγούνται με κοσμικό τρόπο. Ακόμα και η εμφάνισή τους δε διαφέρει από του Κόσμου. Κι όμως πιστεύουν - μάλλον συναισθηματικά - ότι αγαπάνε τον Κύριο και κάνουν το θέλημά Του.

Δεν ξέρουν ότι ο **παλιός άνθρωπος** δεν μπορεί να περπατάει με τον **Άγιο Θεό**. Αυτός συνέχεια θέλει αντίθετα πράγματα απ' ό, τι θέλει ο Θεός.

Για να ζούμε στ' αχνάρια του Χριστού απαιτείται **ταπείνωση** και **αυταπάρνηση**. Με άλλα λόγια, **σταυρωμένο το εγώ μας**.

Ο Θεός είναι **Άγιος**. Είναι φωτιά που κατακαίει. Κάθε μας πράξη πρέπει να γίνεται με **άγιο φόβο** και **σεβασμό**.

Ο **Ουζά**, για παράδειγμα, επειδή άπλωσε το χέρι του να πιάσει την **Κιβωτό του Κυρίου** – που συμβόλιζε την Παρουσία του Θεού - πλήρωσε με τη ζωή του. Αυτό συνέβηκε «λόγω της **προπέτειάς του**». (2Σαμ.6:7)

Το ίδιο συνέβηκε με τους δύο γιους του **Ααρών**, όταν ιεράτευαν και πρόσφεραν «**ξένο πυρ**». Πρόσφεραν κάτι διαφορετικό απ' ό,τι ο Θεός είχε διατάξει. (Λευ.10:1)

*«Μήπως ο Κύριος αρέσκειται στα ολοκαυτώματα και στις θυσίες, όπως στο να **υπακούμε** στη φωνή του Κυρίου; Η **υποταγή** είναι καλύτερη από τη θυσία η **υπακοή**, παρά το πάχος των κριαριών.»* (1Σαμ.15:22)

Κάθε άλλη εκδήλωση **λατρείας** και **αγάπης**, για το Θεό, είναι **ασέβεια** και **ειδωλολατρία**.

(βλ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: ***Λατρεία πνευματική**, στο τέλος του βιβλίου.)

Στο Δρόμο προς Εμμαούς

Για να καταλάβουμε πιο πρακτικά τι σημαίνει «**περπατάω με το Θεό**», θα μας βοηθήσει να ανατρέξουμε στο δρόμο προς την **Εμμαούς**, την ώρα που ο **Θεάνθρωπος περπατούσε** μαζί με δύο πιστούς οδοιπόρους.

Το κύριο θέμα της συζήτησής τους περιστράφηκε γύρω από τα **πάθη του Εσταυρωμένου και την Ανάστασή Του**.

Η καρδιά τους φλογιζόταν καθώς ο Κύριος ερμήνευε, μέσα από τις **Γραφές**, το σκοπό και το αληθές

των γεγονότων εκείνων των ημερών! Όταν τελικά έφθασαν σ' ένα σταυροδρόμι για να χωρισθούν Τον παρακάλεσαν:

«Μείνε μαζί μας, γιατί πλησιάζει το βράδυ.»

Η παράκληση αυτή αγγίζει τις καρδιές όλων μας!

Νύχτα σιμώνει, σκότος ζοφερό
την πλάση ζώνει, Θεέ μου, Σου ζητώ,
μείνε κοντά μου, Σν, ελπίδα μου,
μέσα στη θλίψη χρυσαχτίδα μου.

Δόξα και νιότη, φήμη και χαρά
σβήνουν και φεύγουν, άνθη πρωινά,
πού ν' ακουμπήσω; Όλα απατηλά.
Ω! Κύριέ μου, μείνε Σν κοντά.

Το χέρι Σου ποθώ το στοργικό
σαν το παιδί με πίστη να κρατώ,
τρέμω στη νύχτα μήπως πλανηθώ.
Μείνε κοντά μου τώρα, Σου ζητώ.

Φόβοι και πόνοι, θλίψεις και δεινά
δε με φοβίζουν αν Εσύ κοντά
και στου θανάτου τη φρικτή νυχτιά
Σν είσαι φως μου και παρηγοριά. (Γ.Κ)

Ο Κύριος πήγε μαζί τους και την ώρα που ευλογούσε το ψωμί άνοιξαν τα μάτια τους και Τον γνώρισαν. Η καρδιά τους ξεχειλίσε από απεριγράπτη χαρά!

Αυτό συμβαίνει όταν **περπατάς** με το Θεό και Τον **υπακούς**. Όταν **μένεις προσηλωμένος** στο μήνυμα των **Παθών και της Ανάστασης του Χριστού**. Την απογοήτευση διαδέχεται η ζωντανή ελπίδα και η θριαμβική δοξολογία!

Το **συμπέρασμα** λοιπόν είναι ότι **μπορείς να περπατάς** με το Θεό, αρκεί να **διοικείσαι** από το **Άγιο Πνεύμα** να δέχεσαι, όχι μόνο **λόγια διδασκαλίας** απ' τον Κύριο, αλλά και λόγια **ελέγχου, επανόρθωσης και εκπαίδευσης**.

Αγαπητέ Αναγνώστη,

Βάλε στόχο να μάθεις να **περπατάς στα ίχνη του Χριστού ταπεινά**. Είναι μεγάλη τιμή! Έτσι μια μέρα θα σε πάρει να ζεις μαζί Του αιώνια στο Ουράνιο Του σπίτι.

Ο Νώε, Αληθινός Ήρωας Πίστewς

«Με **πίστη** ο **Νώε**, αφού ειδοποιήθηκε από τον Θεό... κατασκεύασε μια **κιβωτό για σωτηρία** της οικογένειάς του· διαμέσου της οποίας κατέκρινε τον κόσμο, και έγινε κληρονόμος της **δικαιοσύνης** διαμέσου **της πίστης.**» (Εβρ.11:7)

Στις μέρες του **Νώε**, η κακία των ανθρώπων είχε περάσει την «κόκκινη γραμμή», θα λέγαμε. Όλες οι σκέψεις της καρδιάς τους ήταν μόνο στην κακία. Η γη είχε διαφθαρεί τελείως και είχε γεμίσει ολόκληρη από αδικία.

Η ηθική κατάπτωση είχε φθάσει στο αποκορύφωμα. Γι' αυτό ο Κύριος μεταμελήθηκε που δημιούργησε τον άνθρωπο και αποφάσισε να τον εξαλείψει από τη γη.

Ο **Νώε**, όμως, βρήκε χάρη μπροστά στον Κύριο. Γιατί «ο **Νώε** ήταν **δίκαιος άνθρωπος, τέλειος ανάμεσα στους συγχρόνους του· ο Νώε περπάτησε μαζί με τον Θεό**», καθώς μας αναφέρει ο λόγος του Θεού. (Γεν.6:9)

Ο Θεός δεν μπορούσε να αφανίσει το **δίκαιο Νώε** μαζί με τους ασεβείς. Γι' αυτό του φανέρωσε την απόφασή Του: Να εξαλείψει τον άνθρωπο με τον **Κατακλυσμό**.

Τι συγκατάβαση! «Ο Θεός δεν θα κάνει τίποτε, χωρίς να αποκαλύψει το απόκρυφό του στους δούλους Του.» (Αμ.3:7)

Ακόμα του είπε πως να φτιάξει μια **Κιβωτό** – ένα υπερωκεάνιο - για να σωθεί απ' τον **Κατακλυσμό**.

Στην Εγκυκλοπαίδεια του Halley γράφει ότι, σύμφωνα με τη Βαβυλωνιακή παράδοση, ο Νώε ήταν εγκατεστημένος κάπου κοντά στον Ευφράτη· έτσι από παιδί ήταν εξοικειωμένος με τη ναυπηγική.

Λένε ότι χρειάστηκε περίπου 100 χρόνια για να κατασκευασθεί η **Κιβωτός**. Όλα αυτά τα χρόνια ο **Νώε κήρυττε** και έδινε το μήνυμα της σωτηρίας. Κανείς όμως

δεν πίστευε ότι θα έρθει ο **Κατακλυσμός**. Συνέχιζαν να ζουν οι άνθρωποι μέσα στην αμαρτία αμέριμνοι, μέχρι που, με την προσταγή του Θεού, μπήκε ο Νώε στην **Κιβωτό** μαζί με την οικογένειά του και

όλα τα ζώα και πτηνά που του είπε ο Θεός και ο «**Κύριος έκλεισε την Κιβωτό από πάνω του**». Κάθε ευκαιρία να μπει κάποιος άλλος μέσα είχε χαθεί.

Μετά από 7 μέρες άνοιξαν οι καταρράκτες του ουρανού και έβρεχε επί 40 μέρες. Έτσι «εξαλείφθηκε κάθε τι που υπήρχε επάνω στο πρόσωπο της γης ... έμεινε δε μόνον ο Νώε, και όσα [ήσαν] μαζί του μέσα στην **κιβωτό**.» (Γεν.7:23)

Μετά από περίπου ένα χρόνο βγήκαν μέσα απ' την **Κιβωτό**. Το πρώτο που έκανε ο **Νώε** ήταν να φτιάξει ένα **θυσιαστήριο** και να προσφέρει ολοκαυτώματα στο Θεό.

Ο Θεός ευχαριστήθηκε και υποσχέθηκε ποτέ ξανά να μην εξαλείψει τον άνθρωπο με παρόμοιο τρόπο. Σαν σημείο αναφοράς και **διαθήκης** έδωσε το **Ουράνιο Τόξο**.

Ο κύριος σκοπός του Θεού δεν ήταν να καταστρέψει τους **ανθρώπους** μέσω του **Κατακλυσμού**, αλλά την **αδικία και την αμαρτία**. Δεν υπήρχε όμως άλλος τρόπος γιατί οι άνθρωποι είχαν απόλυτα **ταυτιστεί** με την κακία.

Ο Κατακλυσμός δεν είναι μύθος. Εκτός από τις ιστορικές αποδείξεις που υπάρχουν, έχουμε και την αναφορά του Ιησού Χριστού για αυτό το βαρυσήμαντο γεγονός. Μάλιστα το συνδέει με τη **Δευτέρα Παρουσία**:

*«Όπως έγινε κατά τις **ημέρες του Νώε**, έτσι θα είναι και κατά τις **ημέρες του Υιού του ανθρώπου**.»* (Λουκ.17:26)

Όπως περίμενε ο Θεός με μακροθυμία πάνω από 100 χρόνια, ώστε κι άλλοι να σωθούν απ' τον Κατακλυσμό, έτσι και σήμερα μακροθυμεί και στέλνει το μήνυμά Του ότι, θα πέσει η οργή Του σε ασύγκριτα μεγαλύτερο βαθμό, όπως διαβάζουμε στο βιβλίο της **Αποκάλυψης**.

Τι πρέπει να κάνουμε;

Ίσως αναρωτηθούν κάποιοι: **«Τι να κάνουμε;»**

Ο Θεός απαντά: **«Να μετανοήσετε**, και κάθε ένας να βαπτιστεί στο όνομα του Ιησού Χριστού, σε άφεση αμαρτιών. Και θα λάβετε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος...» Και προτρέπει όλους: **«Σωθείτε από τούτη τη διεστραμμένη γενεά.»** (Πραξ.2:37-38,40)

Η Σωτήρια Προειδοποίηση

Ήταν 31 Μαΐου του 1889 όταν οι **υδατοφράκτες** της λίμνης Κονεμάουγκ της Πενσυλβάνιας τελικά κατέρρευσαν. **«Φύγετε στους λόφους»!** φώναζε ένας έφιππος αγγελιοφόρος σε όλους τους κατοίκους των γύρω χωριών που ήδη γνώριζαν τον κίνδυνο.

Μόνο 15 οικογένειες άφησαν αμέσως τα πάντα και πρόλαβαν να πάνε στους λόφους. Τους υπόλοιπους 15 χιλιάδες ο τεράστιος υδάτινος όγκος τούς πρόλαβε μετά από 2 ώρες και τους έθαψε όλους ζωντανούς.

Την άλλη μέρα οι εφημερίδες σχολιάζοντας το τραγικό γεγονός έγραφαν:

«Πόσο καταστρεπτική υπήρξε η **απιστία των πολλών!**

Πόσο σωτήρια η **πίστη των λίγων εκείνων που σώθηκαν!»**

Αγαπητέ Αναγνώστη,

Υπάρχει και μια άλλη **προειδοποίηση**. Αυτή απευθύνεται σε όλους εμάς. Έχει να κάνει με το **αιώνιο μέλλον μας**. Ή θα είμαστε αιώνια ευτυχισμένοι ή θα είμαστε αιώνια δυστυχισμένοι. Μας περιμένει: Ή ο **Ουρανός** ή η **Κόλαση**.

Το Θεόπνευστο Ευαγγέλιο εδώ και 2000 χρόνια αδιάκοπα φωνάζει σε όλους τη μοναδική **σωτήρια προειδοποίηση**:
«Οι ουρανοί με πάταγο θα εξαφανιστούν, τα στοιχεία θα διαλυθούν απ' τη φωτιά και η γη και τα έργα πάνω σ' αυτήν θα κατακαούν.»
(2Πέτρου 3:10)

Κι απ' την άλλη μάς καλεί ο Θεός: «Σε μένα κοιπάξτε και θα **σωθείτε**, όλα τα πέρατα της γης.»
(Ησ.45:22)

Ας καταφύγουμε νοερά με **πίστη** στο **λόφο του Γολγοθά**, εκεί όπου ο αναμάρτητος Γιος

Του «*βάσταξε τις αμαρτίες μας στο σώμα Του πάνω στο Σταυρό*» για να σωθούμε από τη **μέλλουσα οργή Του**.

*Ο Νώε είναι ένας **αληθινός Ήρωας Πίστεως**.
Ένας «**κήρυκας δικαιοσύνης**».
Εξαιτίας του σήμερα υπάρχουμε.*

Πατέρα Ουράνιε,

Ζητώ τη **χάρη** Σου, σαν τον **Νώε** κι εγώ **να φλογίζομαι** στο **πνεύμα**, **να επιμένω στην προσευχή** και ακούραστα **να μεταδίδω** το **φώς** του **Ευαγγελίου** στους γύρω, μένοντας **στην Κιβωτό της Χάρης του Σταυρού** και περιμένοντας με **άγια διαγωγή τον ένδοξο Ερχομό του Χριστού** από τους **Ουρανοί**.
Στο **όνομα Του**.

Ο Αβραάμ, ΠΑΤΕΡΑΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Στον περιορισμένο χωροχρόνο που έχουμε θα δούμε, πολύ περιληπτικά, τη ζωή του **Αβραάμ**, και το **σπουδαίο ρόλο**

που έπαιξε μέσα στα σχέδια του Θεού και στις εξελίξεις της ανθρώπινης **Ιστορίας**. Και πώς ονομάστηκε «**πατέρας της πίστεως**».

Ο Θεός είχε ένα **Σχέδιο**: Να ιδρύσει ένα **Θεοκρατικό Έθνος** επί

της γης μέσω **κάποιου ανθρώπου** και μέσω αυτού να στείλει το **Χριστό** με απώτερο σκοπό να **ευλογήσει** όλα τα έθνη της γης. Έτσι διάλεξε τον **Αβραάμ**.

Τι ήταν αυτό που έκανε το Θεό να **εκλέξει** τον **Αβραάμ**;

Τον διάλεξε γιατί, όπως λέει, βρήκε «**την καρδιά του πιστή μπροστά**» Του και έκανε σ' αυτόν διαθήκη. (Νεεμ.9:7-8)

Ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης. **Εξετάζει** τις καρδιές κι αν κάποιος άνθρωπος έχει καρδιά που **αγαπάει την αλήθεια** και την **ευθύτητα**, τον χρησιμοποιεί. Λέει:

*«Τα μάτια τού Κυρίου περιτρέχουν διαμέσου ολόκληρης της γης, για να φανεί δυνατός σε όσους έχουν την **καρδιά τους τέλεια** προς αυτόν.»* (2Χρον.16:9)

Την εποχή εκείνη ο **Αβραάμ** κατοικούσε στην **Ουρ των Χαλδαιών**. Μια χώρα ειδωλολατρική, η οποία είχε αρχίσει να αναγνωρίζεται ως η πιο μεγαλόπρεπη πόλη σε όλο τον κόσμο. Κέντρο βιοτεχνικό, αγροτικό και θαλάσσιου εμπορίου. Βρισκόταν σε μια γη μυθώδους πλούτου και ευφορίας. Είχαν περάσει ήδη 2000 χρόνια από τη **Δημιουργία** και την **Πτώση** του ανθρώπου και 400 χρόνια από τον **Κατακλυσμό**. (Εγκυκλ. Halley).

Πώς ο Αβραάμ πίστευε στον Ένα Θεό;

Αναμφίβολα από άμεση και έμμεση αποκάλυψη του Θεού. Παίρνοντας τους αριθμούς των κεφαλαίων 5-11 του βιβλίου της **Γένεσης** πρέπει να δεχθούμε ότι η ζωή του **Νώε** παρατάθηκε μέχρι τη γέννηση του **Αβραάμ**. Οπότε θα είχε μάθει ο Αβραάμ απ' ευθείας από το **Σημ**, το γιο του **Νώε**, την αφήγηση περί του **Κατακλυσμού** και περί της **Δημιουργίας** και της **Πτώσης** του ανθρώπου.

Ο **Νώε** προφανώς είχε μάθει όλα αυτά τα γεγονότα από το **Μαθουσάλα**, ο οποίος ήταν 126 χρόνων όταν πέθανε ο **Αδάμ** και ζούσε όταν ο **Νώε** ήταν περίπου 500 χρόνων.

Ο **Αβραάμ** λοιπόν είχε πλήρη γνώση των γεγονότων. Αν και ζούσε ανάμεσα σε ειδωλολάτρες, ο ίδιος ξεχώριζε. **Αγαπούσε το Θεό** και ο σκοπός της ζωής του ήταν να κάνει το **θέλημά Του**.

Σημείωση. Όπως ο **Μαθουσάλα**, ο **Νώε** και ο **Σήμ**, έτσι φρόντισε και ο **Αβραάμ** να **διαφυλαχτούν γραπτώς** αυτά τα γεγονότα και αργότερα ο **Μωυσής** τα ανέφερε επίσημα στην **Πεντάτευχο**.

Πατέρα Ουράνιε, Σ' ευχαριστώ γιατί Εσύ μερίμνησες ώστε αυτές οι αλήθειες να διαφυλαχτούν μέχρι και σε μένα! Να γραφτούν σε βιβλίο, την Αγία Γραφή! Αλήθειες που μου δίνουν νόημα, σιγουριά και πνεύμα δοξολογίας στο Πρόσωπό Σου με τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος. Κι εγώ, ζω σε περιβάλλον που οι άνθρωποι γύρω μου ζουν ειδωλολατρικά, αν και λέγονται χριστιανοί. Όλο το μέλημά τους είναι: Τι θα φάμε, τι θα πιούμε, πώς θα καλοπερνάμε! Σ' ευχαριστώ γιατί ο **Χριστός** με ελευθέρωσε από το μάταιο τρόπο ζωής με τη **θυσία Του στο Σταυρό** για να είμαι **αληθινή χριστιανή**, με τη ζωντανή ελπίδα του Ουρανού. Στο Όνομα Του.

Ξεκίνημα – «Βγες Έξω»

«Ο Κύριος είπε στον Άβραμ: **Βγες έξω** από τη γη σου, και από τη συγγενειά σου ... στη γη που θα σου δείξω· και θα σε κάνω να γίνεις ένα **μεγάλο έθνος**· και θα σε **ευλογήσω**, και θα μεγαλύνω το όνομά σου· και θα είσαι για ευλογία... και μέσα από

σένα **θα ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης**... ο Άβραμ [ήταν] ηλικίας 75 χρόνων... πήρε τη **Σάρα**, τη γυναίκα του, και τον γιο του αδελφού του, τον **Λωτ**, και όλα τα υπάρχοντά τους... και ήρθαν στη **γη Χαναάν**... Και ο Κύριος φάνηκε στον Άβραμ, και του είπε: Στο **σπέρμα** σου θα **δώσω αυτή τη γη**. Και έκπσε εκεί **θυσιαστήριο στον Κύριο**.» (Γεν.12:1-7)

Τι ασύλληπτο κάλεσμα!

Τι απερίγραπτη υπόσχεση!

Το **πρώτο βήμα** πίστεως που ο Θεός κάλεσε τον Αβραάμ να κάνει ήταν να «**βγει έξω**». Να φύγει από το τόπο που κατοικούσε καθώς και από τους συγγενείς του, που σημαίνει να **ξεχωριστεί** από τον **Κόσμο**. Εξάλλου, **άγιος** σημαίνει **ξεχωρισμένος**.

Ο Κόσμος αυτός είναι όλος μολυσμένος. Βρίσκεται κάτω από την εξουσία του Σατανά. «*Κάθε τι που [υπάρχει] στον κόσμο: Η επιθυμία της σάρκας και η επιθυμία των ματιών και η αλαζονεία τού βίου.*» (1Ιωάν.2:16) Λέει ο λόγος του Θεού.

Γι' αυτό καλεί τους πιστούς και σήμερα: «*Εσείς είστε ναός του ζωντανού Θεού... **βγείτε έξω** από ανάμεσά τους και αποχωριστείτε..., και μη αγγίξετε [τίποτε] ακάθαρτο» και «εγώ θα σας δεχθώ, και θα είμαι Πατέρας σας, κι εσείς θα είστε γιοι μου και θυγατέρες.*» (2Κορινθ.6:16-18)

Πώς βγαίνουμε έξω από τον κόσμο; Με το φρόνημα του θανάτου ως προς τον κόσμο. **Εγώ πέθανα ως προς τον κόσμο** και ο κόσμος ως προς εμένα, μέσω του **Σταυρού**, λέει ο Απ. Παύλος. (Γαλ.6:14)

Χωρίς αυτό το μυστικό είναι αδύνατο να ξεκινήσεις τη **νέα ζωή**. Είναι αδύνατο να προχωρήσεις σωστά και νικηφόρα.

Ο παλιός άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει το θέλημα του Θεού. Ο Σατανάς τον έχει φίλο και συνεργάτη του.

Λένε ότι κάποτε ο **Μαρτίνος Λούθηρος** για να καταφέρει να νικάει την αμαρτία κολύμπησε αρκετά και κάπου στα βαθιά είπε: «Να, εδώ **θάβω τον παλιό μου άνθρωπο**». Όταν όμως γύρισε διαπίστωσε ότι ο **παλιός του άνθρωπος** ήξερε καλύτερο κολύμπι και τον περίμενε στην παραλία...

Πώς ο Αβραάμ έγινε Πατέρας Πίστεως

«**Με πίστη** ο Αβραάμ υπάκουσε, όταν τον καλούσε (ο Θεός) να **βγει**

έξω, στον τόπο που επρόκειτο να πάρει για κληρονομιά, και βγήκε έξω, μη ξέροντας πού πηγαίνει. **Με πίστη παροίκησε** στη γη της υπόσχεσης ως ξένη, κατοικώντας σε σκηνές, μαζί με τον Ισαάκ και τον Ιακώβ... επειδή, **περίμενε την πόλη που είχε τα θεμέλια**, της οποίας **τεχνίτης και δημιουργός [είναι] ο Θεός**.

Με πίστη, ο Αβραάμ, όταν δοκιμαζόταν, πρόσφερε τον **Ισαάκ... του μονογενή του**, εκείνος που αποδέχθηκε τις υποσχέσεις, προς τον οποίο ειπώθηκε ότι: «Στον Ισαάκ θα κληθεί σε σένα σπέρμα» κάνοντας τον συλλογισμό ότι **ο Θεός μπορεί και**

από τους νεκρούς να [του] σηκώσει: γι' αυτό και τον πήρε πίσω, παραβολικά.» (Εβρ.11)

Όλη η πορεία του Αβραάμ, αφού βγήκε από την **Ουρ**, ήταν μια **πορεία πίστεως και υπακοής** στο θέλημα του Θεού, με αποκορύφωμα τη **θυσία** του γιου του, του **Ισαάκ**.

Πιθανόν αυτή ήταν η στιγμή που ο **Αβραάμ** είδε την **ημέρα του Χριστού** και αγαλλίασε. Την ημέρα που ο Θεός θα θυσίαζε τον δικό Του Μονογενή Γιο ως Αμνό για τη σωτηρία της κάθε ψυχής. (Ιωάν.8:56)

Προσευχή Μεσιτείας

Μια μέρα, όταν ο **Αβραάμ** ήταν **99 χρόνων**, είχε μια απρόσμενη επίσκεψη. Ο Ίδιος ο Κύριος μαζί με δύο άλλα πρόσωπα, τον επισκέφτηκαν. Ήρθαν να του ανακοινώσουν τη **γέννηση του Ισαάκ** τον επόμενο χρόνο.

Ο Αβραάμ περίμενε 25 χρόνια γι' αυτό το παιδί. Η καρδιά του υπερχείλιζε από απεριγράπτη χαρά για την είδηση που ο Ίδιος ο Κύριος ήρθε να του την αναγγείλει. Τέτοια **χάρη** είχε βρει μπροστά Του!! Η σχέση του **Αβραάμ** με το **Θεό** ήταν τόσο οικεία που τον ονομάζει **φίλο** Του, **αγαπητό** Του. Κάθισαν μαζί του, έφαγαν και του έκαναν παρέα με ανείπωτη εγκαρδιότητα!

Όταν σηκώθηκαν να φύγουν, ο Αβραάμ πήγαινε μαζί τους να τους συμπροπέμψει.

Κάποια στιγμή, ο Κύριος τον ξεμονάχιασε να του φανερώσει κάποιο ιδιαίτερο **μυστικό**. «*Το απόρρητο του Κυρίου είναι μαζί με κείνους που τον φοβούνται.*» (Ψαλ.25:14)

Ξεκίνησε λέγοντας: «Θα

κρύψω εγώ από τον Αβραάμ στιδήποτε κάνω;» Και του αποκάλυψε ότι σκόπευε να καταστρέψει τα **Σόδομα** και τα **Γόμορρα**.

Ο Αβραάμ βρέθηκε σε μια πολύ **κρίσιμη στιγμή**. Δεν μπορούσε να μένει αδιάφορος.

Ο Λωτ, ο ανιψιός του, ήταν στα Σόδομα. Πήρε το θάρρος, μιας και είχε βρει τέτοια χάρη, Τον πλησίασε και άρχισε μια ασύλληπτη στιχομυθία μεταξύ τους. Ένα ανεπανάληπτο «παζάρεμα», όπως λένε. Είπε στον Κύριο:

-Μήπως θα καταστρέψεις τον δίκαιο μαζί με τον ασεβή; Αν είναι στην πόλη 50 δίκαιοι, άραγε θα [τους] καταστρέψεις; Και δεν θα συγχωρούσες τον τόπο χάρη των 50 δικαίων που βρίσκονται σ' αυτόν; Μη γένοιτο ποτέ εσύ να πράξεις ένα τέτοιο πράγμα, να θανατώσεις μαζί, δίκαιο και ασεβή, και ο δίκαιος να είναι όπως και ο ασεβής! Μη γένοιτο ποτέ σε σένα! Εκείνος που κρίνει ολόκληρη τη γη δεν θα κάνει κρίση;

-Αν βρω στα Σόδομα 50 δικαίους μέσα στην πόλη, θα συγχωρήσω σε ολόκληρο τον τόπο για χάρη τους.

- Δες, τώρα τόλμησα να μιλήσω στον Κύριό μου, ενώ είμαι κόμμα και στάχτη· αν λείψουν πέντε από τους 50 δικαίους, θα καταστρέψεις ολόκληρη την πόλη εξαιτίας των πέντε;

-Δεν θα [την] καταστρέψω, αν βρω εκεί 45.

- Αν βρεθούν εκεί 40;

-Δεν θα [την] καταστρέψω, εξαιτίας των 40.

-Ας μη παροξυνθεί ο Κύριός μου αν μιλήσω ξανά· αν βρεθούν εκεί 30;

-Δεν θα [την] καταστρέψω, αν βρω εκεί 30.

-Δες, τώρα τόλμησα να μιλήσω στον Κύριό μου· αν βρεθούν εκεί 20;

-Δεν θα [την] καταστρέψω, εξαιτίας των 20.

-Ας μη παροξυνθεί ο Κύριός μου, αν μιλήσω ακόμα μια φορά· αν βρεθούν εκεί 10;

-Δεν θα [την] καταστρέψω, εξαιτίας των 10.

Έτσι έληξε η **μεσιτεία** του Αβραάμ και χώρισαν.

Την άλλη μέρα νωρίς το πρωί ο Αβραάμ με χτυποκάρδι ήρθε στον τόπο όπου είχε σταθεί μπροστά στον Κύριο, να δει αν υπήρχαν έστω 10 δίκαιοι. Δυστυχώς δεν υπήρχαν!

Η ένθερμη προσευχή του όμως δεν πήγε χαμένη.

Ο Λωτ σώθηκε. **«Θυμήθηκε ο Θεός τον Αβραάμ, και εξαπέστειλε τον Λωτ από μέσα από την καταστροφή, όταν κατέστρεφε τις πόλεις, στις οποίες κατοικούσε ο Λωτ.»** (Γεν.19:29)

Ο **Αβραάμ** αναμφίβολα δεν είναι μόνο **Αληθινός Ήρωας** αλλά και **Πατέρας Πίστεως**.

Την **πνευματική ευλογία** μας τη χρωστάμε πρώτα και πάνω απ' όλα στο Θεό εν Χριστώ διά Αγίου Πνεύματος, αλλά και στον **Αβραάμ**, ανθρωπίνως μιλώντας, που έγινε όργανο κατάλληλο, με την **πίστη** και την **υπακοή** του, μέσα από το **Σπέρμα** του, το **Χριστό**, να **ευλογηθούμε** όλοι όσοι θέλουμε.

Αγαπητέ αναγνώστη, θέλεις κι εσύ να γίνεις ένα πρόσωπο, που με την **πίστη** και την **υπακοή** σου στο **Θεό** ψυχές γύρω σου να ευλογηθούν, να λυτρωθούν;

Πατέρα Ουράνιε, εγώ θέλω να γίνω αιτία ψυχές γύρω μου να σωθούν, να ελευθερωθούν απ' τα δεσμά της Αμαρτίας και του Σατανά. Να δοξασθεί το Όνομά Σου εν Χριστώ. Λες: «Όποιος κερδίζει ψυχές είναι σοφός». (Παρ.11:30) Ζητώ τη χάρη Σου. Στο Όνομα του Χριστού.

Η Σάρρα, Αληθινή Ηρωίδα Πίστεως

*«Με **πίστη** και η ίδια η **Σάρρα** πήρε δύναμη στο να συλλάβει σπέρμα, και παρά τον καιρό της ηλικίας γέννησε, επειδή **στοχάστηκε πιστό εκείνου που υποσχέθηκε.**» (Εβρ.11:11)*

Ο Θεός είχε φροντίσει να βρει μια κατάλληλη σύντροφο στον **Αβραάμ**, ώστε να εκπληρώσει τα σχέδιά Του.

Είναι πολύ σημαντικό αυτός που θέλει να υπηρετεί το Θεό να κάνει σωστή εκλογή της συντρόφου του. Αλλιώς μπορεί να έχει τραγικές συνέπειες.

Στο πρόσωπο του **Αβραάμ** και της **Σάρρας** βλέπουμε ένα ιδανικό ζευγάρι, με πνευματική συμβίωση και δράση. Και οι δύο τους αγαπούσαν το Θεό πάνω από όλα και είχαν τάξει τη ζωή τους στην υπηρεσία Του. Τους ένωνε η αληθινή **αγάπη** και **αλληλοεκτίμηση**.

Η **Σάρρα** προφανώς γνώριζε κι αυτή το Θεό προσωπικά και την **διά πίστεως δικαίωση**. Γι' αυτό συμφώνησε με τον **Αβραάμ**, τον άντρα της, **μαζί** να «**βγουν έξω**» από την

Ουρ. Άφησε κι αυτή τα αγαπητά της πρόσωπα, το σπίτι της, τις ανέσεις της για να **υπακούσει** στο κάλεσμα του Θεού να πάνε όπου Εκείνος θα τους οδηγούσε.

Κάποιου **ιεραπόστολου η γυναίκα** με βαριά καρδιά ακολούθησε τον άντρα της στην **Ινδία**. Φοβόταν πολύ για τις ταλαιπωρίες που θα περνούσε η ίδια και τα παιδιά της. Δυστυχώς δεν μπόρεσε να ξεπεράσει τους φόβους της και τελικά πέθανε στην ξένη χώρα και ένα απ' τα παιδιά της.

Προσωπική Απόφαση

Όταν αποφάσισα ν' ακολουθήσω το Χριστό, ήξερα ότι ο δρόμος Του είναι **στενός** και θα συναντούσα **κακοπάθειες**. Όμως η ζωή εκείνων, που είχαν **μαρτυρήσει** για την **πίστη**

τους στο Χριστό, με είχα συναρπάσει. Για το Χριστό άξιζε να υποστεί κανείς τα πάντα.

Θυμάμαι, νέα κοπέλα, ένα καλοκαίρι, όταν πήγα σ' ένα νησί, την Αίγινα, για να κάνω μαθήματα κατήχησης στα παιδιά για 10-15 μέρες, το βράδυ με έβαλαν να

κοιμηθώ σ' ένα βρώμικο κρεβάτι όπου υπήρχαν κοριοί. Το δέχθηκα όμως, με τη σκέψη ότι κι αυτό ήταν μέσα στο **στενό δρόμο του Χριστού**. Χαιρόμουν που με κάποιον τρόπο συναντούσα κι εγώ «κακοπάθεια» για τον Ιησού Χριστό, που για μένα δέχθηκε να υποστεί τον **επονείδιστο σταυρικό θάνατο**.

Ο Θεός με είχε ετοιμάσει ώστε όταν μετά από χρόνια παντρεύτηκα έναν άνθρωπο που είχε αφιερώσει τη ζωή του στην υπηρεσία του Θεού, να ζω με χαρά στο πλευρό του και να υφίσταμαι μαζί του πολλών ειδών κακουχίες. Γι' αυτό καταλαβαίνω τη Σάρρα. Δε θα μπορούσε να ακολουθήσει τον Αβραάμ, αν δεν αγαπούσε κι αυτή το Θεό κι αν δεν είχε τάξει τη ζωή της στην υπηρεσία Του.

Πριν πολλά χρόνια, κάποιος πατέρας, ανέφερε τα εξής για ένα ζευγάρι ιεραποστόλων που υπηρετούσαν το Θεό στη ζούγκλα: «Και δέκα παιδιά να είχα δε θα έδινά κανένα να πάει στους αγρίους.»

Δεν πέρασε πολύς καιρός και σ' ένα τραγικό δυστύχημα, έχασε και τα τρία του παιδιά. Τι τραγική ειρωνεία!

Βαθύτατα συντριμμένος αναγνώρισε ότι είχε πει «μεγάλη κουβέντα» μπροστά στο Θεό.

Αυτά τα γράφω με το σκεπτικό, να **μη φοβόμαστε** να κάνουμε το θέλημα του Θεού, όποιο κι αν είναι αυτό. Η ζωή μας είναι στα χέρια του Θεού. Καλύτερα να πούμε: «*Είτε ζούμε είτε πεθαίνουμε **ανήκουμε στο Χριστό.***»

Επανερχόμαστε στην **Ηρωίδα** μας, τη **Σάρρα**. Αναγνώριζε τον **Αβραάμ** σαν **αφεντικό** του σπιτιού της, γι' αυτό και τον αποκαλούσε «**κύριο**», όχι απλώς φραστικά αλλά έμπρακτα. Γνώριζε το **σχέδιο του Θεού**, που ήταν να τους χαρίσει ένα γιο και μέσω αυτού να στείλει το **Μονογενή Του Γιο** για να **λυτρώσει τον άνθρωπο**. Ένα ασύλληπτα θαυμαστό σχέδιο! Μάλιστα ο Θεός άλλαξε τα ονόματά τους. Τον Άβραμ τον ονόμασε **Αβραάμ**, που σημαίνει **πατέρας εθνών**. Και τη Σάρα την ονόμασε **Σάρρα**, που σημαίνει **ηγεμόνισσα**.

Ηγεμόνισσα

Είναι εντυπωσιακό πώς ο Θεός τιμά μια **γυναίκα** με αυτή την ιδιότητα. Επί πλέον την έκανε κι αυτή **μητέρα εθνών**. (Γέν.17:15) Πόσο **αμερόληπτος** είναι ο Θεός!

Η **Σάρρα** είναι η πρώτη γυναίκα που συγκαταλέγεται μεταξύ των **αγίων γυναικών στην Αγία Γραφή**. Αντίθετα με τις κοσμικές γυναίκες, αυτή **στόλιζε** τον εαυτό της με το **πράο και ήσυχο πνεύμα**. Ενδεικτικά διαβάζουμε: «Οι γυναίκες, υποτάσσετε στους άνδρες σας... Των οποίων ο στολισμός *ας είναι όχι ο εξωτερικός... αλλά ο κρυφός άνθρωπος της καρδιάς, κοσμημένος με την αφθαρσία του πράου και ησυχίου πνεύματος, το οποίο μπροστά στο Θεό είναι πολύτιμο. Επειδή, έτσι και άλλοτε **οι άγιες γυναίκες**... στόλιζαν τον εαυτό τους... Όπως η **Σάρρα υπάκουσε στον Αβραάμ, αποκαλώντας αυτόν κύριο.**» (1Πετρ.3:1-6).*

Είναι ανάγκη εδώ να παρατηρήσουμε ότι η **υπακοή της Σάρρας** στον άντρα της δεν ήταν δουλική. Μπορούσε άφοβα να πει στον άντρα της τη γνώμη της.

Και ο **Αβραάμ**, από τη μεριά του, σεβόταν τη γνώμη της Σάρρας. Δεν την περιφρονούσε επειδή ήταν γυναίκα, όπως κάνουν πολλοί άντρες σήμερα ακόμα και χριστιανοί. Έχουν την εντύπωση ότι αυτοί έχουν την αποκλειστική οδηγία του Θεού και δεν της επιτρέπουν να πει τη γνώμη της.

Ο **εγωισμός** και η **προκατάληψη** κάνουν τον άνθρωπο **φανατικό!** Ο Θεός να μας φυλάξει!

Κυριαρχική πίεση

Μιας νεαρής πιστής φίλης μου ο άντρας, στο εξωτερικό, επί χρόνια, ασκούσε **κυριαρχική πίεση** πάνω της. Ο ίδιος όμως παρέβαινε σοβαρές ρητές εντολές του Κυρίου προς τη γυναίκα του. Είχε δεχθεί τη διαβολική εισήγηση ότι, η

γυναίκα δεν πρέπει να έχει δική της γνώμη στη συζυγική ζωή, παρερμηνεύοντας κάποια χωρία του λόγου του Θεού.

Ο σκοπός όμως που ο Θεός δημιούργησε τη γυναίκα, όπως είδαμε, ήταν για να είναι **βοηθός** και **σύντροφος** του Αδάμ. Όχι δούλα του, σαν ένα άβουλο πλάσμα, απλώς για να ικανοποιεί τις επιθυμίες και τα πάθη του. (Διάβ.Γεν.2:18)

Ο **Αβραάμ**, ως άνθρωπος Θεού, συνοικούσε με τη γυναίκα του, αποδίδοντας **τιμή** στο **γυναικείο φύλο** ως ασθενέστερο σκεύος και ως συγκληρονόμο της χάρης της ζωής. (1Πέτρ.3:7)

Προφανώς ταπεινά ερευνούσε ο Αβραάμ και ζητούσε να καταλάβει σωστά το θέλημα του Θεού. Συγχρόνως, πρόσεχε να μην παρασύρεται **συναισθηματικά** γνωρίζοντας το ευαίσθητο του χαρακτήρα της γυναίκας.

Κάποια φορά, ο Αβραάμ βρέθηκε σε μια πολύ δύσκολη θέση, όταν η Σάρρα τού ζήτησε να **διώξει την Άγαρ και το γιο της, τον Ισμαήλ**:

«Το πράγμα φάνηκε υπερβολικά σκληρό στα μάτια τού Αβραάμ.»

Ασφαλώς προσευχήθηκε και ο Θεός τού είπε: *«Ας μη φανεί σκληρό στα μάτια σου για το παιδί, και για τη δούλη σου· σε όλα **όσα σου πει η Σάρρα, να ακούσεις τα λόγια της**· επειδή, στον Ισαάκ θα κληθεί **σπέρμα** σε σένα.»* (Γεν.21:10-12)

Το θέμα ήταν πολύ σοβαρό. Ο **Ισμαήλ** και ο **Ισαάκ** αντιπροσώπευαν αλληγορικά τις **δύο διαθήκες**.

*«Η μία από το **βουνό Σινά**, αυτή που γεννάει για δουλεία, η οποία είναι η **Άγαρ**... Ενώ η **άνω Ιερουσαλήμ** είναι **ελεύθερη, η οποία είναι μητέρα όλων μας**... Κι εμείς, αδελφοί, όπως και ο Ισαάκ, είμαστε παιδιά της υπόσχεσης... Αλλά, τι λέει η γραφή; **«Βγάλε έξω** τη δούλη και τον γιο της· επειδή, ο γιος της δούλης δεν θα κληρονομήσει μαζί με τον γιο της ελεύθερης». (Γαλ.4)*

Σ' αυτή την περίπτωση η **Σάρρα διέκρινε** την παγίδα και ο Αβραάμ έπρεπε να την ακούσει. Ευτυχώς που δέχθηκε απροκατάληπτα την οδηγία του Θεού μέσω αυτής.

Η **Σάρρα** ήταν προικισμένη με **ηγετικό χάρισμα**, ήταν όμως και **γυναίκα με φόβο Θεού**, γι' αυτό δεν ασκούσε κυριαρχική εξουσία πάνω στον άντρα της. Σήμερα υπάρχουν χριστιανές με το ίδιο «χάρισμα» και ασκούν **πίεση** πάνω στο άντρα τους με έμμεσο τρόπο.

Θυμάμαι, σε μια περίπτωση, η πιστή γυναίκα, απείλησε το σύζυγό της με διαζύγιο, αν δεν έκανε αυτό που πίστευε η ίδια, κάτω απ' το μανδύα ότι είχε «άνωθεν πληροφορία». Γυναίκες που με τη συμπεριφορά τους προσπαθούν να επηρεάζουν έμμεσα τους άντρες τους δε συγκαταλέγονται ανάμεσα στις **άγιες Ηρωίδες Πίστεως**.

Ίσως εδώ αναρωτηθούμε πώς κατάφερε η Σάρρα να πείσει τον Αβραάμ να πάρει την **Άγαρ** ως γυναίκα του; Χρησιμοποίησε δόλο; Δε φαίνεται κάτι τέτοιο.

Νομίζω, του φανέρωσε καθαρά τον πόθο της να αποκτήσει παιδί έστω και μέσα απ' τη δούλη της - κάτι που συνηθιζόταν εκείνη την εποχή. Προφανώς, καθώς τα χρόνια περνούσαν και ανθρωπίνως είχε χαθεί κάθε ελπίδα να μπορεί η ίδια να συλλάβει, ενέδωσε σ' αυτόν τον πειρασμό - αν και γνώριζε την υπόσχεση του Θεού στον Αβραάμ.

Όμως, δεν πρέπει, νομίζω, να την κρίνουμε αυστηρά, μιας που και ο Θεός δεν τη μέμφεται. Μάλιστα βλέπουμε ότι όλο αυτό το γεγονός χρησιμοποιήθηκε για να φωτίζει, συμβολικά, πολύ σπουδαία μελλοντικά γεγονότα, όπως είδαμε στην επιστολή προς Γαλάτες.

Εξάλλου, συναντάμε περιπτώσεις, όπου ο Θεός **επιτρέπει** μερικά γεγονότα, όπως την πτώση του Πέτρου, του Δαβίδ, και τα συνεργεί για καλό μέσα στο έλεός Του.

Συμπέρασμα

Αυτό που μετράει είναι ότι τελικά η **Σάρρα** θριάμβευσε. Δυνάμωσε στην **πίστη**. Πώς; «**Στοχάστηκε πιστό εκείνου που υποσχέθηκε**». Σκέφτηκε ότι ο Θεός ό, τι λέει το εννοεί. Γι' αυτό Τον εμπιστεύτηκε. Πάνω σ' αυτή τη βάση **έλαβε δύναμη να συλλάβει** και γέννησε ένα γιο στα 90 της χρόνια, μέσω του οποίου θα ερχόταν ο **Μεσσίας** και θα έφερε την **ευλογία** του Θεού σε όλους τους λαούς.

Έτσι το σπίτι της το έχτισε πάνω στον **ασάλευτο Βράχο**. Το παιδί που απέκτησε μέσω της δούλης της το έδωσε μαζί με τη μάνα του. Κατάλαβε τελικά ότι δεν ήταν θέλημα Θεού να ζουν μαζί. Να συνυπάρχουν ο **Νόμος** με τη **Χάρη**. Ο **παλιός** άνθρωπος με το **νέο** άνθρωπο.

Η **Σάρρα ζούσε** κι αυτή διά **πίστεως σε σκηνές** ως ξένη και παρεπίδημη και **περίμενε να πάει στην Ουράνια Πατρίδα**.

Η **Σάρρα** είναι μια αφανής **αληθινή Ηρωίδα Πίστεως**. Έπαιξε ένα σπουδαίο ρόλο για τη λύτρωση του ανθρώπου.

Πατέρα Ουράνιε,

Θέλω κι εγώ να είμαι μια **άγια γυναίκα, με πνεύμα ενεργητικό**. Φύλαγε κι όλες

τις πιστές, να μην κλεισθούν στον εαυτό τους ως ακατάλληλες να Σε υπηρετούν. Να θεωρούν την **υπακοή** στους άντρες τους ως πνευματικό

προνόμιο και ως **στόλισμα** να έχουν την **πραότητα και το ήσυχο πνεύμα**, με κύριο μέλημα να οδηγούν τα παιδιά τους στο Σωτήρα Χριστό και να γίνουν **εύχρηστα όργανά Του**. Στο πολύτιμο Όνομα Του.

Ο Ισαάκ, ο Ιακώβ, ο Ιωσήφ, Ἡρωες Πίστεως

Ανάμεσα στους Ἡρωες της πίστεως διαβάζουμε τα ονόματα του **Ισαάκ**, του **Ιακώβ** και του **Ιωσήφ**:

«**Με πίστη ο Ισαάκ** ευλόγησε τον Ιακώβ και τον Ησαΐ για τα μελλοντικά πράγματα. **Με πίστη ο Ιακώβ, καθώς** πέθαινε, ευλόγησε κάθε έναν από τους γιους του Ιωσήφ. **Με πίστη ο Ιωσήφ** καθώς πέθαινε προανήγγειλε για την έξοδο των γιων Ισραήλ, και παρήγγειλε για τα κόκαλά του.» (Εβρ.11:20-22)

Όλοι τους είχαν την προσωπική **ευλογία** του Θεού στη ζωή τους και ακολουθούσαν το δρόμο της **πίστης**, της **υπακοής** και της **λατρείας Του** ξέροντας ότι μέσω αυτών ο Θεός θα έστελνε το **Μεσσία** για να **ευλογήσει** όλα τα έθνη.

Ο Ισαάκ Ἡρωας Πίστεως

Ο **Ισαάκ**, διακρίνεται από την **εμπιστοσύνη** του στο Θεό και τη **φιλειρηνική** του συμπεριφορά με τους γύρω λαούς. Όταν οι δούλοι του, για παράδειγμα, εύρισκαν κάποιο πηγάδι, οι γύρω λαοί λογομαχούσαν με τους βοσκούς του Ισαάκ και τους το έπαιρναν. Μέχρι που μια φορά επειδή για κάποιο πηγάδι δε λογομάχησαν, το ονόμασε ο Ισαάκ **Ρεχωβώθ**, που σημαίνει **ευρυχωρία**. Και είπε: «*Τώρα ο Κύριος μας **πλάτυνε**, και μας **αύξησε** πάνω στη γη.*» (Γεν.26:22)

Επίσης διαβάζουμε ότι «ο **Ισαάκ προσευχόταν** στον Κύριο για τη γυναίκα του, επειδή ήταν στείρα· και ο Κύριος τον εισάκουσε, και η **Ρεβέκκα...** συνέλαβε» και γέννησε δίδυμα.

Αυτά δείχνουν πόση **εξάρτηση είχε ο Ισαάκ** απ' το Θεό. Κι απ' το Θεό περιμένε διά **πίστεως** κάθε **ευλογία**.

Έτσι μαθαίνουμε κι εμείς να περιμένουμε τη **λύση** των προβλημάτων μας από το Θεό. Να μην αγχωνόμαστε. Αυτός φροντίζει για μας και είναι ο υπερασπιστής μας.

Νύφη για τον Ισαάκ

Αξίζει εδώ να δούμε **ποια** παντρεύτηκε ο **Ισαάκ** και **πώς** βρέθηκε η κοπέλα! Είναι μια πρωτόγνωρη συναρπαστική ιστορία με συμβολική σημασία.

Μια μέρα ο **Αβραάμ** κάλεσε τον επιστάτη του, τον **Ελιέζερ**, να πάει στη Χαρράν, στη συγγενειά του, και του ανάθεσε να βρει την κατάλληλη νύφη για το γιο του.

Έπρεπε η κόρη με **πίστη** να δεχθεί την πρόταση να γίνει η γυναίκα του **Ισαάκ** γνωρίζοντας το ρόλο της ως **πιστή του Θεού**, με όλες τις δοκιμασίες και θυσίες που αυτό συνεπάγεται. Έτσι να θεωρείται κι αυτή **Ηρωίδα Πίστεως**.

Η Ρεβέκκα

Όταν διαβάζεις την **ιστορία της Ρεβέκκας**, νομίζεις ότι διαβάζεις ένα μυθιστόρημα. Έχει **φανταστικές σκηνές**. Προκαλούν πάθος επειδή είναι αληθινές.

Η **Ρεβέκκα** ήταν μια πολύ όμορφη κοπέλα. Ταπεινή, ευγενική και καλοσυνάτη. Καταγόταν απ' τη συγγενεια του Αβραάμ, που είχαν γνώση του αληθινού Θεού.

1^η σκηνή. Με τη στάμνα της η **Ρεβέκκα** φθάνει στο πηγάδι για ν' αντλήσει νερό. Εκεί την περίμενε ένα τρισχαρούμενο ξάφνιασμα: Μια απρόσμενη **συνάντηση** με τον **Ελιέζερ**, τον επιστάτη του **Αβραάμ**, ο οποίος μόλις τελείωνε την **προσευχή** του με αίτημα να του δείξει ο Κύριος την κοπέλα, που Αυτός είχε προετοιμάσει να γίνει **νύφη του Ισαάκ**. Σα σημάδι, για να καταλάβει ποια θα ήταν, είχε

ζητήσει να είναι η κοπέλα εκείνη που θα ήταν πρόθυμη να του δώσει νερό, να πει αυτός και οι καμήλες του. Μόλις λοιπόν της ζήτησε, εκείνη αμέσως του έδωσε και προσφέρθηκε από μόνη της να αντλήσει νερό και να ποτίσει όλες τις καμήλες του.

Μ' αυτόν τον πρωτάκουστο τρόπο έδειξε ο Θεός στον **Ελιέζερ** ποια ήταν η **μέλλουσα νύφη** του Ισαάκ. Δεν είχε καμιά αμφιβολία. Γι' αυτό προσκύνησε ευλαβικά τον Κύριο και της χάρισε δώρα χρυσαφικά!

2^η σκηνή. Στο σπίτι της τον καλωσορίζουν οι γονείς της. Καθισμένοι γύρω από το τραπέζι μαθαίνουν το σκοπό της επίσκεψής του. Δέχονται την **πρόταση του γάμου**, γιατί βλέπουν ολοκάθαρα την οδηγία του Θεού και του λένε:

*«Από τον Κύριο βγήκε το πράγμα· εμείς δεν μπορούμε να σου πούμε κακό ή καλό· να, η **Ρεβέκκα** [είναι] μπροστά σου· πάρ' την και πήγαινε· και ας είναι γυναίκα τού γιου τού κυρίου σου, καθώς μίλησε ο Κύριος.»*

3^η σκηνή. Καθώς ξημερώνει η επόμενη μέρα, ο δούλος ετοιμάζεται για να αναχωρήσει με την κόρη. Η κρίσιμη ώρα είχε φθάσει. Εδώ θα φαινόταν κατά πόσο η **Ρεβέκκα πίστευε στο Θεό** και αν ήταν **πρόθυμη να υπακούσει** στην άνωθεν κλήση της, να γίνει **γυναίκα του Ισαάκ**. Προφανώς γνώριζε ότι μέσα απ' το παιδί που θα αποκτούσαν ο Θεός θα **ευλογούσε** τους ανθρώπους στέλνοντας το **Μεσσία**.

Αυτό όμως προϋπέθετε **αυταπάρνηση**. Έπρεπε να παρατήσει όλα τα αγαπητά της πρόσωπα, τον τόπο γέννησής της και να πάει σε μια μακρινή **άγνωστη χώρα** και να παντρευτεί με έναν **άγνωστο άνθρωπο**.

Μια σημερινή κοπέλα ίσως δεχόταν μια τέτοια θεία αποστολή, εφόσον θα είχε το **κινητό** της και το **skype** να επικοινωνεί με την οικογένεια και τις φίλες της. Η **Ρεβέκκα** όμως ποτέ πια δε θα είχε καμιά επαφή μαζί τους ούτε και θα τους ξαναέβλεπε. Ήταν «χωρισμός θανάτου»!

Την καλούν λοιπόν και τη ρωτάνε: «Πηγαίνεις με τούτο τον άνθρωπο;» Η **Ρεβέκκα**, χωρίς κανέναν ενδοιασμό, απαντά: «**Πηγαίνω**». Αυτή η σταθερή απόφασή της μαρτυρεί ότι η καρδιά της Ρεβέκκας ήταν ετοιμασμένη με τη χάρη του Θεού. Δεν ήθελε να ζει μέσα στη χλιδή και τη ματαιότητα.

Προφανώς γνώριζε όλη την ιστορία για την **Πτώση** του ανθρώπου στον Παράδεισο, την υπόσχεση του Θεού να στείλει το **Μεσσία**. Γνώριζε για το **Νώε και τον Κατακλυσμό** και την κλήση του **Αβραάμ**. Λαχταρούσε κι αυτή να ακολουθήσει τους ανθρώπους της **πίστης**. Ζητούσε το θέλημα του Θεού. Ζητούσε να παντρευτεί μ' έναν άνθρωπο του Θεού. Στο πρόσωπο λοιπόν του **Ισαάκ**, όπως τον είχε περιγράψει ο δούλος του Αβραάμ, είδε αυτό που είχε ζητήσει απ' το Θεό. Ήταν σίγουρη ότι ο Θεός την καλεί να πάει και να παντρευτεί με τον Ισαάκ.

Ουσιαστικά η Ρεβέκκα ανταποκρίθηκε στο πνευματικό κάλεσμα να ακολουθήσει το Χριστό ως Σωτήρα και Κύριο της. Αυτό μας θυμίζει το κάλεσμα του Κυρίου στο **Ματθαίο**: «Ο Ιησούς, διαβαίνοντας από εκεί, είδε έναν άνθρωπο να κάθεται στο τελωνείο... και του λέει: Ακολούθα με. Και αφού σηκώθηκε, τον ακολούθησε.» (Ματθ.9:9)

Το ίδιο κάλεσμα ο Κύριος απευθύνει και σε κάθε ψυχή: «Όποιος θέλει νάρθει πίσω από μένα, **ας απαρνηθεί τον εαυτό** του, και **ας σηκώσει τον σταυρό** του, και **ας με ακολουθεί**.» (Μαρκ.8:34)

Σ' αυτές τις περιπτώσεις δε χωράει αναβολή.

«*Η Βασιλεία του Θεού βιάζεται και οι βιαστές την αρπάζουν.*»
Λένε ότι η **ευκαιρία** παρομοιάζεται με γυναίκα που είναι πίσω φαλακρή. Μπορείς να την πιάσεις από τα μαλλιά που έχει μπροστά. Έτσι και φύγει, έχασες την **ευκαιρία**.

Όπως έγινε με κάποιον που ο Κύριος τον κάλεσε:

«*Ακολούθα με. Και εκείνος είπε: Κύριε, επίτρεπέ μου να πάω πρώτα να θάψω τον πατέρα μου.*» (Λουκ.9:59)

Η Ρεβέκκα **άρπαξε** τη μοναδική ευκαιρία που της δόθηκε. Δεν παρασύρθηκε απ' τα **συναισθήματά της**, αλλά με **πίστη** πήρε τη μεγάλη απόφαση, χωρίς δισταγμό. Ανταποκρίθηκε χωρίς καθυστέρηση στο ουράνιο κάλεσμα:

“Άκουσε, θυγατέρα, και δεξ, και στρέψε το αυτί σου· και λησμόνησε τον λαό σου, και το σπίτι του πατέρα σου· και ο βασιλιάς θα επιθυμήσει το κάλλος σου· επειδή, αυτός [είναι] ο Κύριός σου· και προσκύνησε αυτόν.”
(45:10-11)

4^η σκηνή. Η ώρα του **αποχωρισμού** έχει φθάσει. **Όρα συγκινητική!** Βλέπουμε νοερά τη μητέρα της, τον αδελφό και όλους τους άλλους της οικογένειας μαζεμένους στο κατώφλι του σπιτιού να την ξεπροβοδίζουν με δάκρυα, αγκαλιές και φιλιά! Δε θα ξαναέβλεπαν τη γλυκιά και αγαπημένη κόρη τους, το στολίδι του σπιτιού. Όμως αυτό ήταν το θέλημα του Θεού. Τέλος, την φορτώνουν με τις πνευματικές τους ευχές και ευλογίες:

“Είθε να γίνεις σε χιλιάδες μυριάδων, και το

σπέρμα σου να εξουσιάζει τις πύλες των εχθρών του!”

Είναι μια ασύλληπτη και αξέχαστη σκηνή!!

Έτσι: *«Η Ρεβέκκα σηκώθηκε, και οι υπηρέτητές της, και κάθησαν επάνω στις καμήλες, και ακολούθησαν τον άνθρωπο· και ο δούλος πήρε τη Ρεβέκκα, και αναχώρησε.»* (Γεν.24:58)

Στο πρόσωπο της **Ρεβέκκας** βλέπουμε συμβολικά την **Εκκλησία** - την κάθε λυτρωμένη ψυχή- που καλείται να γίνει **Νύφη Χριστού**. Πρέπει ν' αφήσει πατέρα, μητέρα και ό, τι τη συνδέει με την **παλιά ζωή** και τον **Κόσμο** αυτό.

Ο **Ισαάκ** συμβολίζει τον **ουράνιο Νυμφίο**, το **Χριστό**. Μην ξεχνάμε τη συμβολική εκείνη **θυσία** που βασιάζοντας τα ξύλα, μικρό παιδί, ανέβηκε με τον πατέρα του τον Αβραάμ

στο όρος **Μοριά**, ξάπλωσε πάνω στο θυσιαστήριο ως **αμνός να σφαγιασθεί**.

Ο **Ελιέζερ**, ο δούλος του Αβραάμ, συμβολίζει το **Άγιο Πνεύμα**, που μεσολαβεί να καλέσει την ψυχή, να της περιγράψει ποιος είναι ο Νυμφίος, το κάλλος Του, τη δόξα και την ασύλληπτη κληρονομιά Του. Ο **Ελιέζερ** είναι ο αφανής **Ήρωας Πίστεως** που δε ζητάει δόξα για τον εαυτό του για το τόσο σοβαρό έργο που έφερε εις πέρας. Όπως και το **Άγιο Πνεύμα** δεν προβάλλει τον Εαυτό του για το ασύλληπτό Του έργο, αλλά το **Χριστό**, για **δόξα Θεού**.

5^η σκηνή. Η τελευταία σκηνή είναι η πιο **συναρπαστική**. Η

ώρα της **συνάντησής της** με τον αγαπημένο της έχει φθάσει. Φαντάζομαι, καθ' όλο το μακρινό και επίπονο ταξίδι, η **Ρεβέκκα** το μόνο που θα σκεφτόταν ήταν το πρόσωπο του **Ισαάκ**. Γι' αυτό, όταν τον είδε από μακριά, πήδηξε απ' την καμήλα και σκεπάστηκε με το πέπλο της. Τον αγαπούσε χωρίς να τον έχει δει. Τώρα η **πίστη** της γινόταν

πραγματικότητα! Η χαρά της ανέκφραστη!! Όλα αυτά πιστοποιούν ότι:

Η Ρεβέκκα έγινε μια αληθινή Ηρωίδα Πίστεως!

Παρατήρηση: Είναι ανάγκη να επισημανθεί ότι όλα αυτά έγιναν κατόπιν **θείας οδηγίας**. Ο Θεός είχε ετοιμάσει **μία** κοπέλα για τον Ισαάκ, **τη Ρεβέκκα**. Και **έναν** σύντροφο για τη Ρεβέκκα, τον **Ισαάκ**.

Η πιστή κοπέλα που θέλει να παντρευτεί πρέπει να ξέρει ότι ο Θεός δεν έχει γι' αυτήν διάφορους νέους. Έχει μόνο έναν. Και θα της τον δείξει την ώρα που Αυτός βλέπει κατάλληλη. Το ίδιο ισχύει και για τον πιστό νέο. Αν όμως βιαστούν και βάλουν άλλες προτεραιότητες τότε τα πράγματα μπερδεύονται, με δυσάρεστες συνέπειες...

Αγαπητή Αναγνώστρια,

Ο Θεός έχει και για σένα **ένα** ειδικό **σχέδιο**, όπως είχε για τη **Ρεβέκκα**. Μπορεί να μην είναι το ίδιο εμφανές, αυτό όμως που μετράει είναι το **τέρμα**. Σε περιμένει η **συνάντησή** σου με τον **Ουράνιο Νυμφίο**, η δόξα Του στον **Ουρανό**, το στεφάνι της ζωής και η **Ουράνια Πατρίδα**. Μην επηρεάζεσαι από τα συναισθήματά σου. **Αγωνίζου** τον καλό αγώνα της **πίστης**. Μένε σταθερή στην απόφασή σου.

***Κύριε**, η ζωή της **Ρεβέκκας** με εμπνέει πολύ. Κι εγώ, αν και δε Σε έχω δει, **Σ' αγαπώ** και **Σε πιστεύω**, γι' αυτό από τώρα νιώθω αγαλλίαση και περιμένω με υπομονή να Σε δω πρόσωπο με πρόσωπο! Τώρα η πορεία μου έχει δυσκολίες, κινδύνους, επιθέσεις από τον Σατανά, όμως με καλείς να **μείνω πιστή μέχρι τέλους**. Με καλείς να φέρω το σταυρό μου. Να συμπάσχω μαζί Σου για να δοξαστώ μαζί Σου όταν έρθεις ξανά με την απεριγραπτή Σου δόξα να βασιλεύσεις.*

Ο Ιακώβ, Αληθινός Ήρωας Πίστewς

Η ζωή του **Ιακώβ**, σε αντίθεση με τη ζωή του πατέρα του, είναι γεμάτη από συναρπαστικές **περιπέτειες** και μερικές φορές πολύ δραματικές. Όπως και ο ίδιος την περιγράφει: «*Λίγες και κακές υπήρξαν οι ημέρες των χρόνων της ζωής μου.*» (Γεν.47:9)

Νομίζω, η πιο **τραγική στιγμή** στη ζωή του **Ιακώβ** ήταν, όταν, τα δέκα παιδιά του έφεραν τον **αιματοβαμμένο χιτώνα** του **Ιωσήφ**, του πολυαγαπημένου του γιου. Σίγουρα θηρίο θα τον κατασπάραξε!

Και η πιο **φανταστική ώρα της απερίγραπτης χαράς** του ήταν, όταν μετά από περίπου 22 χρόνια, τον **είδε ζωντανό** και τον αγκάλιασε μέσα στην ασύλληπτή του δόξα!

Τι ανάμεικτα συναισθήματα!! Τι χτυπητές αντιθέσεις! Κι όταν σκεφθείς ότι είναι αληθινές! Έτσι εργάζεται ο Ζωντανός, Σοφός και Πανάγαθος Θεός και μας ξαφνιάζει χαρούμενα μ' αυτά που μας αποκαλύπτει!

Η Αγία Γραφή είναι γεμάτη από αναρίθμητα θαυμαστά γεγονότα – επεμβάσεις του Θεού. Γι' αυτό με συναρπάζει. Βλέπω το **ενδιαφέρον** του Θεού για τον άνθρωπο, την **Καλοσύνη** Του, το δίκαιο, σοφό και αμερόληπτο τρόπο, με τον οποίο συμπεριφέρεται στην κάθε περίπτωση. Πάντα φέρνει σε πέρας τα ελπιδοφόρα σχέδιά Του.

Τέτοια γεγονότα συμβαίνουν και σήμερα, γιατί ο Θεός είναι ο Ίδιος. Καθημερινά «*κάνει **ανεξικνίαστα μεγαλεία, αναρίθμητα θαυμάσια.***» (Ψάλμ 5:9)

Και τα κάνει με **έναν σκοπό**: Για να προβληματίσει τον άνθρωπο και να τον οδηγήσει στη σωτηρία της ψυχής του, να συνδεθεί μαζί του, να τον κάνει **όμοιο** με τον **Ιησού Χριστό** και να τον οδηγήσει στην **Ουράνια Βασιλεία** Του.

Δεν είναι τυχαίο το ότι ο λόγος του Θεού διηγείται λεπτομερώς κάποια τρανταχτά γεγονότα, που έπαιξαν σπουδαίο ρόλο στη ζωή του **Ιακώβ**, ώσπου τελικά έγινε ένας άνθρωπος Θεού ζηλευτός και ευλογημένος.

Αυτά γράφτηκαν προς **νουθεσία** μας, λέει ο Θεός. Ομολογώ ότι προσωπικά πάρα πολύ με έχουν οικοδομήσει. Χαίρομαι που μου δίνεται η ευκαιρία να

μοιρασθώ με άλλα αγαπητά πρόσωπα μερικά απ' αυτά που είχαν καθοριστικό ρόλο στη ζωή μου.

Εύχομαι, **αγαπητέ αναγνώστη**, οι περιπέτειες του **Ιακώβ** να συμβάλουν και στη δική σου πνευματική πρόοδο. Μην ξεχνάς όμως ποτέ ότι ο Θεός **συγκαταβαίνει να κατοικεί μόνο με τους ταπεινούς**. Αν θέλεις τις ευλογίες Του, καταδίκασε τον **εγωισμό** σου στο **Σταυρό του Χριστού**.

Ο Ιακώβ και Ο Ησαύ

Προφανώς η **Ρεβέκκα**, ως πιστή μητέρα, είχε νουθετήσει και τα δυο της παιδιά με σκοπό να τα οδηγήσει στο δρόμο του Θεού. Βλέπουμε, όμως, με την πάροδο του χρόνου ότι οι επιλογές τους ήταν τελείως διαφορετικές. Ο Ησαύ ήταν αδιάφορος ως προς τις πνευματικές αξίες που είχε μάθει. Παντρεύτηκε δύο ξένες κοπέλες. Πούλησε τα πρωτοτόκια του για ένα πιάτο φακές. Φρόντιζε να ευχαριστεί μόνο τη **σάρκα** του. **Κυνηγούσε τα επίγεια**.

Ενώ ο **Ιακώβ** ήταν άνθρωπος **απλός** και **κατοικούσε σε σκηνές**. Αυτό ήταν ένδειξη ότι είχε **επιλέξει** να ζει με **πίστη** ως **ξένος** και **πάροικος** εδώ στη γη. «*Επειδή περίμενε την πόλη που είχε τα θεμέλια, της οποίας τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός.*» (Εβρ.11:10) Επίσης, αν και ήταν 60 χρόνων, ακόμα δεν είχε παντρευτεί. Ήξερε ότι δεν ήταν θέλημα Θεού να παντρευτεί με ξένη ειδωλολάτρισσα εφόσον ήθελε να αποκτήσει αυτός την **ευλογία**, που ο Θεός είχε υποσχεθεί στον Αβραάμ και στον Ισαάκ.

Τελικά ο Ιακώβ κατάφερε να αποκτήσει την **ευλογία**. Είναι αλήθεια ότι δικαιούταν αυτός να την πάρει, ο τρόπος όμως που μεταχειρίστηκε δεν ήταν θεάρεστος. Γι' αυτό και πλήρωσε ακριβά. Προσοχή! «Ό, τι σπείρεις, θα θερίσεις».

Περιπέτειες - Μόνος και Κυνηγημένος

Αμέσως μετά από την **ευλογία του πατέρα του**, ο Ιακώβ αρχίζει ν' αντιμετωπίζει **συγκλονιστικές περιπέτειες**.

Πώς όμως εξηγείται να έχεις την **ευλογία** του Θεού και να συναντάς δυσάρεστα γεγονότα δοκιμασιών, πόνων, πειρασμών, επιθέσεων;

Κάθε **ευλογία του Θεού** είναι πρόκληση για το Σατανά, γι' αυτό και κάνει πολλαπλές επιθέσεις.

Απ' την άλλη όμως ο Θεός, τα πάντα, ακόμα και τα πονηρά τεχνάσματα του Σατανά, τα χρησιμοποιεί για την πραγματοποίηση των σχεδίων Του. Τα συνεργεί για καλό! Βλέπουμε λοιπόν τον **Ησαύ** να θέλει να σκοτώσει τον

αδελφό του, τον **Ιακώβ**. Όταν το έμαθαν οι γονείς, τον πρότρεψαν να φύγει στη **Χαρράν** κι εκεί να παντρευτεί με την κόρη του Λάβαν. Έτσι αναγκάζεται ο **Ιακώβ** ν' αναχωρήσει ως φυγάς. Όταν βράδιασε, αποκαμωμένος και έχοντας ως προσκέφαλο ένα πέτρινο μαξιλάρι, ξάπλωσε. Σκοτάδι γύρω, σκοτάδι και στην ψυχή του. Ένωθε **μοναξιά** και **τύψεις** επειδή είχε **υποσκελίσει** τον αδελφό του και δυσφημίσει το

όνομα του Θεού με το κακό του παράδειγμα. Πιθανόν ούτε την προσευχή του δεν είχε θάρρος να την κάνει.

Όμως ο Θεός γνώριζε τα πάντα και ακριβώς σε τέτοιες ώρες αρέσκεται να έρθει **κοντά μας** και να μας **παρηγορήσει**. Να μας **αποκαλυφθεί** και να μας φανερώσει τις **βουλές** Του.

Βαιθήλ – Οίκος Θεού

Στον ύπνο του ο Ιακώβ «είδε... μια σκάλα στηριγμένη στη γη, που η κορυφή της έφτανε στον ουρανό· και να, οι άγγελοι του Θεού ανέβαιναν και κατέβαιναν επάνω σ' αυτή. Και ... ο Κύριος στεκόταν επάνω απ' αυτή, και είπε: Εγώ [είμαι] ο Κύριος, ο Θεός του Αβραάμ τού πατέρα σου, και ο Θεός τού Ισαάκ· τη γη, επάνω στην οποία κοιμάσαι, σε σένα θα τη δώσω, και στο σπέρμα σου... και θα **ευλογηθούν** μέσα από σένα, και από το σπέρμα σου, όλες οι φυλές τής γης· και δες, **εγώ [είμαι] μαζί σου**, και θα σε διαφυλάττω παντού, όπου κι αν πας ... **δεν θα σε εγκαταλείψω**, μέχρις ότου κάνω όσα μίλησα σε σένα.»

Όταν ξύπνησε ο **Ιακώβ** διαπίστωσε ότι δεν ήταν **μόνος**. Ο **Κύριος** ήταν μαζί του. Ένωσε ένα **θείο δέος!** Βρισκόταν στην Παρουσία Του και πάνω ψηλά βρισκόταν η Πύλη του Ουρανού. Έχυσε λάδι στο πέτρινο μαξιλάρι του και το έστησε ως **στήλη** και ονόμασε τον τόπο **Βαιθήλ**, που σημαίνει **Οίκος Θεού!**

Κύριέ μου, τι να πω! Είναι δυνατό μετά από την πτώση μου να έρθεις να με σηκώσεις, να με ενθαρρύνεις, ενώ εγώ τόσο Σε λύπησα! Ανανεώνω την αφιέρωσή μου. Μου αρκεί να έρθω **πιο κοντά Σου** μέσα από τα παθήματά μου.

ΣΕ ΣΕΝΑ ΠΙΟ ΚΟΝΤΑ

Σε σένα πιο κοντά, Θεέ, ποθώ.

Σε σένα πιο κοντά να ανεβώ.

Κι ως υψωθώ εγώ επάνω σε σταυρό.

Αρκεί να ευρεθώ κοντά σε Σε.

*Σε σκότος ζοφερό αν πλανηθώ,
το φως Σου θα ζητώ θα λαχταρώ.*

Ω ήλιέ μου λαμπρέ, Σωτήρα μου γλυκέ.

Κοντά Σου να βρεθώ κοντά σε Σε.

Στο γέρμα της ζωής θ' αναπαυθώ.

Στην αγκαλιά της γης θα κοιμηθώ.

Ω, τότε η ψυχή με σκάλα αγγελική

Κοντά Σου θα βρεθεί κοντά σε Σε. (Γ.Κ.)

Παρατήρηση 1^η: Τον ύμνο αυτό (Nearer my God to Thee- Ποιο κοντά σε Σένα Θεέ μου) λένε ότι τον έψαλλαν στο υπερωκεάνιο **Τιτανικός**, καθώς βυθιζόταν. Ένα είναι βέβαιο: Ότι τα λόγια του ύμνου αυτού έχει παρηγορήσει αναρίθμητες ψυχές την ώρα που διάβαιναν τη σκοτεινή κοιλάδα της θλίψης, της μοναξιάς και του θανάτου!

Παρατήρηση 2^η: Η φανέρωση του Κυρίου στον Ιακώβ, παρόλο που είχε χρησιμοποιήσει δόλο για να πάρει την ευλογία, δε σημαίνει ότι ο Θεός κουκουλώνει την Αμαρτία. Απλώς δίνει ευκαιρία για **μετάνοια** και **αποκατάσταση**. Αν όμως κάποιος το ερμηνεύσει στραβά, να ξέρει ότι, ο σκοπός δεν αγιάζει τα μέσα. Ο Θεός ευλογεί μόνο εκείνους που έχουν **ευθεία καρδιά** απέναντί Του. Ο Σίμων ο μάγος π.χ. που ζήτησε να έχει το «χάρισμα» κι αυτός να δίνει Άγιο Πνεύμα αντί τιμήματος, ο απ. Πέτρος τον επιτίμησε με τα πιο αιχμηρά λόγια:

*«Το ασήμι σου ας είναι μαζί με σένα σε απώλεια, επειδή νόμισες ότι η δωρεά του Θεού αποκτιέται με χρήματα. Εσύ δεν έχεις μερίδα ούτε κλήρο σε τούτο τον λόγο· επειδή, **η καρδιά σου δεν είναι ευθεία μπροστά στον Θεό. Μετανόησε**, λοιπόν, απ' αυτή την κακία σου, και δέησου στον Θεό, ίσως συγχωρεθεί σε σένα η επινόηση της καρδιάς σου· επειδή, σε βλέπω ότι είσαι σε χολή πικρίας και σε δεσμό αδικίας.»* (Πραξ.8:20-23)

Ο Θεός εξετάζει τις καρδιές και γνωρίζει τα **ελατήρια** των πράξεών μας. Για παράδειγμα, ο **Πέτρος**, ο μαθητής του Κυρίου, **μετανόησε** και **συγχωρέθηκε**. Αντίθετα ο **Ιούδας** δε βρήκε τόπο για μετάνοια γιατί **εν ψυχρώ** καλλιεργούσε το φθόνο και τη φιλαργυρία. Είχε δώσει τόσο τόπο στο Σατανά, ώστε μπήκε στην καρδιά του.

Τέτοια πολλά παραδείγματα υπάρχουν στο λόγο του Θεού. Πάντως ο Θεός προτρέπει σε όλους τους πιστούς μέσω του Αγίου Πνεύματος: *«Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του, μη σκληρύνετε τις καρδιές σας.»* (Εβρ.3:7-8)

Αναχωρεί με πίστη και θάρρος

Πριν αναχωρήσει ο **Ιακώβ** από τη **Βαιθήλ**, έκανε μια **ευχή** στο Θεό

και είπε: *«Αν ο Θεός είναι μαζί μου, και με διαφυλάξει σ' αυτό τον δρόμο στον οποίο πηγαίνω, και μου δώσει ψωμί να φάω, και ένδυμα για να ντυθώ, και επιστρέψω ειρηνικά στο σπίτι τού πατέρα μου, τότε ο **Κύριος θα είναι ο Θεός μου**· κι αυτή η πέτρα, που έστησα*

για στήλη, θα είναι **οίκος τού Θεού**· και από όλα όσα μου δώσεις, το δέκατο θα το προσφέρω σε σένα.» (Γεν.28:20-22)

Πιστεύω ότι ο Θεός αρέσκεται να κάνουμε **ευχές** μετά από κάθε **ευλογία** Του. Έτσι η σχέση μας μαζί Του ριζώνει και βαθαίνει. Αρκεί να κρατήσουμε την ευχή μας. Γι' αυτό μας λέει: *«Όταν ευχηθείς κάποια ευχή στον Θεό, μη καθυστερήσεις να την αποδώσεις ... Καλύτερα να μην ευχηθείς, παρά αφού ευχηθείς να μη αποδώσεις.»* (Εκκλ.5:4-5)

Πάντως διαβάζουμε ότι ο Ιακώβ κράτησε την ευχή του. (Διαβ.Γεν.35:3)

Συνάντηση με τη Ραχήλ

Μόλις έφθασε ο **Ιακώβ** στη **Χαρράν**, ρώτησε τους βοσκούς αν γνώριζαν το **Λάβαν**, τον αδελφό της μητέρας του.

Νάσου κι εκείνη την ώρα ερχόταν η **Ραχήλ**, η κόρη του Λάβαν, για ν' αντλήσει νερό απ' το πηγάδι. Κινητό να είχαν δε θα συναντιούνταν με τέτοια ακρίβεια τα δυο ξαδέλφια.

Η συνάντηση ήταν πολύ συγκινητική, άνωθεν κανονισμένη. Ο **Ιακώβ** τη φίλησε και ξέσπασε σε κλάμα.

Περιπέτειες στη Χαρράν

Απ' την ημέρα εκείνη αρχίζει ο **Ιακώβ** να φοιτά σε ένα ειδικό **σχολείο διαπαιδαγώγησης** για τα επόμενα 20 χρόνια και γίνεται οικογενειάρχης με πολλά παιδιά.

Ξεκινάει μια καινούρια πορεία ζωής, γεμάτη πρωτόγνωρες **περιπέτειες**. Χρειάζεται βιβλίο ολόκληρο για να τη διηγηθεί κανείς λεπτομερώς. Εν ολίγοις, παντρεύτηκε και τις δύο ξαδέλφες του κάτω από περίεργες συνθήκες. Την ημέρα του γάμου του, αντί για τη **Ραχήλ**, που του είχε υποσχεθεί ο πατέρας της, του έδωσε τη **Λεία**, τη μεγαλύτερη αδελφή. Όταν ξημέρωσε, τότε αντιλήφτηκε ότι ο **Λάβαν** τον εξαπάτησε. Ακριβώς όπως και ο ίδιος είχε εξαπατήσει τον πατέρα του ότι τάχα ήταν ο Ησαύ, για να αποσπάσει την ευλογία του. Μετά από μια βδομάδα παντρεύτηκε και τη Ραχήλ. Απέκτησε **11 παιδιά** κάτω από πρωτάκουστες συνθήκες. Γινόταν ανταγωνισμός μεταξύ

των δύο γυναικών του, ποια θα αποκτούσε πιο πολλά παιδιά. Έτσι όμως **«οικοδόμησαν τον οίκον του Ισραήλ»** όπως διαβάζουμε. (Ρουθ 4:11)

Πάντως, και η **Λεία** και η **Ραχήλ** ήταν **πιστές κοπέλες**, όπως φαίνεται, και το απέδειξαν με τη στάση που πήραν όταν ο Ιακώβ τις κάλεσε και τους είπε πως ο Θεός τού φανερώθηκε και του είπε: **«Εγώ είμαι ο Θεός τής Βαιθήλ... σήκω τώρα, βγες έξω απ' αυτή τη γη, και επιστρέψε στη γη της συγγενειάς σου.»** Κι αυτές του απάντησαν: **«Κάνε όσα σου είπε ο Θεός.»** Έτσι νομίζω μπορούμε να πούμε ότι κι αυτές βρίσκονται στη λίστα των **Ηρώων της Πίστης**.

Μαθαίνουμε περιληπτικά τις **περιπέτειες του Ιακώβ** έχοντας ως αφεντικό τον πεθερό του, το **Λάβαν**, έναν άνθρωπο συμφεροντολόγο, όπως μας τις διηγείται ο ίδιος καθώς εκφράζει το παράπονό του στο **Λάβαν**:

*«Είναι 20 χρόνια τώρα, από τότε που είμαι μαζί σου... από το χέρι μου ζητούσες ό, τι μου έκλεβαν ... την ημέρα καιγόμουν από τον καύσωνα και τη νύχτα από τον παγετό· και ο ύπνος έφευγε από τα μάτια μου· Βρίσκομαι 20 χρόνια κιώλας στο σπίτι σου· 14 χρόνια σου δούλεψα για τις δύο θυγατέρες σου, και έξι χρόνια για τα πρόβατά σου· και άλλαξες τον μισθό μου δέκα φορές· αν ο Θεός τού πατέρα μου... δεν ήταν μαζί μου, βέβαια άδειο θα με εξαπέστελνες τώρα· **ο Θεός είδε την ταλαιπωρία μου... και σε έλεγξε χθες τη νύχτα.»** (Γεν.31:38-42)*

Συμπεραίνουμε ότι ο Θεός επέτρεψε στη ζωή του **Ιακώβ** δοκιμασίες, θλίψεις και πειρασμούς, ώστε μέσα από τα **παθήματά του** να τον ωριμάσει πιο πολύ πνευματικά. *«Γνωρίζοντας ότι η **θλίψη** εργάζεται **υπομονή**, η δε **υπομονή** **δοκιμή**, η δε **δοκιμή** **ελπίδα**, η δε **ελπίδα** **δεν ντροπιάζει.**»* (Ρωμ.5:3-5)

Το ίδιο επιτρέπει ο Θεός και σε κάθε παιδί Του. Ο σύζυγός μου, σε μια ομιλία του για την **παιδεία του Θεού**, αναφέρει πόσο απαραίτητο είναι να περνάμε από **ταλαιπωρίες**. Αναφέρει το παράδειγμα του **Ιώβ**, που μετά απ' όλα τα απεριγράπτα παθήματά του ομολογεί το πόσο ωφελήθηκε:

«Άκουγα για σένα με την ακοή του αυτιού, αλλά τώρα σε βλέπει το μάτι μου· γι' αυτό, αηδιάζω...[τον εαυτό μου], και μετανοώ με χρώμα και σποδό.»

Και όταν σκεφθούμε το παράδειγμα του **Ιησού Χριστού**, ότι μέσα από τα **παθήματα έμαθε την υπακοή**, ρωτάμε: «Γιατί; Καλά εμείς, Εκείνος, ο αναμάρτητος!!» Ο λόγος του Θεού δίνει την απάντηση: «Ο οποίος κατά τις ημέρες της σάρκας του, αφού με δυνατή κραυγή και δάκρυα πρόσφερε δεήσεις και ικεσίες προς εκείνον που μπορεί να τον σώξει από τον θάνατο, και εισακούστηκε εξαιτίας της ευλάβειάς του, παρόλο που ήταν υιός, **έμαθε την υπακοή από όσα έπαθε**. Και αφού έγινε **τέλειος**, καταστάθηκε **αίτιος αιώνιας σωτηρίας** σε όλους αυτούς που τον υπακούν, καθώς ονομάστηκε από τον Θεό αρχιερέας.» (Εβρ.5:7-9)

Κύριε Ιησού, όταν διαβάζω ότι για να γίνεις ο **Σωτήρας** και

ο **Αρχιερέας** μου, έκλαψες με δυνατή κραυγή στην ώρα του παθήματός Σου στη **Γεθημανή**, η καρδιά μου συντριβεται! Η αγάπη Σου με ελκύει στο **Σταυρό** Σου. Τα δικά μου

παθήματα είναι μηδαμινά συγκρινόμενα με τα δικά Σου!

Ω, όμως βρίσκω παρηγοριά και θάρρος, όταν σκέφτομαι ότι κατανοείς τις αδυναμίες και τους πειρασμούς μου και **μεισιτεύεις για μένα**. Και ότι ο Πατέρας επιτρέπει ταλαιπωρίες στη ζωή μου, ώστε τελικά να **μοιάσω με Σένα**. Είναι ασύλληπτο! Σε υπερευχαριστώ!

Αγαπητέ Αναγνώστη, μην αποκάμεις στον αγώνα της **πίστης**. Σε λίγο θα βγεις στο ξέφωτο. Τα **παθήματά** σου έχουν ημερομηνία λήξης. Ο Θεός βλέπει τις ταλαιπωρίες σου και θα σε ελευθερώσει. Θα σε φέρει στη δική σου **«Βαιθήλ»**, όπου θα Τον λατρεύεις με όλη σου την καρδιά.

Νέες συγκλονιστικές περιπέτειες

Καθώς αναχωρεί ο **Ιακώβ** από τη **Χαρράν**, αρχίζει μια **καινούρια ανώτερη φοίτηση** με πιο δύσκολα μαθήματα.

Για να γίνουν **όλα καινούρια εν Χριστώ** βιωματικά, χρειάζεται να περάσουμε από «φωτιά». Πώς αλλιώς θα φύγουν οι σκουριές του κακού χαρακτήρα μας; Πώς αλλιώς θα εκδηλωθούν οι αρετές του Χριστού μέσα από μας;

Είναι αλήθεια ότι με την **αναγέννηση** γίνεται μια κοσμογονική **αλλαγή**, αλλά η **βιωματική** αλλαγή γίνεται **σταδιακά**. Πρώτα περνάμε από τη **νηπιακή ηλικία**, μετά προχωρούμε προς την **ανδρική ηλικία**. Η **ζωή της πίστεως** απαιτεί σκληρό αγώνα **πίστεως** και **παραχώρησης**. Υπάρχουν **πονηρά πνεύματα** που αντιστέκονται.

Υπάρχει η **Αμαρτία**, που εύκολα μας περιπλέκει.

Ο **παλιός άνθρωπος**, που θέλει να κάνει το αφεντικό.

Ο **Κόσμος**, με τις ελκυστικές προσφορές. Κάθε μέρα καινούριοι πειρασμοί, που πρέπει να τους νικάμε. Φόβοι, κίνδυνοι, άνθρωποι πονηροί μας περιτριγυρίζουν.

Η **Νικηφόρα ζωή** αποκτιέται με κακοπάθειες και όχι με ξάπλες πάνω σε μαλακό στρώμα.

Τώρα ο **Ιακώβ** δεν έχει απλώς να ποιμαίνει πρόβατα, αλλά έχει ν' αντιμετωπίσει πολλών ειδών **νέες ευθύνες** και υποχρεώσεις, ζώντας σε εχθρικό περιβάλλον, καθώς επίσης και πολλά άλλα αναπάντεχα γεγονότα, όπως θα δούμε.

Κρίσιμη Συνάντηση με τον Ησαύ

Το πρώτο συγκλονιστικό γεγονός που περίμενε τον **Ιακώβ** ήταν η **συνάντησή** του με τον αδελφό του τον **Ησαύ**. Δεν ήξερε αν ακόμα κρατούσε μίσος απέναντί του.

Όταν έμαθε ότι έρχεται με 400 άνδρες, **φοβήθηκε** υπερβολικά. Ένωθε τέλεια αδύναμος και να βρίσκεται σε

αμηχανία. Έλαβε όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να προστατεύσει την οικογένειά του. Επίσης του έστειλε πάρα πολλά δώρα και ένα μήνυμα μέσω των δούλων του ότι έρχεται, εκδηλώνοντας συγχρόνως τη βαθιά του **μεταμέλεια.** Αποκάλεσε τον εαυτό του **δούλο του.** Έλπιζε μ' αυτόν τον τρόπο να **εξιλεωθεί** και να **βρει χάρη** μπροστά του. Στο τέλος κατέφυγε στην **προσευχή.** Πιάστηκε από τις **υποσχέσεις** του Θεού: *«Κύριε, που μου είπες: Επίστρεψε στη γη σου και στη συγγενειά σου και θα σε αγαθοποιήσω. Είμαι πολύ μικρός απέναντι σε όλα τα ελέη και σε ολόκληρη την αλήθεια, που έκανες στο δούλο σου. Επειδή με τη ράβδο μου διάβηκα αυτόν τον Ιορδάνη, και τώρα έγινα δύο καταυλισμοί. Σώσε με σε παρακαλώ, από το χέρι του αδελφού μου του Ησαΐ. Επειδή, **τον φοβάμαι...**»*

Διαβάζουμε ότι εκείνη τη **νύχτα** ο Ιακώβ έμεινε **μόνος.**

Τι μας θυμίζει αυτό; Τον **Κύριό μας, τον Ιησού Χριστό.** Όταν έθρεψε τον κόσμο, ανάγκασε τους μαθητές Του να περάσουν απέναντι με το πλοίο, μετά απέλυσε το πλήθος και ο ίδιος ανέβηκε στο βουνό για να **προσευχηθεί .**

Ήταν **βράδυ** και **μόνος.** Το ίδιο και στη **Γεθσημανή, βράδυ και μόνος αγωνιζόταν τον πιο σκληρό αγώνα στην προσευχή.** Ο Κύριος καλεί κι εμάς **ν' απομονωθούμε** στην ώρα της **προσευχής.**

Λένε ότι η κυρία **Ουέσλεϋ,** που είχε 10 παιδιά, κάλυπτε το κεφάλι της με την ποδιά της για να **προσευχηθεί.** Τα παιδιά ήξεραν και επικρατούσε απόλυτη σιγή.

Αυτή η **ώρα της προσευχής** του **Ιακώβ** ήταν πρωτόγνωρη. Πάλευε μαζί του **«Κάποιος»** μέχρι τα χαράματα. Το περίεργο είναι ότι ο Ιακώβ στο τέλος Τον νίκησε, αν και έμεινε **χωλός.** Δεν Τον άφηνε. Του είπε: *«Δε θα σε αφήσω να φύγεις, αν δε με **ευλογήσεις.**»*

Σπουδαίο μάθημα η **επιμονή** στην

προσευχή!! Γι' αυτό μας καλεί ο Θεός: «**Επιμένετε** στην προσευχή, αγρυπνώντας σ' αυτήν με ευχαριστία.» (Κολ.4:1)

Το αποτέλεσμα ήταν ότι Αυτός ο «**Κάποιος**», όχι μόνο τον **ευλόγησε**, αλλά **άλλαξε** και το όνομά του. Από **Ιακώβ**, που σημαίνει **υποσκελιστής**, τον ονόμασε **Ισραήλ**, που σημαίνει **ισχύς Θεού**. «Επειδή», του είπε, «**αγωνίστηκες δυνατά με το Θεό** και με τους ανθρώπους θα είσαι δυνατός!»

Τελικά ποιος ήταν Αυτός που πάλευε μαζί του; Ποιος άλλος από τον **Κύριο**. Γι' αυτό ο Ιακώβ αποκάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου **Φανουήλ**, που σημαίνει **πρόσωπο Θεού**, λέγοντας: «*Είδα το Θεό πρόσωπο με πρόσωπο, και φυλάχθηκε η ζωή μου.*» (Γεν.32)

Μετά απ' αυτή την **αξέχαστη συνάντηση** με τον Κύριο, ο **Ιακώβ ελευθερώθηκε** από κάθε φόβο. Έθαψε κυριολεκτικά το «**εγώ**» του στο Σταυρό και γέμισε με το Πνεύμα του Θεού. Τώρα ήταν πανέτοιμος να ξεκαθαρίσει κάθε **εκκρεμότητα** με τον αδελφό του, γιατί ήταν **άλλος άνθρωπος εν Χριστώ**. Δεν ήταν υποσκελιστής, αλλά «**ισχύς Θεού**». Όλα τώρα ήταν άγια!

Κι αυτό έπρεπε να το αποδείξει. Να **ταπεινωθεί** μπροστά στον Ησαύ, να δείξει τη **μετάνοιά** του, όχι με λόγια, όπως κάνουν μερικοί, αλλά να κλάψει, να συντριφθεί. Κι αυτό έκανε. Έτσι η σκληρή καρδιά

του **Ησαύ** μαλάκωσε, τον συγχώρεσε και αγκαλιασμένα, συμπλιωμένα τα δύο αδέλφια έκλαψαν μαζί. Τι συγκινητική εικόνα!!

Πώς γίνεται αυτό; Με την ταύτισή μας με το **σταυρωμένο** και **αναστημένο Χριστό**. Ο λόγος του Θεού μάς προτρέπει: «**Αποβάλετε** από πάνω σας τον **παλιό άνθρωπο**... και να ντυθείτε

του καινούργιο ανθρώπου, που κτίστηκε σύμφωνα με τον Θεό, με δικαιοσύνη και οσιότητα της αλήθειας.» (Εφεσ.4:22)

Διαβάζουμε για τους πιστούς, ότι **νίκησαν** το Σατανά «με το **Αίμα του Αμνού**, με την ομολογία τους και δεν αγάπησαν τη ζωή τους μέχρι θανάτου». (Αποκ.12:11)

Αγαπητέ Αναγνώστη,

Μην πεις: «Εγώ δεν μπορώ να **ταπεινωθώ**. Είναι αδύνατο.» Είδαμε ότι και ο **Ιακώβ** φοβόταν σαν κι εμάς. Δεν έδωσε όμως τόπο στην **ηττοπάθεια** εκείνη τη **σημαδιακή νύχτα** της πνευματικής του πάλης.

Κύριε,

Το παράδειγμα της **Χαναναίας** μου εξηγεί τι σημαίνει να αγωνίζομαι **ταπεινά** με **επιμονή** και ακλόνητη **πίστη** στην **προσευχή**.

Δεν ξεχνώ εκείνες τις φορές που κι εγώ Σε παρακάλεσα μπρούμυτα με δάκρυα για το κοριτσάκι της αδελφικής φίλης μου. Κι Εσύ έκανες **έλεος** και μέσα από του Χάρου τα δόντια τη γλίτωσες και μας τη χάρισες. Είσαι ο Ίδιος και σήμερα.

Βοήθα με, να μην αποκάμνω στην προσευχή «μέχρι τα χαράματα!!» Τότε σίγουρα θα ευλογήσεις κι εμένα και θα απαντήσεις στα αιτήματά μου, όπως υπόσχεσαι:

«Αν η υπακοή σας γίνει πλήρης θα εκδικήσουμε κάθε παρακοή.»

Συγχώρηση-Συμφιλίωση

Πιστεύω ότι όλοι, τουλάχιστο κάποια φορά, έχουμε περάσει από την οδυνηρή εμπειρία να πληγωθούμε από αγαπητό πρόσωπο. Ή να παγώσουν κάποιες πολύ θερμές σχέσεις. Οι αιτίες μπορεί να είναι πάμπολλες. Μία πικρή ή άσοφη λέξη. Μία άδικη βιαστική απόφαση ή απρεπής συμπεριφορά.

Το πρόβλημα όμως είναι ότι όσο εξαρτάται από τον πιστό, που θέλει να έχει **σωστή σχέση με το Θεό**, πρέπει να **επιδιώξει** σωστή **αποκατάσταση**. Αν

αδίκησε, να ταπεινωθεί και να ζητήσει **συγγνώμη**, όπως έκανε ο **Ιακώβ**. Αν αδικήθηκε, να μην κρατάει πικρία, αλλά να **συγχωρήσει** αληθινά.

Κάποτε ένας πιστός βασανιζόταν γιατί είχε αδικηθεί απ' τον μπατζανάκη του εξαιτίας κληρονομιάς. Ήθελε να ελευθερωθεί, αλλά δεν μπορούσε. Ζήτησε βοήθεια απ' το σύζυγό μου, τι να κάνει. Ο σύζυγός μου τον ρώτησε: «Αν κάποιος σου ζητούσε κάτι διπλάσιο απ' ό, τι αδικήθηκες, προκειμένου να σου δώσει την ειρήνη σου, θα του το έδινες;» «Και παραπάνω θα του έδινα», απάντησε. Τέλος κατάλαβε ότι έπρεπε να τον συγχωρήσει, όπως ο Χριστός τον συγχωρεί και να συμφιλιωθεί μαζί του με κάθε δυνατό τρόπο.

Το θέμα είναι πάρα πολύ **σοβαρό**. Η **προσευχή** μας **εμποδίζεται** να εισακουσθεί αν δεν συγχωρούμε και η **σωτηρία** μας **διακυβεύεται**. Προσωπικά έχω βρεθεί αρκετές φορές σε παρόμοια θέση. Θυμάμαι μια φορά ήταν **Μ. Πέμπτη**. Θυμήθηκα τι αφάνταστο αγώνα πέρασε ο Χριστός στη **Γεθσημανή** για μένα, ώστε να βρω εγώ **ειρήνη** και **συμφιλίωση** με το Θεό. Αυτό με οδήγησε να **πατήσω** το «**εγώ**» μου και να κάνω πρώτη το βήμα της **συμφιλίωσης**, προκειμένου να καταστραφούν τα έργα του Σατανά και να δοξασθεί ο Θεός. Κάνε κι εσύ το ίδιο, **αγαπητέ αναγνώστη**, αν περνάς από παρόμοια κατάσταση, χωρίς να μπεις σε αντιπαράθεση.

Χρόνια σκοτεινά πένθους

Μετά απ' αυτά **φανερώθηκε** ο Κύριος στον **Ιακώβ** και του είπε: «**Ανέβα στη Βαιθήλ**, και κατοίκησε εκεί και κάνε εκεί **θυσιαστήριο** στον Θεό, ο οποίος φάνηκε σε σένα όταν έφευγες από το πρόσωπο του Ησαΐ, του αδελφού σου.» (Γεν.35:1)

Και μια άλλη φορά πάλι του φανερώθηκε και ανανέωσε την υπόσχεσή Του: «**Εγώ [είμαι] ο Θεός ο Παντοκράτορας· να αυξάνεις και να πληθαίνεις· από σένα θα γίνουν έθνος, και πλήθος εθνών, και βασιλιάδες θα βγουν από την οσφύ σου· και τη γη, την οποία έδωσα στον Αβραάμ και στον Ισαάκ, σε σένα θα τη δώσω· και στο σπέρμα σου ύστερα από σένα.**» (Γεν.35:11)

Η ζωή όμως της **πίστεως** δεν είναι όλο **λιακάδες** και **αποκαλύψεις**, που τρέφουν τα συναισθήματα. Μερικοί την περιγράφουν με **ροδοπέταλα**. Μεγάλο λάθος. Έτσι δε γίνεσαι **Ήρωας**, αλλά παραμένεις **εγωκεντρικός** και **ψυχικός**. Γι' αυτό οι αληθινοί **Ήρωες της Πίστεως** έχουν περάσει διαστήματα **μοναξιάς** και **φοβερών δοκιμασιών**.

Είναι ένα αναπόφευκτο μονοπάτι. Έτσι εξηγείται γιατί συναντάμε αναπάντεχα γεγονότα, που μπορεί ξαφνικά ν' ανατρέψουν το ήσυχο σκηνικό της ζωής μας.

Το ίδιο συνέβηκε και στη ζωή του **Ιακώβ**. Μια μέρα επέστρεψαν τα παιδιά του από τα βοσκοτόπια και του έφεραν τον **αιματοβαμμένο χιτώνα του Ιωσήφ!**

Συνήθως ο Σατανάς βάζει το μάτι του σε ό, τι αγαπάς περισσότερο. Ο **Ιωσήφ** ήταν το αγαπημένο του παιδί. Είχε **πνευματική σύνδεση** μαζί του. Ήταν χαρισματικό και σοφό παιδί. Φαινόταν ολοκάθαρα ότι ο Θεός είχε σχέδια να τον ευλογήσει. Μάλιστα ο Ιακώβ τού είχε φτιάξει έναν **πολύχρωμο χιτώνα**.

Έτσι ο **Ιακώβ** βυθίστηκε σε **βαθύτατο πένθος**, με αναρίθμητα ερωτηματικά να τον ταλανίζουν.

Αυτό διήρκησε 23 περίπου χρόνια.

Για τέτοιες ώρες προτρέπει ο Θεός σε κάθε δούλο Του, που περπατάει σε **σκοτάδι** και δεν έχει φως, να έχει **θάρρος** στο όνομα του Κυρίου, και να **στηρίζεται** στο Θεό του. (Ησ.50:10) Μην ξεχνάμε ότι εμείς είμαστε ο **πηλός** και ο Θεός είναι ο **Πλάστης**. Ακόμα να θυμόμαστε ότι, ο Ιησούς Χριστός πρώτος πέρασε από τα πλέον απερίγραπτα **σκοτεινά μονοπάτια**. Έτσι έγινε ο **αρχηγός** και ο **τελειωτής** της **πίστης** μας. Ο **πρωτοπόρος ΗΡΩΑΣ** της **ΠΙΣΤΗΣ** μας. Γι' αυτό λέει στον κάθε πιστό προσωπικά :

«Θα έχεις θλίψη για 10 μέρες. Θάρρος! Μη φοβάσαι, περίμενε, τα πάντα τα συνεργεί ο Θεός για καλό γι' αυτούς που Τον αγαπάνε. Εσύ **μένε πιστός μέχρι τέλους**.»

Ενώ όμως ο **Ιακώβ** περνούσε από το **σκοτεινό τούνελ**, ο Θεός εργαζόταν πυρετωδώς για να τον βγάλει στο ξέφωτο. Του ετοίμαζε μια ανείπωτη χαρά! Ω! Αν το ήξερε ο Ιακώβ!!

Γι' αυτό λέει: *«Εκείνο που Εγώ κάνω, εσύ δεν το ξέρεις τώρα, θα το γνωρίσεις, όμως ύστερα απ' αυτά.»* (Ιωάν.13:7)

*Του Θεού ο δρόμος είναι ο πιο καλός
κι όταν με τη θλίψη γίνεται στενός.
Ο Θεός μου θέλει να δοκιμασθώ
και σαν το χρυσάφι καθαρός να βγω.*

*Του Θεού ο δρόμος έχει χαραχθεί
από την Αγάπη την αληθινή.
Το δικό Του χέρι πάντα θα κρατώ
κι ήρεμος με πίστη μπρος θα προχωρώ.*

*Του Θεού ο δρόμος έγινε για με.
Ξέρω πως δε μένω μόνος μου ποτέ.
Μέσα στην πορεία τούτης της ζωής
όπου και αν φθάσω θα 'μαι ασφαλής.*

*Του Θεού ο δρόμος της ζωής μου νόμος
όπου κι αν με βγάλει θα 'ναι για καλό.*

Ο Ιωσήφ στην Αίγυπτο

Η ιστορία του **Ιωσήφ** είναι γνωστή με τις συναρπαστικές περιπέτειές της. Ξέρουμε πως τα αδέλφια του τον φθόνησαν, πήραν το **χιτώνα** του και βάνουσα τον έριξαν στο λάκκο. Μετά τον έβγαλαν και τον πούλησαν για 20

αργύρια στους Ισμαηλίτες εμπόρους, που περνούσαν από κει, ασυγκίνητοι μπροστά στα κλάματα και στα παρακάλια του αδελφού τους να μην τον παραδώσουν στα χέρια τους.

Έτσι ο **Ιωσήφ**, ένα άβγαλτο παιδί 17 χρόνων, βρέθηκε ως δούλος στην **Αίγυπτο**.

Εδώ βλέπουμε μια πρώτη καταπληκτική και ζωντανή προεικόνιση των **παθημάτων**

του Χριστού. Πώς οι δικοί Του Τον φθόνησαν, Τον βασάνισαν, Του αφαίρεσαν το **χιτώνα** και Τον πούλησαν για 30 αργύρια!

Ας στρέψουμε λοιπόν τώρα τα βλέμματά μας νοερά από τη γη **Χαναάν** προς τη γη της **Αιγύπτου**. Να δούμε, από τι περιπέτειες επέτρεψε ο Θεός να περάσει ο νεαρός **Ιωσήφ**, με σκοπό να τον αναδείξει σ' έναν **Ήρωα Πίστεως** και **άρχοντα όλης της Αιγύπτου** με παγκόσμια προβολή.

Εμείς τώρα γνωρίζουμε το σχέδιό Του, αλλά ο **Ιωσήφ** δεν το γνώριζε καθώς περνούσε από τις απεριγράπτες δοκιμασίες. Δεν ήξερε γιατί, ενώ στην αρχή ο Θεός τον είχε κάνει αφεντικό στο σπίτι του Πετεφρή, επέτρεψε στο Σατανά να του στήσει μια φοβερή παγίδα μέσω της κυρίας Πετεφρή. Κι επειδή δεν ενέδωσε στον πειρασμό να έχει σχέσεις μαζί της, τον κατηγόρησε ως πρόστυχο και σε λίγο ο **Ιωσήφ** βρέθηκε στη **φυλακή** κάτω από τις πιο άδικες και αντίξοες συνθήκες. Δεν ήξερε ότι ο Θεός μ' αυτόν τον τρόπο τον **ετοιμάζε** για να τον ανεβάσει στο **θρόνο**. Διαβάζουμε:

*«Τα πόδια του τα έσφιξαν μέσα σε δεσμά τον έβαλαν στα σίδερά μέχρι να έρθει ο λόγος ΄Θου **λόγος του Κυρίου του δοκίμασε.**»*
(Ψαλ.105:18-19)

Εύλογα θα ρωτούσε κανείς: «Πού είναι ο Θεός; Γιατί επιτρέπει τέτοιες άδικες συκοφαντίες εις βάρος ενός αθώου νέου;» Παρόμοιες και πολλές άλλες κατηγορίες ακούμε κάθε μέρα ενάντια στο Θεό από τους συνανθρώπους μας, που έχουν αγνωσία Θεού. Καταλογίζουν στο Θεό τα κακά που θερίζουν εξαιτίας αυτών που έσπειραν.

Προφανώς ο Διάβολος προσπάθησε να σκανδαλίσει και τον **Ιωσήφ** με τα πυρωμένα βέλη του. Να σκεφθεί ότι όλα αυτά που του έλεγε ο πατέρας του τελικά ήταν μπαρούφες.

Πού είναι ο Πανάγαθος και Δίκαιος Θεός; Γιατί αφήνει την αδικία να θριαμβεύει; Γιατί αφήνει τα νιάτα του να χαραμίζονται σ' αυτό το μπουντρούμι;

Ο Ιωσήφ δοκιμάστηκε σκληρά στο **χωνευτήρι της θλίψης**, αλλά δεν ενέδωσε. Στάθηκε ακλόνητος στην **πίστη** του στο Θεό.

Γι' αυτό και ο Θεός τον παρηγορούσε. Διαβάζουμε: **«Ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιωσήφ και ξέχυνε επάνω σ' αυτόν έλεος, και του έδωσε χάρη μπροστά στον αρχιδεσμοφύλακα... παρέδωσε στα χέρια του Ιωσήφ όλους τους φυλακισμένους, που ήσαν στην οχυρωμένη φυλακή· και όλα όσα γίνονταν εκεί, τα έκανε αυτός.»** (Γεν.39:21-22)

Ακόμα και ο πρωτομάρτυρας Στέφανος, αναφερόμενος στις **ταλαιπωρίες** του **Ιωσήφ** στην Αίγυπτο, προσθέτει ότι ο Θεός: **«ήταν μαζί του. Και τον ελευθέρωσε από όλες τις θλίψεις του, και του έδωσε χάρη και σοφία** μπροστά στον Φαραώ, τον βασιλιά της Αιγύπτου, ο οποίος τον έκανε **κυβερνήτη** επάνω στην Αίγυπτο και σε όλο το παλάτι του.» (Πραξ.7:9-10)

Η **φυλακή** στην πραγματικότητα ήταν ένα **Πανεπιστήμιο** όπου φοιτούσε ο **Ιωσήφ** για περίπου **10** ολόκληρα χρόνια. Κανένα φημισμένο πανεπιστήμιο του κόσμου, δεν μπορεί να δώσει τη **μόρφωση** και τη **σοφία** που έδωσε ο Θεός στον **Ιωσήφ** πίσω από τα **σιδερένια κάγκελα**.

Κι όταν ήρθε η κατάλληλη ώρα: **«Έστειλε ο βασιλιάς, και τον έλυσε· ο άρχοντας των λαών, και τον ελευθέρωσε. Τον κατέστησε κύριο του οίκου του, και άρχοντα σε όλα τα κτήματά του· για να παιδαγωγεί τους άρχοντές του, κατά την αρέσκειά του, και να διδάξει στους πρεσβυτέρους του σοφία.»** (Ψαλμ.105:20)

Κύριε,

Δε θα μάθαινα ποτέ **υπομονή** αν δεν περνούσα από **θλίψεις** ούτε θα είχα **δοκιμασμένο χαρακτήρα** και **ελπίδα**. Το **χωνευτήρι της θλίψης** μου καθάρισε τις **σκουριές**. Στη **μοναξιά** και **αδυναμία** γνώρισα τη γλυκιά παρουσία Σου, τη δύναμη της Ανάστασής Σου. Σε ευγνωμονώ!

Έτσι ο **Ιωσήφ** αποφοίτησε με τον **ανώτατο τιμητικό βαθμό**: Ο Φαραώ έβαλε το δαχτυλίδι του «στο χέρι του **Ιωσήφ**, και τον

έντυσε με ενδύματα από πολυτελές λινό, και του περιέθεσε ένα χρυσό περιδέραιο γύρω στον λαιμό του. Και τον ανέβασε επάνω στη δεύτερη άμαξά του· και διακήρυτταν μπροστά του: **Γουατίστε.**» (Γεν.41:42-43)

Να πώς ο **Ιωσήφ** έγινε ένας ανεπανάληπτος **Ήρωας Πίστεως** και γράφτηκε το όνομά του με χρυσά γράμματα στην **Παγκόσμια Ιστορία!**

Εδώ βλέπουμε μια δεύτερη ζωντανή **προεικόνιση του Χριστού**, όταν ο Θεός Πατέρας θα **Τον τιμήσει και θα Τον δοξάσει στη Δεύτερή Του Παρουσία.**

Όταν θα καθυποτάξει κάθε εξουσία κάτω από τα πόδια Του για να βασιλεύει με σιδερένιο ραβδί, ως **Ανώτατος Άρχοντας**, κατέχοντας το **υπέρτατο Όνομα και απόλυτη εξουσία!** Όταν όλοι θα **Τον προσκυνήσουν**: Ουράνιες, γήινες και καταχθόνιες εξουσίες!

Τι ασύλληπτος **Βασιλεύς** θα είναι ο **Ιησούς μας Χριστός**, όταν έρθει με την Ουράνιά Του **δόξα!**

Πόσο θα υπερυψωθεί ο

Σφαγιασμένος Αμνός του Θεού για την μέχρι σταυρικού θανάτου **υπακοή** Του στον Πατέρα!!

Συνάντηση του Ιωσήφ με τα αδέρφια του

Διαβάζει κανείς, με κομμένη την ανάσα, τις συγκλονιστικές στιγμές που ακολουθούν η μία μετά την άλλη, καθώς τ' αδέρφια του **Ιωσήφ**, που είχαν έρθει στην Αίγυπτο να αγοράσουν τροφή, **συναντούσαν** τώρα τον **Ιωσήφ**, πρόσωπο με πρόσωπο, ως **αυστηρό Κυβερνήτη**. Όσοι τελικά φθάνει στο αποκορύφωμα, όταν βαθύτατα συγκινημένος ο **Ιωσήφ** αποκαλύπτει τον εαυτό του

στ' αδέρφια του!!

Τα λόγια είναι πολύ φτωχά για να μπορεί κανείς να περιγράψει αυτή την ώρα και πώς τ' αδέρφια του κυριολεκτικά βουβάθηκαν και τρόμαξαν!!

Εδώ έχουμε μια άλλη **προεικόνιση** της ζωής του Χριστού και της **δόξας** Του, όταν θ' αποκαλυφθεί στους δικούς Του αλλά και σε κείνους που Τον πούλησαν και Τον σταύρωσαν! Λέει: *«Ερχεται μαζί με τα σύννεφα, και θα τον δει κάθε μάτι, και εκείνοι που τον **λόγχισαν**· και θα **θρηνηήσουν** με [την παρουσία] του όλες οι φυλές της γης»* (Αποκ.1:7)

Τελικά πλησιάζει η πιο συγκλονιστική ώρα, όταν τα παιδιά του **Ιακώβ** θα αναγγείλουν στον πατέρα τους:

«Ο Ιωσήφ ζει και είναι ο Άρχοντας της Αιγύπτου!»

Συνάντηση του Ιακώβ με το «νεκρό» του γιο, τον Ιωσήφ.

Όταν έμαθε ο **Ιακώβ** ότι ο **Ιωσήφ ζει** : *«Η καρδιά του λιποθύμησε· επειδή, δεν τους πίστευε... και αφού είδε τις άμαξες που έστειλε ο Ιωσήφ για να τον σηκώσουν, **αναζωπυρώθηκε** το πνεύμα του **Ιακώβ**, του πατέρα τους. Και είπε: **Αρκεί· ο Ιωσήφ ο γιος μου ζει**· θα πάω, και θα του δω, πριν πεθάνω.»*

Όσο μεγάλη φαντασία κι αν διαθέτει κανείς, δε θα μπορούσε ποτέ να διανοηθεί ότι τέτοια τροπή θα μπορούσε να πάρει το τέλος της περιπέτειας του «**αιματοβαμμένου χιτώνα**»!

Και ρωτάει ο Θεός: «**Είναι τίποτα αδύνατο σε Μένα;**»

Στο δρόμο προς την Αίγυπτο φανερώθηκε ο Θεός στον **Ιακώβ** μέσω οράματος μετά από 23 περίπου χρόνια και του είπε: «Εγώ [είμαι] ο Θεός... **μη φοβηθείς** να κατέβεις στην Αίγυπτο· επειδή, θα σε κάνω εκεί ένα **μεγάλο έθνος· εγώ** θα κατέβω μαζί σου στην Αίγυπτο, κι **εγώ**, βέβαια, θα σε ανεβάσω ξανά· και ο Ιωσήφ θα βάλει τα χέρια του στα μάτια σου.»

(Ανοίγω εδώ μια παρένθεση).

Ίσως κάποιος αναρωτηθεί: Τι έκανε ο Θεός όλα αυτά τα 23 χρόνια; Είχε ξεχάσει τον Ιακώβ; Είχε άλλες ασχολίες;

Και ο Θεός ρωτάει τον πιστό: «Γιατί λες: ο δρόμος μου είναι κρυμμένος από τον Κύριο, και η κρίση μου **παραμελείται** από τον Θεό μου;» Και συγχρόνως του απαντάει: «Δεν γνώρισες; Δεν άκουσες, [ότι] ο αιώνιος Θεός, ο Κύριος, ο Δημιουργός των άκρων της γης, **δεν ατονεί**, και **δεν αποκάμει**; Η φρόνησή του δεν εξιχνιάζεται... αυτοί που **προσμένουν τον Κύριο** θα **ανανεώσουν τη δύναμή [τους]**· θα ανέβουν με φτερούγες σαν αετοί· θα τρέξουν, και δεν θα αποκάμουν· θα περπατήσουν, και δεν θα ατονήσουν.» (Ησ.40:27-31)*

Και αλλού λέει: «Αν και αργοπορεί, πρόσμεινε την (υπόσχεση του Θεού)· επειδή, **σίγουρα θάρθει**, και δεν θα βραδύνει.» (Αββ.2:3)

*Δίπλα σ' αυτό το χωρίο στην Αγία μου Γραφή έχω γράψει τα εξής: «Επέτρεψε και σε μένα ο Θεός να χάσω **κάθε δύναμη στο σώμα** για να μάθω να **στηρίζομαι** όχι σε ανθρώπινα δεκανίκια αλλά στο **ζωντανό Θεό** και στα **ζωντανά του λόγια**. Ναι, δεν ντροπιάστηκα που Τον εμπιστεύτηκα. **Ανανέωσε τη δύναμη μου** σιγά-σιγά. Τον ευχαριστώ!»

Προσωπικά, όταν περνώ από σκοτεινά μονοπάτια, καταφεύγω πρώτα στο **λόγο του Θεού** και ασκώ **πίστη** στον αμετάβλητο χαρακτήρα του Θεού. Διαβάζουμε: «Στον Οποίο δεν υπάρχει αλλοίωση ή σκιά μεταβολής.» (Ιακ.1:17)

Ο Θεός δεν είναι σαν κι εμάς που έχουμε άστατο και επιπόλαιο χαρακτήρα. Αυτός είναι **αμετάβλητος**. Ό, τι λέει είναι **πιστός** και να το εκτελέσει.

Το άλλο που εξετάζω, είναι, μήπως υπάρχει από μέρους μου κάποια **κρυφή αμαρτία** που εμποδίζει την κοινωνία μου μαζί Του ή κάποια άλλη αιτία που δεν τη βλέπω εκείνη την ώρα. Συγχρόνως προσέχω να μην ενδώσω σε κατηγορίες του Σατανά. Ζητώ να είμαι δεκτική σε **κάθε έλεγχο του Αγίου Πνεύματος**, μέσω του **λόγου Του**. Έτσι ησυχάζω στην αγάπη του Θεού, που θυσίασε το Γιο Του στο Σταυρό για μένα. Στηρίζομαι στην πιστότητά Του και παίρνω θέση να **περιμένω υπομονετικά** την έκβασή Του. Στο μεταξύ συνεχίζω να **υπακούω** σ' αυτά που ξέρω ότι θέλει, σύμφωνα με τις **αρχές του λόγου Του**, ασκώντας εμπιστοσύνη. (Κλείνει η παρένθεση).

Τελικά, έφθασε ο **Ιακώβ** στην Αίγυπτο. Διαβάζουμε: «Ο **Ιωσήφ** έξεψε την άμαξά του, ανέβηκε σε **συνάντηση** του Ισραήλ, του πατέρα του, στη Γεσέν· και βλέποντάς τον, **έπεσε επάνω στον τράχηλό του και έκλαψε πολλή ώρα**. Και ο Ισραήλ είπε στον Ιωσήφ: *Τώρα, ας πεθάνω, αφού είδα το πρόσωπό σου, επειδή εσύ **ζεις ακόμα**.*» (Γεν.46:29)

Ομολογώ ότι είναι μερικές εικόνες, όπως κι αυτή, που δεν μπορώ να μένω ασυγκίνητη! Κλαίω κι εγώ σα να βρίσκομαι εκεί!! Νιώθω το ξέσπασμα των συναισθημάτων και των πικρών εμπειριών τους απ' την ώρα που χωρίστηκαν. Από κείνη τη μέρα που ο πατέρας έστειλε το γιο του να δει πώς είναι τα σκληρά αδέρφια του και ο γιος τον **υπάκουσε**, αν και ήξερε ότι είναι μια επικίνδυνη αποστολή.

Τι μας θυμίζει αυτό; Τι άλλο παρά το Θεό Πατέρα που έστειλε το Γιο Του στον εχθρικό Κόσμο. Το **καθήκον** του **Πατέρα Θεού** και η **υπακοή του Γιου** προς τον **Πατέρα**.

Αν η συνάντηση του **Ιωσήφ** με τον πατέρα του είναι τόσο συγκλονιστική, ποια πέννα μπορεί να περιγράψει τη **συνάντηση του αγαπημένου Μονογενή Γιου με τον Πατέρα Του στους ουρανούς;!!**

Επειδή δεν περιγράφεται, γι' αυτό και δε μας αναφέρει τίποτα σχετικό η Βίβλος. Μάλλον δε θα αντέχαμε, αν κάποιος μας τη διηγόταν. Γι' αυτό με θείο δέος γονατίζουμε και με δάκρυα ευχαριστούμε τον Πατέρα Θεό και τον Γιο Του τον Ιησού, για το **θείο Δράμα του Σταυρού!!** Αυτό που μετράει είναι πάντα το **τέρμα**. Οι τραγικές περιπέτειες και τα πικρά ποτήρια του **Ιακώβ** και του **Ιωσήφ** μπροστά στα γλυκά ποτήρια πήραν τώρα άλλη αξία. Τα πάντα **συνέβαλαν για καλό**, γι' αυτό και παραμερίστηκαν.

Στην επιθανάτια κλίνη

Ο **Ιακώβ** είναι ο **μόνος Ήρωας της Πίστης**, που γνωρίζουμε

τις τελευταίες στιγμές της ζωής του. Κάλεσε όλα τα παιδιά του κι αφού τους είπε αυτά που θα συμβούν στις **έσχατες μέρες**, ευλόγησε τον καθένα, τους έδωσε παραγγελίες και, με τη ζωντανή ελπίδα της **ουράνιας Πατρίδας**, *«έσυρε τα πόδια του επάνω στο κρεβάτι, και ξενύχνησε.»*

(Γεν. 49:33)

Ήταν 147 χρονών. Καταπληκτική και ζηλευτή η θριαμβική αναχώρηση του **Ήρωα Ιακώβ** απ' τον κόσμο! Αλληλουία!!

*«Δεν είναι το μνήμα του χαμού
κι ας βγάνει απάνω χόρτα.
Είναι μια σκάλα τ' ουρανού
με χρωματένια πόρτα.»*

Πόσο διαφορετικά είναι τα τελευταία λόγια των **Ηρώων** αυτού του κόσμου! Χωρίς καμιά ελπίδα! Όπως του Αθανασίου Διάκου:

*«Για δεσ καιρό που διάλεξε ο Χάρος να με πάρει,
τώρα που ανθίζουν τα κλαδιά και βγάζει η γη χορτάρι!»*

Συμπέρασμα

Είναι αναρίθμητα τα μαθήματα που μαθαίνουμε απ' την περιπετειώδη ζωή του **Ιακώβ** και του **Ιωσήφ**.

Είναι παραδειγματικό το αγωνιστικό πνεύμα του Ιακώβ. Ό, τι κι αν περνούσε, δεν απογοητευόταν. Ήταν πρόθυμος να υπομένει τα πάντα, να ταπεινώνεται, προκειμένου να έχει την **ευλογία**. Δεν τη διακύβευε με τίποτα. Γι' αυτό, υπέμεινε την αυστηρή διαπαιδαγώγηση του Θεού για να διορθώσει τον εγωκεντρικό χαρακτήρα του και να γίνει τελικά ένας **ευλογημένος Ήρωας Πίστεως**.

Το ίδιο και ο **Ιωσήφ**, σαν τον πατέρα του, είχε **αγωνιστικό πνεύμα**. Κυνηγούσε ό, τι ήταν **δίκαιο, αληθινό και σωστό**. Είχε φόβο Θεού. Δεν εκδικήθηκε τ' αδέρφια του. «Εσείς», είπε, «το κάνατε για κακό, αλλά ο Θεός το μετέτρεψε για καλό». Ήταν **πράος και ταπεινός**. Δεν είχε μεγαλομανία.

Δεν ήταν εσωστρεφής και επιδεικτικός. Περίμενε ο Θεός να τον υψώσει και να τον χρησιμοποιήσει κατά το θέλημά Του. Παρ' όλα τα χαρίσματά του, ήταν και έμεινε **ταπεινός**. Βλέπω σήμερα πώς φουσκώνουν μερικοί όταν αποκτούν κάποιον τίτλο. Ο **Ιωσήφ** είχε την **άνωθεν σοφία**, που είναι καθαρή, ειρηνική, επιεικής. Ήταν ευθύς και απέριττος. Τρυφερός και σπλαχνικός. Πάνω απ' όλα, η χάρη και το έλεος του Θεού ήταν πάνω του. **Ήταν τύπος του Χριστού!**

Ο Ιωσήφ είναι ένας ανεπανάληπτος Ήρωας Πίστεως.

Συναντήσεις

Η πιο συναρπαστική στιγμή στη ζωή του **Ιακώβ** και του **Ιωσήφ**, νομίζω, είναι η **συνάντησή τους**.

Μερικές φορές βλέπω στο Ιντερνέτ **συναντήσεις** αγαπητών προσώπων, που για χρόνια δεν είχαν ειδωθεί. Πάντα υπάρχει μια έντονη και απερίγραπτη **συγκίνηση** και ανεξέλεγκτο κλάμα.

Ο κουνιάδος μου διηγόταν μια τέτοια **συνάντηση** που είχε λάβει χώρα κάπου στα Γιάννενα, όταν κάποια μητέρα ζήτησε απ' τα παιδιά της να επισκεφθεί τη Μ. Ασία, να δει το σπίτι της εκεί. Η επιθυμία της πραγματοποιήθηκε.

Στο σπίτι της κατοικούσε κάποιος **Τούρκος**. Την καλωσόρισε, μάλιστα τη φιλοξένησε με ευγένεια.

Τον παρακάλεσε, αν μπορούσε, να σκάψουν σ' ένα σημείο όπου είχαν κρύψει 1000 λίρες. Υποσχέθηκε να του δώσει τις μισές.

Όταν ήρθε η ώρα της αναχώρησης, της έδωσε το κουτί με τις λίρες. Σαν έφθασε στο σπίτι της, ανακάλυψε ότι το κουτί με τις λίρες ήταν άθικτο. Όλοι απόρησαν!

Μετά από κάποιο καιρό χτυπάει η πόρτα, ήταν ο **Τούρκος**.

Την αγκάλιασε και της είπε συγκινημένος: «**Είμαι ο γιός σου...!**»!

Η μητέρα, στην απρόσμενη συνάντηση με το **χαμένο της παιδί**, δεν άντεξε τη

συγκίνηση της ασύλληπτης χαράς και έπαθε ανακοπή...

Πρωτόγνωρη Συνάντηση

Τι θέλω να πω: Κάποια μέρα θα λάβει χώρα μια άλλη συνάντηση. Μια **Πρωτόγνωρη Συνάντηση!** Ποια είναι αυτή; Είναι η **Συνάντηση με τον Σωτήρα Ιησού Χριστό, πρόσωπο με πρόσωπο!** . Όταν

«**Θα Τον δει κάθε μάτι.**»

Ο Κ. Μεταλληνός έλεγε, όταν δει το Χριστό θα παρακαλέσει να τον αφήσει να κλαίει στα πόδια Του για 1000 χρόνια!

Γράφοντας κι εγώ έναν ύμνο σχετικό, λέω:

«Θα κλαίω, μόνο αυτό μπορώ!» Βέβαια με δάκρυα χαράς!

Ναι, ο Χριστός θα ξανάρθει !!

Αγαπητέ Αναγνώστη,

Πόσο λαχταράμε αυτή την ώρα; Φοβάμαι ότι ο Σατανάς καταφέρνει να μας κρύβει αυτή την θαυμαστή **Συνάντηση!**

Οι γήινες μέριμνες και επιθυμίες τόσο απορροφούν τις καρδιές, ώστε τη σκεφτόμαστε κάπου-κάπου, κι αυτό μάλλον τυπικά, στην ώρα της Αγίας Κοινωνίας. Κι ενώ «**μπορεί να έρθει ο Χριστός αυτή τη στιγμή**», όπως τονίζει ο σύζυγός μου, πολλοί λένε εκείνο το διαβολικό: «**Αργεί να έρθει.**»

Μη μας διαφύγει όμως ότι θα πάρει μαζί Του μόνο αυτούς που **επιποθούν την επιφάνειά Του**. Τους **Ήρωες και τις Ηρωίδες**, τους **θριαμβευτές διά του Εσταυρωμένου**.

Θέλω αυτό το βιβλίο να συμβάλει ώστε το **μήνυμα του Δεύτερου Ερχομού του Χριστού να συναρπάξει** την καρδιά του **κάθε αναγνώστη**, ξεκινώντας πρώτα απ' τη δική μου, παράλληλα με το **μήνυμα της θυσίας Του στο Σταυρό** και της **Ανάστασής Του**.

Στην Καινή Διαθήκη, λένε, ότι πάνω από 300 φορές αναφέρεται η **Δεύτερη Έλευση του Χριστού**.

Πού γράφει η Αγία Γραφή για το θέμα αυτό;

Στην **παραβολή των 10 Παρθένων** γίνεται μια συγκλονιστική αναφορά για τον **Ερχομό του Χριστού**. Ακούγεται η χαρούμενη κραυγή: **«Να, ο Νυμφίος έρχεται!»**

Σε δύο στάδια

Σοβαροί σχολιαστές επί του κοσμογονικού αυτού θέματος τονίζουν ότι η **Έλευση του Χριστού** θα λάβει χώρα σε **δύο στάδια**.

Στην πρώτη φάση, θα εμφανισθεί ο Χριστός στον **αέρα** για να παραλάβει τους δικούς Του. Αυτή ονομάζεται **Αρπαγή**.

Διαβάζουμε σχετικά εδάφια:

«Ο ίδιος **ο Κύριος** θα **κατέβει** από τον **ουρανό** με πρόσταγμα, με φωνή αραγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού, κι αυτοί που πέθαναν εν Χριστώ θα **αναστηθούν πρώτα**: έπειτα, εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε, θα **αρπαχτούμε** μαζί τους, ταυτόχρονα, με σύννεφα σε **συνάντηση του Κυρίου στον αέρα**: και έτσι, θα είμαστε πάντοτε μαζί με τον Κύριο. Λοιπόν, παρηγορείτε ο ένας τον άλλον μ' αυτά τα λόγια.» (1Θεσ.4:15-18)

«Ο Χριστός, ο οποίος μια φορά για πάντα προσφέρθηκε για να σηκώσει τις αμαρτίες πολλών, θα φανεί για μια **δεύτερη φορά** χωρίς αμαρτία σ' εκείνους που **του προσμένουν** για σωτηρία.» (Εβρ.9:28)

«Πρόσεξε, **έρχομαι γρήγορα**: κράτα εκείνο που έχεις, για να μη λάβει κανένας το στεφάνι σου. Όποιος **νικάει**, θα τον κάνω στύλο μέσα στον ναό του Θεού μου.» (Αποκ.3:11-12)

«Κι εσείς, λοιπόν, γίνεστε έτοιμοι επειδή, κατά την ώρα που δεν στοχάζεστε, **έρχεται ο Υιός του ανθρώπου**.» (Λουκ.12:40)

«Φανερώθηκε η σωτήρια χάρη του Θεού προς όλους τούς ανθρώπους, η οποία μάς διδάσκει να αρνηθούμε την ασέβεια και τις κοσμικές επιθυμίες, και να ζήσουμε με σωφροσύνη και με δικαιοσύνη και με ευσέβεια στον παρόντα αιώνα, **προσμένοντας τη μακάρια ελπίδα**, και την **επιφάνεια** της δόξας του μεγάλου Θεού και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού.» (Τιτ.2:11-13)

«Τώρα, πλέον, μου απομένει το στεφάνι της δικαιοσύνης, το οποίο ο Κύριος θα μου αποδώσει κατά την ημέρα εκείνη... και σε όλους όσους **επιποθούν την επιφάνειά του**.» (2Τιμ.4:8)

Στην δεύτερη φάση της Έλευσης του Χριστού, **θα Τον δουν όλοι οι άνθρωποι**. Όταν ο Χριστός θα επιστρέψει στη γη για να βασιλεύσει με τους αγίους Του.

Διαβάζουμε σχετικά εδάφια:

«Προσέξτε, έρχεται μαζί με τα σύννεφα και **θα του δει κάθε μάτι**, και εκείνοι που τον λόγχισαν· και θα θρηνησουν με [την παρουσία] του όλες οι φυλές της γης» (Αποκ. 1:7)

«Και τότε θα δουν τον Υιό τού ανθρώπου να έρχεται μέσα σε σύννεφα, με πολλή δύναμη και δόξα. (Μαρκ.13:26)

«Είδα σε οράματα της νύχτας, και ξάφνου, ένας σαν **Υιός ανθρώπου ερχόταν** μαζί με τα **σύννεφα** του ουρανού... Και του δόθηκε η εξουσία, και η δόξα, και η βασιλεία, για να τον λατρεύουν όλοι οι λαοί, τα έθνη, και οι γλώσσες· και η εξουσία του [είναι] αιώνια εξουσία, η οποία δεν θα παρέλθει, και η βασιλεία του, η οποία δεν θα φθαρεί.» (Δαν.7:13-14)

«Στο εξής, θα δείτε τον Υιό τού ανθρώπου να κάθεται στα δεξιά τής δύναμης, και **να έρχεται επάνω στα σύννεφα του ουρανού**. (Ματθ. 26:64)

«Αυτός ο Ιησούς, που αναλήφθηκε από σας στον ουρανό, **θάρθει έτσι**, με τον ίδιο τρόπο που τον είδατε να πορεύεται στον ουρανό.» (Πραξ.1:11)

Ο Ίδιος ο Κύριος βεβαιώνει:

«Στο σπίτι τού Πατέρα μου υπάρχουν πολλά οικήματα· ειδάλως, θα σας έλεγα· πηγαίνω να σας ετοιμάσω τόπο. Και αφού πάω και σας ετοιμάσω τόπο, **έρχομαι πάλι**, και θα σας παραλάβω κοντά σε μένα, για να είστε κι εσείς, όπου είμαι εγώ.» (Ιωάν.14:2-3)

«Όταν έρθει ο Υιός τού ανθρώπου μέσα στη δόξα του, και όλοι οι άγιοι άγγελοι μαζί του, τότε θα καθήσει επάνω στον θρόνο της δόξας του. Και μπροστά του θα συγκεντρωθούν όλα τα έθνη.» (Ματθ.25:31-32)

«**Αγαπητοί**, τώρα είμαστε παιδιά τού Θεού· κι ακόμα δεν φανερώθηκε τι πρόκειται να είμαστε· γνωρίζουμε, όμως, ότι, **όταν φανερωθεί**, θα είμαστε όμοιοι μ' αυτόν· επειδή **θα του δούμε καθώς είναι**. Και καθένας που έχει αυτή την ελπίδα επάνω σ' αυτόν, αγνίζει τον εαυτό του, όπως εκείνος είναι αγνός.» (1Ιωάν.3:2-3)

Αγαπημένε Ιησού,

Αυτό που επιθυμούσε ο απ. Παύλος, θέλω να είναι και δική επιθυμία: « Έχοντας την επιθυμία να αναχωρήσω, και να **είμαι με τον Χριστό**· δεδομένου ότι, [είναι] πολύ πλέον καλύτερα.» (Φιλ.1:23)
Ζωή μαζί Σου είναι ό, τι το καλύτερο. Ζητώ τη χάρη Σου να καλλιεργώ αυτή την επιθυμία καθημερινά. Σ' ευχαριστώ!

ΕΡΧΟΜΑΙ ΓΡΗΓΟΡΑ!

Και ο μισθός μου είναι μαζί μου, για να αποδώσω σε κάθε έναν όπως θα είναι το έργο του. (Αποκ.22:12)

Πατέρα Ουράνιε,

Θέλω, μαζί με την ευγνωμοσύνη μου, να Σου πω το φόβο μου και τον προβληματισμό μου. Μήπως κι εγώ έχω επηρεασθεί απ' αυτόν τον τρόπο ζωής, της χλιαρότητας και κοσμικότητας και δε λαχταρώ τον **Ερχομό του Χριστού** στο βαθμό που θέλεις; Μη γένοιτο!

Ζητώ ταπεινά με τη βοήθειά Σου να **φλογίζομαι** περιμένοντας τον Ερχομό του Σωτήρα μου. Στο Όνομα Του.

Όπως τότε έτσι και Σήμερα

Είδαμε τι μεγάλο ρόλο έπαιξε η **φυλακή** στη ζωή του **Ιωσήφ**. Είναι επίκαιρο να δούμε πώς ο Θεός συνεχίζει να εργάζεται με σκοπό και **σήμερα** να βγάλει **γενναίους και σοφούς** αποφοίτους όπως τον **Ιωσήφ**. Θεες μέσα από μια

φυλακή, μέσα από κάποιο **κρεβάτι αρρώστιας** ή κάποια **απομόνωση**. Όμως υπόσχεται: «*Εγώ είμαι πάντοτε μαζί σου*».

Και ο δούλος του Θεού απαντάει με εμπιστοσύνη:

«Εσύ με έπιασες από το δεξί μου χέρι. Με τη συμβουλή σου θα με οδηγήσεις, και ύστερα απ' αυτά θα με πάρεις κοντά [σου μέσα σε] δόξα. Ποιον [άλλον] έχω στον Ουρανό; Και επάνω στη γη δεν θέλω [άλλον], παρά εσένα.» (Ψαλ.73:23-25)

Ένας απ' τους μετά την εποχή του Χριστού **Ήρωες**, είναι και ο **Ιωάννης Βουνιάνος**. (1628-1688)

Πριν μετανιώσει για τις αμαρτίες του και γνωρίσει

προσωπικά το Χριστό, ο **Βουνιάνος** ευχαριστιόταν να φαντάζεται τον εαυτό του ως σκλάβο του Σατανά. Ήταν απ' τους λίγους που έβριζαν ασύστολα, βλασφημούσαν το άγιο Όνομα του Θεού. Συγχρόνως όμως καταλαμβανόταν από τρομερές

σκέψεις σχετικά με τα βασανιστήρια μέσα στη **φωτιά της Κόλασης**.

Διαβάζουμε, λοιπόν, ότι κι αυτόν ο Θεός τον ευλόγησε στη **φυλακή** και έγραψε το γνωστό βιβλίο «**Το Ταξίδι του Χριστιανού Αποδημητή**», όπου περιγράφει αλληγορικά τη μετά Χριστό ζωή του. Ένα βιβλίο που έχει οδηγήσει χιλιάδες ψυχές στο δρόμο του Θεού. Ως προς την αξία, θεωρείται ως το πρώτο βιβλίο μετά την Αγία Γραφή.

Ο **Βουνιάνος** υπέφερε στις φυλακής τα σίδερα για 12 χρόνια εξαιτίας της πίστης του στο Χριστό. Μπορούσε να βγει αν υποσχόταν όταν δε θα κήρυττε το Χριστό.

Διαπιστώνουμε ξανά ότι, όπου κι αν είμαστε και σε όποια κατάσταση κι αν βρισκόμαστε, ο **λόγος του Θεού** δεν δεσμεύεται. Είναι ζωντανός και ενεργός.

«Ο λόγος του Σταυρού είναι δύναμη Θεού προς σωτηρία στον καθένα που πιστεύει».

Ο **Βουνιάνος** μ' έναν άλλο τρόπο κήρυττε το μήνυμα της Σωτηρίας. Κι όλα αυτά τα 400 περίπου χρόνια **ακόμα κηρύττει** σε όλο τον κόσμο και σε πολλές γλώσσες. Αλήθεια, πόσο διαφορετικές είναι οι βουλές του Θεού απ' τις δικές μας! «Όσο απέχει ο ουρανός από τη γη»!

Τις πιο πνευματικά μεστές επιστολές του ο απ. Παύλος τις έγραψε από τη **φυλακή**, οι οποίες εδώ και 2000 χρόνια συνεχίζουν να οικοδομούν τους πιστούς.

Ο σύζυγός μου, ο **Απόστολος**, πέρασε κι αυτός από την πικρή εμπειρία της **φυλακής**, όταν ήταν 25 χρονών. Μας διηγείται: Όλη αυτή η περιπέτεια της φυλακής ο Θεός την επέτρεψε για να με ξυπνήσει από το λήθαργο της αδιαφορίας... Έτσι μια μέρα ρώτησα τον εαυτό μου: **«Απόστολε, τι κατάλαβες μέχρι τώρα στη ζωή;»** Και απάντησα: **«Τίποτα».** Αν ζήσεις άλλα τόσα χρόνια, τι θα καταλάβεις;»

«Πάλι είπα: «Τίποτα». Και συνέχισα: **«Όποτε ζεις για το τίποτα, τη στιγμή που ο Χριστός σου προσφέρει αιώνια ζωή;»** Μετά απ' αυτές τις σκέψεις ο Απόστολος λέει ότι έκανε την ακόλουθη προσευχή:

«Θεέ μου, Εσύ ενδιαφέρεσαι για τον αμαρτωλό. Εσύ έστειλες το Χριστό Και πέθανε στο Σταυρό για μένα. Μετανιώ και δέχομαι αυτήν την προφορά Σου. Συγχώρεσε κι εμένα σαν τον άσωτο γιο και κάνε με δικό Σου παιδί.»

Έτσι, ο σύζυγος μου, αφιέρωσε όλη τη ζωή του στην υπηρεσία του Κυρίου, μέχρι τα γεράματα, οδηγώντας πολλές ψυχές στο δρόμο του Θεού, εν Χριστώ.

Μαθήματα στη φυλακή

Αξίζει να δούμε ποια είναι τα **κύρια μαθήματα** στο Σχολείο της «φυλακής».

Το **πρώτο** και **κύριο** μάθημα, κατά τη γνώμη μου, είναι η απόκτηση της **σωστής νοημοσύνης**, ώστε να μάθει ο μαθητευόμενος να αξιολογεί σωστά τη ζωή και τις προτεραιότητές της. Να μάθει Ποιος μας έπλασε και για ποιο σκοπό. Με άλλα λόγια, να έχει σωστή **αυτογνωσία** και **Θεογνωσία**. Διαβάζουμε: «Ο Υιός του Θεού ήρθε, και μας έδωσε **νόηση** για να **γνωρίζουμε τον αληθινό** και είμαστε σε **ευότητα** με τον αληθινό, **με τον Υιό του.**» (1Ιωάν.5:20)

Χωρίς σωστή **νοημοσύνη**, ο άνθρωπος ζει **ανεύθυνα** για τις πράξεις και τις επιλογές του. Και όταν έρθει η ώρα του θερισμού είναι τραγικά αξιολύπητος!

Ο πρωταθλητής **Όσκαρ Πιστόριους**, που σκότωσε τη σύντροφό του, καθώς αντιμετωπίζει τις κατηγορίες της ανθρωποκτονίας, φαίνεται πόσο **ανεύθυνα** ζούσε και ενεργούσε. Και τώρα δικαιολογεί τον εαυτό του στο Δικαστή ότι **δεν κατάλαβε** πώς έκανε το ένα και το άλλο. Αν και λυπάται γι' αυτό που έκανε, όμως **δεν αναλαμβάνει την ευθύνη**. Θεωρεί τον εαυτό του **αθώο!**

Όσο ζούμε, πρέπει να ξέρουμε ότι **φέρουμε ευθύνη** για τις πράξεις μας μπροστά στους ανθρώπους και μπροστά στο Θεό. Αλλιώς ο Σατανάς θα κάνει κουμάντο στη θέλησή μας και δε θα διορθωνόμαστε.

Τι είδους ανθρώπους ψάχνει ο Θεός;

Διαβάζουμε: «Ο Θεός έσκυψε από τον ουρανό επάνω στους γιους των ανθρώπων, για να δει αν υπάρχει [κάποιος] που να έχει **σύνεση**, που να **ζητάει τον Θεό**.» (Ψαλμ.53:2)

Μόνο αυτούς μπορεί να βοηθήσει να **ελευθερωθούν** από την αρπάγη του Σατανά, ώστε τελικά να **μετανιώσουν** και να έρθουν στα **συγκαλά** τους.

Αυτό που έγινε με τον **Άσωτο Γιο**, καθώς πεινασμένος έβσκε τα γουρούνια. Αυτό που έγινε και με το σύζυγό μου στη **φυλακή**, όπως είδαμε. Έτσι η ψυχή **αντιλαμβάνεται το έργο** της **λύτρωσης του Χριστού στο Σταυρό**, **μετανοεί, πιστεύει** στο Χριστό και γίνεται ένας ελευθερωμένος **νέος άνθρωπος**. Το Άγιο Πνεύμα **αναγεννά** την ψυχή και διοχετεύει μέσα της τη **ζωή του Χριστού**. Και σ' αυτή τη βάση ο Θεός θέλει να έχει **σοφά** και **συνετά** παιδιά. Γι' αυτό και συμβουλεύει το κάθε Του παιδί : «Γιε μου, πρόσεχε στη **σοφία** μου, στρέφε το αυτί σου στη **σύνεσή** μου.» (Παρ.5:1)
«**Η σοφία** [είναι] το **πρώτιστο**· απόκτησε **σοφία**· και περισσότερο από κάθε απόκτησή σου, απόκτησε **σύνεση**.» (Παρ. 4:7-8)
Και, «**αρχή σοφίας** ο **φόβος του Κυρίου**.»

Η μεγαλύτερη συμφορά για τους γονείς είναι όταν διαπιστώσουν ότι το παιδί τους είναι **διανοητικά καθυστερημένο**.

Γεννιέται εδώ ένα πολύ σοβαρό ερώτημα: Υπάρχουν παιδιά του Θεού **«διανοητικά καθυστερημένα;»** Με άλλα λόγια, μπορεί ο Σατανάς να πάρει τόπο στο **νου** του πιστού;

«**Φοβάμαι**», λέει ο απ. Παύλος στους πιστούς της Κορίνθου, «**μήπως, όπως το φίδι με την πανουργία του εξαπάτησε την Εύα, διαφθαρεί έτσι ο νους σας**.» (2Κορινθ.11:3)

Απευθυνόμενος στους Γαλάτες πιστούς λέει τα εξής: «**Ω, Ανόητοι, Γαλάτες, ποιος σας βάσκανε, ώστε να μη πείθεστε στην αλήθεια;**» (Γαλ.3:1) «**Ξεπέσατε από τη χάρη**.» (Γαλ.5:4)

Και τους Εφέσιους πιστούς προτρέπει: «Προσέχετε, λοιπόν, πώς να περπατάτε ακριβώς· όχι ως **άσοφοι**, αλλά ως **σοφοί**, εξαγοραζόμενοι τον καιρό, επειδή οι ημέρες είναι πονηρές. Γι' αυτό, **μη γίνεστε άφρονες**, αλλά **(νοείτε)**, να καταλαβαίνετε τι [είναι] το θέλημα του Κυρίου.» (Εφεσ.5:15)

Τους μαθητές Του ο Χριστός επέπληττε αυστηρά όταν διέκρινε «**διανοητική ανεπάρκεια**» και **έπαρση**:

«Τί διαλογίζεσθε ότι δεν έχετε άρτους; Έτι δεν **νοείτε** ούδέ **καταλαμβάνετε**; Έτι πεπωρωμένην έχετε την καρδιάν σας;» (Ματθ.15:17)

Βγαίνει αβίαστα λοιπόν το συμπέρασμα ότι, κάθε φορά που χάνουμε τη **στενή μας επικοινωνία** με το Χριστό, την πηγή της **σοφίας**, χάνουμε και τον **έλεγχο του νου** μας, την **ευθυκρισία**. Επηρεαζόμαστε από τα συναισθήματα και τις συνθήκες της ζωής. Ο Σατανάς καταφέρνει να μας **εξαπατά**.

Να διηγηθώ ένα μικρό παράδειγμα απ' τη ζωή μου. Στον Καναδά, όπου είχαμε μεταναστεύσει πριν 60 χρόνια, έπαθα 2 φορές κρουπαγήματα. Μπορώ εύκολα να δικαιολογηθώ ότι είχα **άγνοια** και δεν είχα δικό μου αυτοκίνητο. Καθώς όμως κοιτάζω πίσω, καταλαβαίνω ότι θα μπορούσα να τα αποφύγω, τουλάχιστο τη μια φορά, αν είχα «**μυαλό**» και αν είχα περισσότερη **ταπεινώση**. Τώρα όμως θερίζω...

Σε κάθε ευκαιρία λέω στα νεαρά παιδιά: «**Προσέχετε!**». Στην **παιδική** και **νεανική** ηλικία κάνουμε τις περισσότερες **ανοησίες**. Γι' αυτό ο Δαβίδ, αργότερα ζητάει απ' το Θεό: «Τις **αμαρτίες της νιότης μου...**, μη τις θυμηθείς· σύμφωνα με το έλεός σου, εσύ θυμήσου με, Κύριε.» (Ψαλ.25:7)

Αυτό που θα προφυλάξει το **νέο** και τη **νέα** από «γκάφες», είναι, παράλληλα με την προσευχή, να συμβουλευέται τους μεγαλύτερους σοβαρούς και σοφούς πιστούς και πιστές.

Ένα τρανταχτό παράδειγμα είναι ο νεαρός **Ροβοάμ**. Όταν έγινε **βασιλιάς**, αντί να προτιμήσει τη συμβουλή των

σοφών πρεσβυτέρων, ακολούθησε τη συμβουλή των φίλων της ηλικίας του. Γι' αυτό και την πάτησε τραγικά. Έχασε τις 10 φυλές. Λίγο έλειψε να χάσει και τις δύο υπόλοιπες και να πάψει να είναι βασιλιάς. (2Χρον.10:6-7)

Το δεύτερο **κύριο μάθημα**, πιστεύω, είναι η **ταπείνωση**. Δεν είναι αρκετό να αποκτήσουμε μόνο **σοφία**. Πρέπει να μάθουμε να είμαστε και **ταπεινοί**. Αλλιώς η **σοφία** μας πάει χαμένη. Διαβάζουμε:

«Αν κάποιος νομίζει ότι είναι κάτι, ενώ δεν είναι τίποτε, εξαπατάει τον εαυτό του.» (Ρωμ.6:3)

«**Ταπεινωθείτε** μπροστά στον Κύριο και θα σας υψώσει». (Ιακ.4:10)

«Ο Θεός ανυπάσσει στους **υπερήφανους**, στους **ταπεινούς**, όμως, δίνει **χάρη**». (1Πέτρ5:5)

Αγαπητοί Αναγνώστες,

Μην ξεχνάμε ότι σκέτη **η γνώση** μάς φουσκώνει. Το λέει ο λόγος του Θεού. (1Κορ.8:1) Μας κάνει **υπερήφανους**.

Αν ο παλιός μας άνθρωπος δεν είναι σταυρωμένος, όση **σοφία** κι αν αποκτήσουμε, ακόμα κι απ' το λόγο του Θεού, χωρίς **ταπείνωση**, δε μας ωφελεί.

Ο **Andrew Murray** γράφει κάτι πολύ συγκλονιστικό: Το «**Εγώ**», λέει, «είναι **άθεος** και **ειδωλολάτρης**. Είναι **άθεος**, γιατί απορρίπτει το Θεό. Και είναι **ειδωλολάτρης**, γιατί είναι το **είδωλο** του εαυτού του».

Αυτό οφείλω να εξομολογηθώ δημόσια ότι το έζησα, και μάλιστα ενώ ήμουν πλήρως αφιερωμένη στον Κύριο, αλλά εν αγνοία. Όταν ο Θεός με ξύπνησε από την **αυταπάτη** και την **πνευματική νάρκη**, είδα ότι στην πραγματικότητα ήμουν σα μια **ειδωλολάτρισσα και άθεη**. Καμάρωνα και έτρεφα ύπουλα τον **εαυτό μου** και τα **χαρίσματά** μου.

Είχα **αφιέρωση, γνώση, διέθετα ζήλο**, δεν είχα όμως μάθει όπως έπρεπε το **κύριο μάθημα της αυταπάρνησης**.

Πώς ξύπνησα; Είναι μεγάλη ιστορία. Η δική μου «φυλακή» ξεκίνησε όταν βρέθηκα στο «**κρεβάτι της αρρώστιας στο Νοσοκομείο**». Εκεί αναγκάστηκα να προβληματιστώ και να έρθουν στο φως τα «βλαβερά μικρόβια της **έπαρσης**» που κυκλοφορούσαν ύπουλα μέσα στο υποσυνείδητο. Όλα σχετιζόμενα με το «**Εγώ**», δηλαδή τον παλιό εαυτό μου, που ο Κύριος το έχει καταδικάσει στο **Σταυρό**.

Ήρθα στο σημείο όπου έπρεπε να αντιμετωπίσω την πραγματικότητα. Ή να ζω στην **αλήθεια** ή στην **υποκρισία**. Έπρεπε όμως να **σπάσει** το «**Εγώ**» μου, αυτό το διαβολικό **είδωλο**. Να εξομολογηθώ μπροστά στο Θεό και τους ανθρώπους. Κι αυτό το έκανα.

Το **παράδειγμά** μας παραμένει πάντα ο **Κύριος Ιησούς Χριστός**. Αυτόν καλούμαστε να **μιμηθούμε** γιατί Αυτός, που είναι η πηγή της **Σοφίας** και της **Σύνεσης**, ήταν ο πιο **Ταπεινός**. Γι' αυτό μας λέει: «**Μάθετε από Μένα, ότι είμαι πρῶτος και ταπεινός.**»

Στο Σχολείο του Θεού, το **μάθημα της αυταπάρνησης και ταπείνωσης** θα διδάσκεται εφ' όρου ζωής σε καθημερινή βάση. Γιατί μόλις πάρουμε θάρρος, το **ανεξάρτητο πνεύμα** αυτόματα ενεργοποιείται και εξαφανίζεται η **ταπείνωση**.

Όταν ο Σατανάς προσπαθούσε να φουσκώσει τον εγωισμό του Κ. Μεταλληνού λέγοντας: «Κώστα, είσαι Διδάκτωρ των Μαθηματικών. Είσαι κάτι. Πρέπει να στέκεις ψηλότερα από τους άλλους. Να δείχνεις καμάρι για το ό, τι είσαι και για ό, τι κάνεις», ο Μεταλληνός αντιδρούσε ως εξής: «Κώστα, δεν είσαι τίποτα. Το «**Εγώ**» σου, ως προσωπική αξία, **σταυρώθηκε** υπό του Θεού, ώστε κάθε σκέψη για την αξία σου, κάθε έπαρση για το «**εγώ**» σου είναι καταδικασμένη

στο Σταυρό του Χριστού... Εσύ, Κώστα, είσαι ένα ον αμαρτωλό, αρνητικό, άξιο θανάτου... μην ξεχνάς ότι δεν είσαι εσύ το αμπέλι, αλλά απλώς το κλήμα.» Και προσευχόταν: «Κύριε καθάρισέ με από τα ύπουλα μολύσματα της κενοδοξίας και της ανθρωπαρέσκειας... μεγάλυνε τον Υιό Σου... Ματαίωσε και κατάστρεψε κάθε ενέργεια του Σατανά για να εγκαθιδρύσει δόξα σε μένα.»

Στην ερώτησή μας λοιπόν, αν υπάρχουν πιστοί «**διανοητικά καθυστερημένοι**», η απάντηση είναι: «**Ναι**. Δυστυχώς υπάρχουν». Δεν εννοούμε αμόρφωτοι. Εννοούμε «πιστοί», που αν και διαθέτουν **ζήλο, γνώση και χαρίσματα**, στερούνται την **άνωθεν σοφία** και την **ταπείνωση του Χριστού**. Δεν θεώρησαν αναγκαίο να σπουδάσουν το μάθημα της **αυταπάρνησης**. Έτσι ο χαρακτήρας τους παρέμεινε **άκαμπτος και αλαζονικός**. Γι' αυτό και στερούνται **ευθυκρισίας**. Δεν μπορούν να διακρίνουν τα έργα του Σατανά από τα έργα του Θεού. Το γνήσιο απ' το κίβδηλο. Ποιος είναι ένοχος, ποιος είναι αθώος. Και το πιο σοβαρό, αντί να ασχολούνται με τα **ουσιώδη**, κόπτονται **φανατικά** για τα **επουσιώδη**. **Μεγεθύνουν επουσιώδη** πράγματα και **υποβαθμίζουν ουσιώδη**.

Αυτό έκαναν οι Φαρισαίοι. Αποδεκάζιζαν το δυόσμο και τον άνηθο και το κύμινο και παραμέριζαν τα βαρύτερα του νόμου, την **κρίση**, το **έλεος** και την **πίστη**.

Μια φορά ένας **ομιλητής** κατάταξε στην κατακριτέα λίστα των ομοφυλόφιλων και τις πιστές γυναίκες που κηρύττουν. Αντί ν' αναφέρει όλη τη λίστα αυτών που ο Θεός αποκλείει την είσοδό τους στη Βασιλεία Του, τους **πόρνους, ειδωλολάτρες, μοιχούς, κλέφτες, πλεονέκτες, μέθυσους,**

κακολόγους, άρπαγες (1Κορινθ.6:9-10), θεώρησε πιο ουσιώδες ν' αναφέρει τις «γυναίκες που κηρύττουν». Άλλος, έδειχνε στις γυναίκες ένα αβάσιμο «απαγορευτικό τόξο». Όταν προσεύχονται, δεν επιτρέπεται να σηκώνουν τα χέρια ψηλά. Τι να πει κανείς; Είναι να λυπάται. Χαίρω, γιατί ο άντρας μου στις ομιλίες του τόνιζε γενικά τα **ουσιώδη**. Μάλιστα, κάθε πρωί **μαζί σηκώναμε τα χέρια** μας ψηλά, **ως ένδειξη δοξολογίας** στο Θεό για το έλεός Του μετά από τις ταλαιπωρίες μας στο Νοσοκομείο. Ποτέ δε μου είπε: «Μόνο εγώ θα σηκώνω, εσένα σου απαγορεύει ο Θεός...».

Πόσο ανάγκη έχουμε ν' ακούσουμε πρώτα τις **ουσιώδεις και συγκεκριμένες απαγορεύσεις του λόγου του Θεού**, όπως π.χ. το πνεύμα του **αυταρχισμού**, της **έπαρσης**, της **οργής**, της **αυτοπροβολής**, της **ζηλοτυπίας**, της **ειρωνείας**, της **περιφρόνησης**, του **μίσους**, της **κατάκρισης** - βαριές αμαρτίες που άφθονα κυκλοφορούν ανάμεσά μας.

Η καρδιά μου πώς λυπάται! Πόσο μας λείπει να ακούμε το πλήρες μήνυμα της **αγάπης και της νίκης του Χριστού στο Σταυρό**, της **Ανάστασής Του**, της **Αρπαγής των πιστών** και της **Προσμονής του Ερχομού Του!**

Ζωντανά μηνύματα που συμβάλλουν στη **σωτηρία** των ψυχών, στην **αναζωπύρωση** και **οικοδομή** των πιστών.

Τα άλλα μηνύματα αντί να βοηθούν, επιβαρύνουν την ήδη υπάρχουσα **σύγχυση** και **αποθάρρυνση**.

Εδώ νομίζω είναι επίκαιρο να δούμε πώς ο Θεός χρησιμοποίησε μια **σοφή και ταπεινή γυναίκα** για να σώσει μια ολόκληρη πόλη, με σκοπό να ενθαρρυνθεί κάθε πιστή γυναίκα.

(Η ακόλουθη μελέτη είναι της αγαπητής **Τιτίκας Φιλιππαίου**, εκπαιδευτικού.)

ΑΝΩΝΥΜΗ ΗΡΩΙΔΑ

Στο βιβλίο Β΄ Σαμουήλ, στο κεφάλαιο 20, διαβάζουμε για ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα που αντιμετώπισε μια από τις πιο φημισμένες πόλεις του Ισραήλ: Ήρθε και την πολιορκήσε ο στρατός του βασιλιά Δαυίδ «και ολόκληρος ο λαός, ... τρυπούσαν το τείχος για να το γκρεμίσουν».

Τότε μια **σοφή γυναίκα** μέσα από την πόλη, ενεργώντας με **απλότητα, ευθύτητα και χωρίς συναισθηματισμούς**, έδωσε μια πολύ **απλή λύση**. Πάντα, σε κάθε πρόβλημα, η λύση του Θεού είναι **απλή και τέλεια**.

Η γυναίκα αυτή ακολούθησε τα εξής βήματα:

Α) Συνειδητοποίησε ότι **δεν έχει δικαίωμα να μένει απαθής** μπροστά σ' αυτόν το θανάσιμο κίνδυνο που διέτρεχε η πόλη της και ότι έχει υποχρέωση να πάρει μια σωστή πρωτοβουλία. Έτσι, βρήκε το θάρρος να μιλήσει απευθείας στον αρχιστράτηγο του Βασιλιά, **τον Ιωάβ**. Αυτή η απόφαση δεν ήταν καθόλου εύκολη, δεδομένου ότι ο Ιωάβ ήταν ένας πολέμαρχος και την ώρα εκείνη διακατεχόταν από την ψυχολογία του πολέμου, της οποίας το κύριο χαρακτηριστικό είναι η αγριότητα, η ίδια δε ήταν μια **απλή γυναίκα**. Ας μην ξεχνάμε πως βρισκόμαστε περίπου στο 1000 π. Χ., τότε που οι γυναίκες θεωρούνταν υποδεέστερες των ανδρών. Κατάφερε όμως η **σοφή** αυτή γυναίκα να φέρει τον Ιωάβ ενώπιον των **ευθυνών του**. Του είπε μεταξύ άλλων: «Γιατί θέλεις να αφανίσεις την κληρονομία του Κυρίου;» Και ο Ιωάβ απάντησε: «Μη γένοιτο σε μένα να αφανίσω ή να καταστρέψω.»

Β) **Αναζήτησε την αιτία** του προβλήματος (της πολιορκίας). Σε κάθε ζήτημα της ζωής μας, η **διερεύνηση της Αλήθειας** είναι κεφαλαιώδους σημασίας. Η **Αλήθεια**, σε κάθε

περίσταση, ελευθερώνει. Ο φόβος αντιμετώπισης της Αλήθειας οδηγεί σε αδυναμία λύσης του όποιου προβλήματος.

Γ) **Εξουδετέρωσε την αιτία** του προβλήματος.

Η αιτία της πολιορκίας ήταν η **ανταρσία**, εναντίον του βασιλιά Δαυίδ, **του Σεβά**, ο οποίος τώρα είχε βρει καταφύγιο στην πολιορκημένη πόλη. Δεδομένου ότι το Δαυίδ είχε εκλέξει για βασιλιά ο ίδιος ο Θεός, η ανταρσία αυτή αποτελούσε (λογιζόταν) αμαρτία.

Η **Αμαρτία** είναι πνευματική αρρώστια και επομένως πηγή πνευματικής μόλυνσης: «...παρατηρώντας... μήπως κάποια ρίζα πικρίας (αποστασία από το Θεό), που αναφύεται, φέρνει ενόχληση και διαμέσου αυτής μολυνθούν πολλοί» (Εβρ. 12:15)

Η **σοφή αυτή γυναίκα**, προκειμένου να εξουδετερωθεί αυτή η πηγή μόλυνσης μέσα από την πόλη, «ήρθε σε ολόκληρο το λαό μιλώντας με τη **σοφία** της. Και έκοψαν το κεφάλι του Σεβά ... και το έριξαν στον Ιωάβ».

(Η ενέργεια αυτή δεν πρέπει να μας ξενίζει. Αρκεί να λάβουμε υπόψη μας ότι συνέβη σε μια πολύ αρχαία εποχή, κατά την οποία οι συνθήκες ήταν τελείως διαφορετικές από τις σημερινές και ο Θεός με τελείως διαφορετικούς όρους επικοινωνούσε με τον άνθρωπο, κατά θεία συγκατάβαση.)

Το αποτέλεσμα όλης αυτής της **σοφής** και **γενναίας** προσπάθειας της γυναίκας εκείνης, ήταν να **σωθεί ολόκληρη η πόλη** από σίγουρο αφανισμό.»

Είναι βέβαιο ότι αυτή η **σοφή γυναίκα** υπήρξε μια **ηρώίδα** για την πόλη της. Και μάλιστα, μια **ανώνυμη ηρώίδα**. Ούτε

το όνομά της δεν αναφέρεται στη σχετική διήγηση του λόγου του Θεού. Ο τίτλος που η ίδια διάλεξε για τον εαυτό της ήταν: **«δούλη»**. Ένδειξη βαθιάς **ταπείνωσης**.

Είναι λοιπόν μια προσωπικότητα που, σίγουρα, κάθε πιστή γυναίκα θα ήθελε να **μιμηθεί**.

Ας δούμε λοιπόν τις **τρεις ιδιότητες** που χαρακτήριζαν τη γυναίκα αυτή, όπως μας λέει ο λόγος του Θεού:

A) ΣΟΦΙΑ

Σοφία σημαίνει: «Γνώση και δύναμη εφαρμογής του σωστού τρόπου αντιμετώπισης κάθε κατάστασης».

Όπως είδαμε, η γυναίκα αυτή, με τη **σοφία** της, συνέλαβε και βρήκε τη δύναμη να εκτελέσει ένα τέλει σχέδιο σωτηρίας για την πόλη της.

Ο λόγος του Θεού μάς λέει ότι η **σοφία** είναι καλύτερη από τη δύναμη. (Εκκλ.9:16)

Επίσης: *«Αρχή σοφίας είναι ο φόβος του Κυρίου»* (Παρ. 1:7)

«(Ο Χριστός) έγινε σε μας σοφία από τον Θεό...» (1Κορ. 1:30)

«Αν... κάποιος από σας είναι ελλιπής σε σοφία, ας ζητάει από τον Θεό, που δίνει σε όλους πλούσια... και θα του δοθεί.» (1ακ.1:5)

B) ΕΙΡΗΝΗ

Η ίδια ομολογεί ότι είναι **ειρηνική γυναίκα** (εδ.19).

Και, όπως είδαμε, η λύση που έδωσε στο πρόβλημα της πόλης της ήταν **λύση ειρηνική**.

Ο Ιησούς Χριστός είπε: *«Μακάριοι οι ειρηνοποιοί. Επειδή αυτοί θα ονομαστούν γιοι του Θεού»* (Ματθ.5:9).

Όμως, για να μπορεί ο άνθρωπος να είναι **ειρηνοποιός**, υπάρχει μια πολύ βασική προϋπόθεση: Να έχει **ειρήνη με το Θεό και με τον εαυτό του**. Πράγμα αδύνατο για το φυσικό άνθρωπο, δεδομένου ότι η Αμαρτία που υπάρχει μέσα του είναι πηγή έχθρας προς το Θεό. Και ο άνθρωπος,

που είναι εχθρός με το Θεό, δεν μπορεί να «τα έχει καλά με τον εαυτό του». Αυτή ακριβώς είναι και η πραγματική αιτία όλων των ψυχολογικών προβλημάτων.

Η μόνη λύση στο πρόβλημα αυτό είναι ο **Σταυρός**, όπου ο Ιησούς Χριστός **«αθέτησε» την Αμαρτία**. Όταν ο άνθρωπος δεχθεί με **πίστη** το έργο που πραγματοποίησε ο Ιησούς Χριστός επάνω στο Σταυρό, αποκτά **ειρήνη με το Θεό** και, κατά συνέπεια, και με τον εαυτό του. (Ρωμ.5:1)

Γ) ΠΙΣΤΗ

Η ίδια η **ηρωίδα** μας χαρακτηρίζει τον εαυτό της **«πιστή»** (εδ.19). Η **πίστη** είναι ένα από τα σοβαρότερα θέματα, στα οποία αναφέρεται αμέτρητες φορές ο λόγος του Θεού. Επειδή η αιτία της πτώσης του ανθρώπου στην Αμαρτία ήταν η **απιστία**, η **πίστη** είναι η βασική προϋπόθεση της **αποκατάστασης** των σχέσεων του ανθρώπου με το Θεό. *«Χωρίς πίστη είναι αδύνατον κάποιος να τον ευαρεστήσει (το Θεό)»* (Εβρ.11:6).

Τα χαρακτηριστικά αυτά είναι οπωσδήποτε αξιοζήλευτα. Όμως, επειδή ο άνθρωπος είναι κατεστραμμένος από την Αμαρτία, δεν αποκτώνται από τη μια στιγμή στην άλλη. Είναι αποτελέσματα **θέλησης** και μακροχρόνιας **στενής σύνδεσης** και **ταπεινής συνεργασίας** με τον **Ιησού Χριστό**. Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός είχε πει: *«Αν μείνετε ενωμένοι μαζί μου και τα λόγια μου μείνουν μέσα σας, θα ζητάτε ό, τι αν θέλετε και θα γίνει σε σας»* (Ιωάν.15:7).

Αγαπητή αδελφή ψυχή,

Ο Θεός έχει κάποιο σχέδιο και για σένα. Αρκεί να μένεις **πιστή, ταπεινή, ειρηνική ενωμένη** με τον **Ιησού Χριστό**. Να είσαι σίγουρη ότι ο Χριστός δίνει **«νοημοσύνη»** και στις γυναίκες. Αυτό διαπιστώνεται περίτρανα από τις συζητήσεις που είχε ο Χριστός με διάφορες γυναίκες. Όπως με τη **Σαμαρείτισσα**. Με τι ενδιαφέρον τη δίδασκε να **ενοήσει τη σωστή λατρεία** του Θεού.

Ας βάλουμε λοιπόν στόχο να είμαστε γυναίκες **σοφές, ταπεινές και ειρηνικές** σαν αυτήν τη **«δούλη»**. Αν συναντάς στο σπίτι ή αλλού κλίμα μίσους και αντιπαράθεσης, **πάρε θέση** να σβήσεις τη φωτιά με **λόγια σοφά και ειρηνικά** ή με τη **σιωπή** σου. Μπορούμε; Ναι, με τη **χάρη του Θεού** πιστεύω ότι **μπορούμε**. Το μυστικό το ξέρουμε. Το **«εγώ»** στο **Σταυρό** και ντυμένες τα πνευματικά όπλα. «Αυτή είναι η νίκη που νικά τον κόσμο, η **ΠΙΣΤΗ** μας.» (1Ιωάν.5:4)

Πατέρα Ουράνιε,

Βοήθα εμένα και όλες τις φίλες αδελφές να είμαστε σαν αυτήν την πιστή **«δούλη»** Σου, για να μεγαλύνεται ο **Εσταυρωμένος Ιησούς** και να **δοξάζεται το Άγιο Όνομά Σου**. Για χάρη του Χριστού.

Ερώτηση

Υπάρχουν κι άλλες **γενναίες γυναίκες** στην **Αγία Γραφή** που ματαίωσαν τα καταστρεπτικά σχέδια του Σατανά;

Ναι, υπάρχουν. Για να τις βρούμε πρέπει ν' ανατρέξουμε στις **ιστορικές συγκυρίες** της εποχής τους.

Μαθαίνουμε λοιπόν ότι, μετά το θάνατο του **Ιησού του Ναυή** και των **πρεσβυτέρων**, οι Ισραηλίτες αναμείχθηκαν με τους γύρω ειδωλολατρικούς λαούς και άρχισαν κι αυτοί

να λατρεύουν τα είδωλα. Ήταν φυσικό ο Θεός να τους παραδώσει στα χέρια των εχθρών, όπως τους είχε προειδοποιήσει. Μέσα στη θλίψη τους **μετάνιωσαν** και **έκραζαν** στον Κύριο και Αυτός, με το **έλεος** που Τον διακρίνει, σήκωνε **σωτήρες**. Αυτοί τους **έσωζαν** απ' τα χέρια των εχθρών και **έκριναν** το λαό μέχρι το θάνατό τους. Αυτό επαναλαμβανόταν επί **400 χρόνια**.

Αυτοί οι **σωτήρες** ονομάζονταν **Κριτές**. Ήταν άνθρωποι **πίστεως**. Άνθρωποι **γενναίοι με ζήλο Θεού**. Σίγουρα ανήκαν όλοι τους στη λίστα των **Ηρώων της Πίστεως**. Μερικοί απ' αυτούς ήταν ο **Γοθονοήλ, ο Σαμεγάρ, ο Γεδεών, ο Δαβίδ, ο Ιεφθάε, ο Βαράκ και ο Σαμψών**.

Ανάμεσα σ' αυτούς τους **Κριτές** ο λόγος του Θεού αναφέρει και μια **γυναίκα, τη Δεβόρρα**.

Ο **κύριος ρόλος της γυναίκας** πρωτίστως είναι ν' ασχολείται με τα καθήκοντα του σπιτιού της. Αν όμως ο Θεός κρίνει σωστό, σηκώνει και **γυναίκες**, σε περίπτωση που δε βρει κατάλληλους άντρες για να κάνει κάποιο έργο Του. Ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης και δε δεσμεύεται από τίποτα.

Όταν οι Φαρισαίοι και οι Γραμματείς αγανάκτησαν επειδή έκραζαν και τα **παιδιά: «Ωσαννά στο γιο του Δαβίδ»**, ο Κύριος τους είπε: «Αν αυτοί σωπάσουν, **οι πέτρες** θα φωνάξουν.» (Λουκ.19:40)

Αν λοιπόν οι άντρες σωπάσουν, δεν είναι καλύτερο οι γυναίκες να δοξολογούν, αντί οι πέτρες;

Την εποχή λοιπόν εκείνη των **Κριτών**, ο Θεός είχε παραδώσει το λαό Ισραήλ στον **Ιαβείν**, βασιλιά της **Χαναάν**, ο οποίος τους **κατέθλιβε υπερβολικά** επί 20 χρόνια. Είχε 900 σιδερένια αμάξια με αρχιστράτηγο το **Σισάρα**. Ήταν τότε που ο Θεός σήκωσε τη Δεβόρρα.

Η Δεβόρρα Προφήτισσα, Πολεμιστής και Κριτής.

Ας δούμε τι αναφέρει επί λέξει ο λόγος του Θεού για τη **Δεβόρρα** και τι έργο έκανε. Διαβάζουμε: «*Η Δεβόρρα, μια γυναίκα προφήτισσα... έκρινε τον Ισραήλ εκείνο τον καιρό... και οι γιοι Ισραήλ ανέβαιναν σ' αυτή για να κρίνονται.*»

«*Και έστειλε, και κάλεσε τον Βαράκ*» με την προσταγή του Κυρίου να συγκεντρώσει 10.000 στρατό και να επιτεθεί το

Σισάρα, τον αρχηγό του στρατού του Ιαβείν με την υπόσχεση να τους παραδώσει στα χέρια του.

«*Και ο Βαράκ της είπε: Αν έρθεις κι εσύ μαζί μου, θα πάω· αλλά αν*

δεν έρθεις μαζί μου, δεν θα πάω. Κι εκείνη είπε: Θα 'ρθω εξάπαντος μαζί σου· όμως, δεν θα πάρεις τιμή στον δρόμο που περπατάς· επειδή, ο Κύριος θα πουλήσει τον Σισάρα σε χέρι γυναίκας.»

Πραγματικά ο Κύριος κατατρόπωσε το **Σισάρα** και όλες τις άμαξες και ολόκληρο το στρατό. (Κριτ.4)

Μετά από τη νίκη η **Δεβόρρα** γεμίζει από πνεύμα δοξολογίας: «*Στον Κύριο εγώ θα ψάλλω... Σήκω, σήκω, Δεβόρρα· σήκω, σήκω, πρόφερε τραγούδι... Ο Κύριος κατέβηκε μαζί μου ενάντια στους δυνατούς... Στις ημέρες του Σαμεγάρ, οι διαβάτες περπατούσαν πλάγιους δρόμους. Έλειψαν ολοκληρωτικά οι ηγεμόνες στον Ισραήλ, μέχρις ότου εγώ, η Δεβόρρα, σηκώθηκα ως μητέρα στον Ισραήλ... Η καρδιά μου [είναι] προς τους αρχηγούς του Ισραήλ.*»

Βλέπουμε λοιπόν ότι στις μέρες της **Δεβόρρας** οι άνθρωποι του Θεού περπατούσαν όπως άρεσε στον καθένα. Και οι **αρχηγοί** αντί να συνετίζουν το λαό, δυστυχώς και οι ίδιοι είχαν παρασυρθεί και αδρανήσει. Όλοι τους είχαν χάσει το πνεύμα του θριάμβου.

Η **Δεβόρρα** προφανώς λυπόταν πολύ γι' αυτή την κατάπτωση του λαού και των **αρχηγών**. Λυπόταν γιατί ο Σατανάς φαινόταν πιο δυνατός απ' το Θεό. Ο Εχθρός τούς καταδυνάστευε για 20 χρόνια.

Να γιατί ο Θεός σήκωσε μια **γυναίκα**, της οποίας η καρδιά **φλεγόταν**. Ζητούσε να δοξάζεται ο Θεός. Σίγουρα δεν ήταν δική της πρωτοβουλία να γίνει **Κριτής**. **Ο Θεός** την κάλεσε. Η ίδια ταπεινά αναφέρει πώς ανέλαβε αυτή τη σοβαρή αποστολή: «**Σηκώθηκα**», λέει, «**ως μητέρα στον Ισραήλ**».

Το να γίνει κάποιος **προφήτης** και **Κριτής** ήταν πολύ υπεύθυνη αποστολή. Έπρεπε να αρνηθεί τις ανέσεις του και να αγωνίζεται ενάντια σε σατανικές δυνάμεις, ορατές και αόρατες. Έπρεπε να διαθέτει ακλόνητη **πίστη** στις **υποσχέσεις** του Θεού, να έχει πλήρη **γνώση του θελήματός** Του και **ευθυκρισία**. Αυτά τα διέθετε η **Δεβόρρα**, γιατί είχε **φοιτήσει στο Σχολείο του Θεού**. Είχε δοκιμασθεί και είχε βαθμολογηθεί άριστα. Γι' αυτό ο Θεός την κάλεσε.

Μια αληθινά **πιστή, ταπεινή και σοφή γυναίκα** ποτέ δε θα διεκδικήσει πρωτοκαθεδρίες και αυτοπροβολή.

Αν όμως ο Θεός τής ζητήσει κάτι να κάνει γι' Αυτόν, θα Τον υπακούσει, όποιο κι αν είναι το κόστος.

Όταν η **Τζέση Πεν Λιούις** προσευχόταν να έχει την **ευλογία** του Θεού για να είναι η διακονία της **καρποφόρος**, ο Θεός ήθελε να ξέρει ποια ήταν τα **κίνητρά** της. Ήθελε για να γίνει ξακουστή και φημισμένη; Θα ήθελε την ευλογία του Θεού, κι αν αυτό σήμαινε «**σταυρωμένη ζωή**»;

Είναι αξιοπαρατήρητο το πώς η **Δεβόρρα**, ως **Κριτής**, ξεσκεπάζει τα **κίνητρα** και τις **θέσεις** που επέλεξαν διάφοροι σ' αυτήν την κρίσιμη ώρα του πολέμου.

Λέει: «Στις διαιρέσεις τού Ρουβήν σηκώθηκαν μεγάλοι **στοχασμοί καρδιάς**.» Άλλοι, λέει, προτίμησαν να μένουν με τα κοπάδια τους. Άλλοι, να κάθονται στα παράλια και να **ηυχαζούν**. Άλλοι, δεν ήταν πρόθυμοι να αφήσουν το ευχάριστο ψάρεμά τους. Θα πει κάποιος: Τι το κακό; Ναι, όμως βρίσκονταν κάτω από την **κατοχή του Εχθρού**. Έπρεπε να τον πολεμήσουν.

Άλλοι, όπως «ο **Ζαβουλών είναι λαός που προσφέρει τη ζωή του σε θάνατο**, και ο **Νεφθαλί**, επάνω στα ύψη της πεδιάδας.»

Αυτοί τα παράτησαν όλα και είπαν: «**Προτιμάμε να πεθάνουμε** προκειμένου να **δοξασθεί ο Θεός** και να **ελευθερωθεί ο λαός Του** από τη σκλαβιά του Σατανά».

Σίγουρα όλοι αυτοί κατατάσσονται από το Θεό στη λίστα των ανώνυμων **αληθινών Ηρώων της Πίστεως**. Και έλαβαν την **ευλογία** του Θεού.

Ενώ οι κάτοικοι της **Μηρώζ** που «δεν ήρθαν σε βοήθεια του Κυρίου, ενάντια στους δυνατούς», γι' αυτούς «είπε ο άγγελος του Κυρίου, να **καταριέστε με κατάρα** τους κατοίκους της.»

Αυτοί προτίμησαν να ζουν **εγωκεντρικά**. Θεώρησαν την καλοπέρασή τους ως μεγαλύτερη αξία από την κακουχία υπέρ της δόξας του Θεού. Αγάπησαν τον παρόντα κόσμο. Περιφρόνησαν την αιώνια ζωή στη Βασιλεία των Ουρανών.

(Μια παρένθεση αναφορικά με τα **εσωτερικά ελατήρια**.)

Ο **Γ. Χατζηαντωνίου** σχετικά με την **Ημέρα της Κρίσης στο «Βήμα του Χριστού»**, όπου **όλοι οι πιστοί** θα σταθούμε για να έρθουν στο φως τα **κρυπτά του σκότους** και οι **βουλές των καρδιών** (1Κορινθ.4:5), γράφει τα εξής:

«**Η θεία Κρίση** θα αφήσει την επιφάνεια, τα εντυπωσιακά επιτεύγματα... θα προχωρήσει στο βάθος της ανθρώπινης καρδιάς... Τα μυστικά της καρδιάς του πιστού, αυτά θα τοποθετηθούν επάνω στη **φωτιά**... ως τον κόσμο το μυστικό των **ελατηρίων και διαθέσεων της καρδιάς** θα εισχωρήσει η **κρίση του Θεού**. Και θα σε κρίνει ο Θεός όχι

για το τι έδωσες, αλλά για το **πώς** το έδωσες. Όχι για το τι πέτυχες, αλλά για το **πόσο θερμά επιθύμησες και πόσο επίμονα** επεδίωξες και **πόσο επιμελώς εργάσθηκες** και με πόση **αγάπη και ευχαρίστηση** θυσίασες για το έργο του Χριστού. ...Του Θεού το μάτι θα προχωρήσει πίσω από τα αποτελέσματα και θα αναζητήσει τις **μουσικές πηγές**, από τις οποίες τα αποτελέσματα αυτά ανέβλυσαν. Αυτές θα κρίνει ο Θεός.»

Αναφέρει ο συγγραφέας επίσης ως παράδειγμα τις **δύο δεκάρες** της φτωχής χήρας εκείνης που έδωσε απ' το υστέρημά της, κι ότι πάνω στη **φωτιά** αυτές οι δεκάρες θα λάμπουν και θα γίνουν στολίδια του Ουρανού.

Πατέρα Ουράνιε,

Η απόφασή μου είναι να ακολουθήσω το παράδειγμα αυτών που πρόσφεραν τη ζωή τους σε **θάνατο**. Να ταυτίζομαι με τον Γιο Σου, τον **Εσταυρωμένο Ιησού**, με τα **Πάθη** και την **Ανάστασή** Του. Γι' αυτό ζητώ τη χάρη Σου. Στο όνομα του Χριστού.

Αγαπητέ Αναγνώστη,

Η **Εκκλησία** του Χριστού, δυστυχώς, βρίσκεται σε **πνευματική πτώση** σ' αυτήν την πλέον κρίσιμη περίοδο που διανύει η ανθρωπότητα. Μου επιτρέπεις να σε ρωτήσω: «Εσύ ποια θέση έχεις πάρει καθώς οι καρδιές δοκιμάζονται;» Ο Θεός σίγουρα έχει κάποια αποστολή και για σένα. Μην πεις: «Εγώ δεν έχω κάποιο σπουδαίο χάρισμα». Ο Θεός κοιτάζει την καρδιά σου. Θέλεις δε θέλεις πρέπει να πάρεις κάποια θέση στον **πνευματικό αγώνα** ενάντια στις δυνάμεις του σκότους. Ο Σατανάς θέλει να μας πείσει ότι αυτός είναι πιο δυνατός απ' το Χριστό. Γι'

αυτό βάζει **ηττοπάθεια** στις καρδιές. Μην ξεχνάς, μπορείς να αγωνίζεσαι και με **προσευχή**. Στη Γεθσημανή **ένα** ζήτησε ο Κύριος απ' τους μαθητές Του. «**Ν' αγρυπνούν μαζί Του.**» Ήταν πρόθυμοι να πάνε στη φυλακή μαζί με τον Κύριό τους, ήταν πρόθυμοι ακόμα και να πεθάνουν γι' Αυτόν, αλλά δεν μπόρεσαν **μία ώρα ν' αγρυπνήσουν** μαζί Του στην **προσευχή!**

Με την **υπακοή** σου θ' αποδείξεις ότι ο **Χριστός** είναι πιο δυνατός απ' το Σατανά.

Η Ιαήλ, ανεπανάληπτη Ηρωίδα Πίστewς

Τώρα ας δούμε πώς διηγείται ο λόγος του Θεού το καταπληκτικό κατόρθωμα μιας άλλης **Ηρωίδας Πίστewς, της Ιαήλ**. Αυτή, μετά από τη Δεβόρρα και το Βαράκ, έδωσε το **χαριστικό χτύπημα** στον πανίσχυρο κατακτητή.

Ας δούμε πώς ο Θεός παρέδωσε το **στρατηγό Σισάρα** στα χέρια της. Είναι μια μοναδική και πρωτοφανής διήγηση σε όλη την Αγία Γραφή. Ίσως και στην παγκόσμια ιστορία!

Διαβάζουμε: «Ο **Σισάρα** έφυγε πεζός στη σκηνή της **Ιαήλ**... Και η **Ιαήλ** βγήκε σε συνάντηση του Σισάρα, και του είπε: Έλα μέσα, κύριέ μου, έλα μέσα σε μένα: μη φοβάσαι. Και όταν μπήκε μέσα σ' εκείνη στη σκηνή, τον σκέπασε με ένα σκέπασμα. Και της είπε: Πότισέ με, παρακαλώ, λίγο νερό, επειδή δίψασα. Και άνοιξε τον ασκό με

το γάλα, και τον πότισε, και τον σκέπασε. Και της είπε: Στάσου στη θύρα της σκηνής, και αν έρθει κανείς και σε ρωτήσει, λέγοντας: Είναι κανείς εδώ; Πεξ, όχι. Και **πήρε** η **Ιαήλ**, η γυναίκα του Έβερ, τον **πάσσαλο** της σκηνής, και **βάζοντα** ένα **σφυρί** στο χέρι της, πήγε σ'

αυτόν ήσυχα, και έμπηξε τον πάσσαλο στον μήνιγγά του, ώστε καρφώθηκε στη γη· επειδή, αυτός ήταν αποκαμωμένος και κοιμόταν βαθιά. Και **πέθανε**.

Και να, ο **Βαράκ** καταδίωκε τον Σισάρα· και η **Ιαήλ** βγήκε σε συνάντησή του, και του είπε: Έλα να σου δείξω τον άνδρα που ζητάς. Και όταν μπήκε μέσα σ' αυτή, να, ο **Σισάρα** βρισκόταν κάτω νεκρός, και ο πάσσαλος ήταν στον μήνιγγά του.» (Κριτ.4)

Όπως η **Δεβόρρα**, έτσι προφανώς και η **Ιαήλ** είχε φοιτήσει για χρόνια στο **Σχολείο του Θεού**. Είχε μάθει πολλά για τα σχέδια του Θεού και τα κατορθώματά Του. Το πνεύμα της **φλογιζόταν** μέσα της ώστε να δοξασθεί ο Θεός και να ματαιωθούν τα έργα του διαβόλου. Η **Ιαήλ** ήταν έτοιμη να κάνει ό, τι περνούσε απ' το χέρι της. Κι όταν της δόθηκε η ευκαιρία, με τη βοήθεια του Θεού, ενήργησε με κυριολεκτικά απερίγραπτο θάρρος.

Γι' αυτό η **Δεβόρρα** αναφέρει τα εξής γι' αυτήν: «Από τις **γυναίκες περισσότερο ευλογημένη ας είναι η Ιαήλ.**»

Περιγράφει λεπτομερώς τι έκανε: «Άπλωσε το αριστερό της χέρι στον πάσσαλο, και το δεξί της στο σφυρί των εργατών· και αφού σφυροκόπησε τον Σισάρα, του έσχιζε το κεφάλι, και το σύντριψε και διαπέρασε τα μηνίγγια του. Ανάμεσα στα πόδια της συγκάμφθηκε... έπεσε νεκρός...

Έτσι να απολεστούν, Κύριε, όλοι οι εχθροί σου! Εκείνοι που τον αγαπούν [ας είναι] σαν τον **ήλιο που ανατέλλει μέσα στη δόξα του**. Και η **γη αναπαύθηκε 40 χρόνια.**»

Αυτό που έκανε η **Ιαήλ** έπρεπε να το κάνει κάποιος **άντρας**. Δεν ήταν δουλειά γυναίκας να σκοτώσει το στρατηγό. Πουθενά δε βλέπουμε ο Θεός να στέλνει γυναίκες να πολεμούν. Ο ρόλος αυτός ήταν των αντρών, αλλά δε βρέθηκε κανένας. Ο **Βαράκ** ήταν δειλός. Έπρεπε όμως εξάπαντος να εκτελεσθεί η απόφαση του Θεού.

Γι' αυτό ο Θεός αναθέτει την εκτέλεση σε μια **γενναία γυναίκα**.

Εύχομαι αυτό να το αντιληφθούν οι **πιστοί άντρες** και να ελευθερωθούν από την προκατάληψή τους και να αναλάβουν την ευθύνη τους. Η απόφαση του Θεού, όπως τότε, έτσι και τώρα είναι:

«**Ο Θεός ταχέως θα συντρίψει το Σατανά κάτω από τα πόδια σας.**»
(Ρωμ.16:20)

Ποιος θα το κάνει; Όλοι σχεδόν έχουν καταληφθεί από ηττοπάθεια!!

Το **θέλημα του Θεού** είναι οι **άντρες** να κηρύττουν **Χριστό** και **Αυτόν Εσταυρωμένο**. Σπάνια όμως ακούγεται αυτό το μήνυμα. Ποιος θα το κάνει;

Έτσι εξηγείται γιατί η **Δεβόρρα** ανέλαβε τέτοια αποστολή. Η ίδια ομολογεί ότι σηκώθηκε **ως μητέρα** στον Ισραήλ, επειδή **οι ηγεμόνες έλειψαν ολοκληρωτικά**. «*Η καρδιά μου*» λέει, « *είναι προς τους αρχηγούς του Ισραήλ*». Προφανώς προσευχόταν ο Κύριος να σηκώσει **υπεύθυνους εργάτες** που θα κήρυτταν σωστά και θα αγωνίζονταν με πνεύμα νίκης και θριάμβου ενάντια στον Εχθρό.

Έτσι εξηγείται γιατί και η **Τζέση Πεν Λιούις** σηκώθηκε στη γενιά που μας πέρασε ως «μητέρα», όπως η Δεβόρρα, μεταδίδοντας στους πιστούς το αγωνιστικό πνεύμα της **νίκης, που απορρέει απ' το Σταυρό** του Χριστού, μέσα απ' τα μηνύματα και τα βιβλία της.

Το βιβλίο της «**Το Λυτρωτικό Μήνυμα του Σταυρού**» έχει φέρει πραγματική ευλογία σε πολλούς χριστιανούς σ' όλο τον κόσμο. Είναι μεταφρασμένο στα Ελληνικά και όποιος θέλει μπορεί να ζητήσει απ' τη διεύθυνση του βιβλίου αυτού, όπως και τα βιβλία: «**Ο Πνευματικός Αγώνας του πιστού**», «**Η Νίκη της Χαναάν**» και άλλα.

Αξίζει να δούμε τα κύρια χαρακτηριστικά της **Δεβόρρας**. Παράλληλα με τη **σοφία** και την **ταπεινώσή** της η **Δεβόρρα** διακρίνεται για το **αγωνιστικό** και το **ηγετικό** της πνεύμα. Μου κάνει εντύπωση το **εγερτήριο σύνθημά** της: «**Σήκω!**» «**Σήκω**», λέει στον **εαυτό της**. «**Σήκω**», λέει στο Βαράκ για να πολεμήσει. Η διαταγή της: «**σήκω**», έχει τόνο **ενθαρρυντικό**, όχι **αυταρχικό**. Όταν ο «ηγέτης» είναι **αυταρχικός**, τότε παύει να **μοιάζει** με τον **Ιησού**, ο Οποίος αν και Κυρίαρχος πάντων, ποτέ δεν φερόταν αυταρχικά.

Εκείνος που έχει κάποια υπεύθυνη θέση, ιδιαίτερα στο έργο του Θεού, πρέπει πολύ να προσέχει με τι πνεύμα εργάζεται. Π.χ. στους Πρεσβυτέρους ο Κύριος παραγγέλλει να ποιμαίνουν το ποίμνιο, όχι «*ως κατεξουσιάζοντες την κληρονομιά του Θεού*», αλλά να γίνουν «*τύποι του ποιμνίου*.» Αλήθεια, πόσο σοβαρό! Θα έρθει η ώρα που θα φανερωθεί ο **Αρχιποιμένας!** Και θα λογοδοτήσει ο καθένας πώς υπηρέτησε.

Αγαπητέ αδελφέ, αγαπητή αδελφή, όποια υπεύθυνη θέση αν κατέχεις, ο Κύριος σε καλεί να **προσέχεις** πολύ. Ο **αυταρχισμός**, όχι μόνο βλάπτει το έργο μας, αλλά μπορεί και να το καταστρέψει. Ως μητέρες, πατέρες ή ως διάκονοι, διακόνισσες, απαραίτητος όρος είναι να ενεργούμε ως **ταπεινοί διαχειριστές** του Θεού. Θα έρθει η ώρα που θα σταθούμε στο **Βήμα του Χριστού** και το έργο μας θα περάσει από **φωτιά!** Είθε να ενεργούμε με **φόβο Θεού!**

Σήκω

Το ίδιο αυτό υπέροχο **σύνθημα** δίνει και σήμερα ο Θεός σε κάθε παιδί Του: «*Σήκω εσύ που κοιμάσαι, και αναστήσου από τους νεκρούς, και θα σε φωτίσει ο Χριστός.*» (Εφεσ.5:14) Αυτό το **βαρυσήμαντο** μήνυμα στέλνει ο Θεός και σε σένα

προσωπικά **αγαπητέ αδελφέ, αγαπητή αδελφή**. Ίσως νιώθεις απογοήτευση. Ίσως να έχεις πει εκείνο το καταραμένο: «Δεν μπορώ, δεν αντέχω άλλο.» Ίσως να έχεις αφήσει τη νικηφόρα θέση σου στο Σταυρό.

Στο **όνομα** του **Χριστού**, «**ξετίναξε** από πάνω σου το κόμμα· **σήκω, κάθησε...** **λύσε τα δεσμά** από τον τράχηλό σου.» (Ησ.52:2)

Το άλλο χαρακτηριστικό της **Δεβόρρας** είναι η **ευδιαθεσία** της. Έχει μάθει απ' τον Κύριο ποτέ να μην επηρεάζεται από τις **σκέψεις** και τα **συναισθήματά** της, κι από τις εκάστοτε συνθήκες της ζωής, αλλά να **στηρίζεται** με **πίστη** στα **λόγια** του **Θεού** και σ' αυτά να **υποτάσσεται**. Γι' αυτό **ψάλλει** και **τραγουδάει** με την καρδιά της στον Κύριο.

«*Η καρδιά που ευφραίνεται, δίνει **ευεξία** σαν γιατρικό.*» Οι σατανικές δυνάμεις υποχωρούν όταν συναντάνε **λατρευτικό πνεύμα** από μέρους των πιστών και τρέμουν αδύναμες, όταν ακούνε τις **πνευματικές ψαλμωδίες**.

Αυτό έκανε καθημερινά και ο **Δαβίδ**: «*Ετοιμη είναι η καρδιά μου, Θεέ, έτοιμη είναι η καρδιά μου· θα **ψάλλω** και θα **ψαλμωδώ**.*» Γι' αυτό είχε πάντα πνεύμα **νίκης**.

Αυτό θα συνεχίζουμε να το κάνουμε κι εμείς σε όλη την αιωνιότητα, αν από τώρα έχουμε αρχίσει να το κάνουμε. Αλληλούια!

Η Εσθήρ, Καταπληκτική Ηρωίδα

Ο λόγος του Θεού διηγείται και για μια άλλη **θαρραλέα Ηρωίδα** που έσωσε όχι απλώς μια πόλη, αλλά ένα **ολόκληρο έθνος**. Το δικό της έθνος. Ποια είναι αυτή;

Είναι η παγκοσμίως ξακουστή **βασίλισσα Εσθήρ**. Η ιστορία της είναι πασίγνωστη γιατί ξεπερνάει την ανθρώπινη φαντασία. Ενώ ήταν μια ασήμαντη ορφανή κοπέλα, **βρήκε χάρη** στα μάτια του τότε

Κοσμοκράτορα Ασσουήρη, και απ' όλες τις όμορφες κοπέλες αυτήν διάλεξε για βασίλισσα.

Καθώς η ζωή της κυλούσε ωραία και ήρεμα στο βασιλικό παλάτι, ξαφνικά απειλητικά σύννεφα τάραζαν συθέμελα την ήσυχη ατμόσφαιρα.

Στο βιβλίο μου «**Εγερτήριο Σάλπισμα**» είναι γραμμένη η περιπέτειά της πιο λεπτομερώς. Τώρα απλώς θα δούμε περιληπτικά πώς η Εσθήρ έγινε **αληθινή Ηρωίδα**, καθώς αντιμετώπισε τις πονηρές δυνάμεις του Εχθρού.

Δεν ήταν τυχαίο ότι είχε ανέβει σε θρόνο. Ο Θεός την είχε κάνει βασίλισσα για να πραγματοποιήσει το σχέδιο που είχε γι' αυτήν. Όπως όμως όλοι, έπρεπε και η **Εσθήρ** να περάσει από ένα **δοκιμαστικό σχολείο**. Να πάρει την **απόφαση της αυταπάρνησης**, προκειμένου να ματαιωθούν τα έργα του Σατανά στο πρόσωπο του **Αμάν**, του άσπονδου εχθρού των **Ιουδαίων**. Ο άνθρωπος αυτός είχε στρώσει ένα πονηρό σχέδιο: Μέσα σε λίγες μέρες να **εξοντώσει όλους**

τους **Ιουδαίους** με την συγκατάθεση του Βασιλιά Ασσουήρη.

Όταν έμαθε η **Εσθήρ** τα νέα και αντιλήφθηκε την **ευθύνη** της στην κρίσιμη αυτή στιγμή, συνειδητοποίησε ότι ουδέτερη και αδιάφορη δεν μπορούσε να μείνει. Μόνο

αυτή μπορούσε να μεσολαβήσει και να παρακαλέσει το Βασιλιά να ανακαλέσει το διάταγμα. Δεν πανικοβλήθηκε. Σκέφθηκε με **σοφία** ποια βήματα έπρεπε ν' ακολουθήσει. Τελικά, μετά από 3 μέρες νηστεία, **εμφανίστηκε** στο βασιλιά **απροειδοποίητα**.

Οι στιγμές ήταν καθοριστικές. Αν **εύρισκε χάρη** στα μάτια του βασιλιά, εκείνος θα της **εξέτεινε το χρυσό σκήπτρο**. Αλλιώς, θα διέταζε να τη θανατώσουν. Αυτός ήταν ο νόμος για οποιονδήποτε έμπαινε στην εσωτερική αυλή του βασιλιά **άκλητος**. Αυτή όμως είχε πάρει την απόφαση του θανάτου.

Και ω του θαύματος! **Βρήκε χάρη μπροστά στο Βασιλιά!!** Μάλιστα ήταν διατεθειμένος να της δώσει μέχρι τη μισή βασιλεία. Τελικά η **αίτησή της έγινε δεκτή από το βασιλιά** και **έσωσε το λαό της η Εσθήρ** από την ολοκληρωτική εξόντωση. Αυτό που κατά άνθρωπο ήταν αδύνατο, έγινε κατορθωτό. Είναι απίστευτο πώς ο **Αμάν** θανατώθηκε και πώς τα πάνω ήρθαν κάτω μέσα σε **μία μέρα**.

Το **μυστικό** ξανά βλέπουμε εδώ να φωτίζεται περίτρανα: Όταν η **ταπείνωση** και η **σοφία**, οι δύο αυτές δυσεύρετες **αρετές**, φωλιάζουν μέσα σε μια **καρδιά γυναίκας** γεμάτη με πνεύμα αγάπης και αυτοθυσίας, **κάνουν μεγαλεία**. Στην

περίπτωση της **Εσθήρ**, **μαλάκωσαν** την υπερήφανη καρδιά του πανίσχυρου βασιλιά.

Βλέπουμε ξανά ότι αυτό που καθιστά μια **γυναίκα αληθινή Ηρωίδα** είναι ο **κρυφός άνθρωπος της καρδιάς**, στολισμένος με το **πράο και ήσυχο** πνεύμα. Η **αξιοπρεπής εμφάνιση** και η **ειλικρινής συμπεριφορά** της. Η **υπακοή** και η ακλόνητη **εμπιστοσύνη** της στο Θεό. Η **Εσθήρ** ενεργεί πάνω στις **αρχές** και **αλήθειες** που έχει θεσπίσει ο Θεός, μακριά από κάθε είδους **τεχνάσματα γοητείας**. Γνώριζε το σχέδιο λύτρωσης του Θεού μέσω του **Μεσσία**. Ο **στόχος** της ζωής της ήταν να **κάνει το θέλημα του Θεού**. Έτσι, στην κρίσιμη ώρα που ο Θεός την κάλεσε να ενεργήσει για τη **σωτηρία του λαού της**, φανέρωσε ότι ήταν **Ιουδαία**, πιστή δούλη του Θεού, ό, τι κι αν αυτό θα κόστιζε. Γι' αυτό και **έγινε μια ξεχωριστή βασίλισσα Ηρωίδα Πίστεως!**

Ιωσήφ και Νικόδημος, Ήρωες Πίστεως

Το ίδιο συνέβηκε και με τους δύο **μυστικούς μαθητές** του Χριστού, τον **Ιωσήφ** και το **Νικόδημο** – **μέλη του συνεδρίου**. Ο **Θεός τους κάλεσε** να ζητήσουν απ' τον

Πιλάτο το **νεκρό σώμα του Ιησού** και να το θάψουν. Αυτό θα φανέρωνε ότι **ανήκουν στον Εσταυρωμένο**. Ήταν συγκλονισμένοι γιατί ήταν **αυτόπτες μάρτυρες της σαύρωσης του Γιου του Θεού** για τις αμαρτίες τους. Θεώρησαν **απαράδεκτο να ντρέπονται να Τον**

ομολογήσουν!! Πήραν λοιπόν **θαρρετά την απόφαση**, στην ώρα της ταπείνωσης του **Λυτρωτή τους**, να **μοιρασθούν μαζί Του τη ντροπή του Σταυρού**, κι αν ακόμα γίνονταν **αποσυνάγωγοι**. Γι' αυτό έγιναν **αληθινοί Ήρωες Πίστεως**.

Μίμηση του Χριστού

Όλοι μας, λίγο πολύ, έχουμε διδαχθεί αρκετές αλήθειες. Έρχεται όμως η ώρα που πρέπει να **πάρουμε θέση έμπρακτα**. Όπως λέει η παροιμία: «*Ο καλός καπετάνιος στη φουρτούνα φαίνεται.*» Εκεί που νιώθεις όμορφα και άνετα, μια ξαφνική **δοκιμασία** σε συγκλονίζει συθέμελα. Ανακαλύπτεις ότι έχεις σοβαρό **πρόβλημα υγείας**. Ότι ο γείτονας καταφέρνει να μπει στο σπίτι σου και να **κλέβει** χρήματα - όπως συνέβηκε σε μένα. Ένα **ατύχημα**, ένας **σεισμός**, ένας **θάνατος** αγαπητού προσώπου. Είναι ώρα **πειρασμού** του Σατανά. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ως πιστοί ανήκουμε στο Χριστό. Είμαστε αγορασμένοι με το **Αίμα Του** και είμαστε **υπεύθυνοι** να κάνουμε αυτό που παραγγέλλει Αυτός. **Ανήκουμε σ' Αυτόν**.

Ο Χριστός, ως ο **Αρχηγός** και ο **Τελειωτής** της **Πίστης** μας, είναι το **παράδειγμά** μας. Διαβάζουμε: «*Δεν άρσεσε στον εαυτό Του...*» (Ρωμ.15:3) για να κάνει το θέλημα του Πατέρα Του. «*Πατέρα... όχι το δικό μου θέλημα αλλά το δικό Σου να γίνει.*» (Λουκ.22:42)

Ως μαθητές Του, λοιπόν, δεν μπορούμε παρά να βαδίζουμε στα **ίχνη** Του, να **Τον μιμούμαστε**.

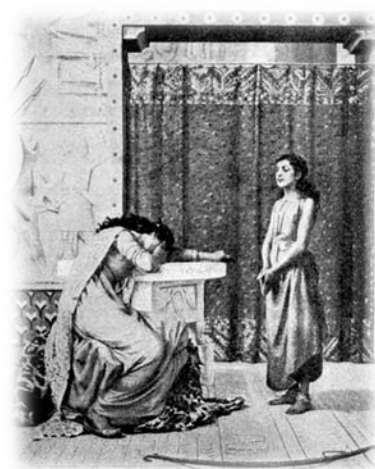
Πατέρα Ουράνιε,

Μόνη μου δεν μπορώ να ζω όπως ο **Χριστός**. Ζητώ τη χάρη Σου. Βοήθα με, να έχω τα μάτια μου προσηλωμένα στο **Νικητή Χριστό** και στα **ζωντανά Του λόγια** για να μπορώ με πλήρη εμπιστοσύνη και ταπείνωση, όπως η Εσθήρ, να κάνω το **θέλημά Σου** κι όχι το δικό μου. Στο όνομα του Χριστού. Αμήν

Μια Εβραιοπούλα υπηρέτρια, Αληθινή Ηρωίδα

Η ιστορία της **Εβραιοπούλας** είναι φανταστική. Αν δεν τη διηγιόταν η Αγία Γραφή δε θα ήταν πιστευτή.

Λοιπόν, βρισκόμαστε στη **Συρία**, στο πολυτελές σπίτι του **Νεεμάν**, ενός τιμώμενου και σπουδαίου **στρατηγού** της Συρίας. Στο αρχοντικό όμως αυτό σπίτι η σκιά του θανάτου πλανιόταν ύπουλα στην ατμόσφαιρα.

Ο στρατηγός **Νεεμάν** ήταν **λεπρός**. Οι καρδιές ήταν γεμάτες από απελπισία.

Εκείνες τις μέρες στο σπίτι

αυτό «οι Σύριοι έφεραν μια **αιχμάλωτη** από τη γη του **Ισραήλ**, μια μικρή κόρη· και υπηρετούσε τη γυναίκα του Νεεμάν.»

Θα περίμενε κανείς να δει τη μικρή Εβραιοπούλα καταθλιμμένη, να πνίγει τα δάκρυά της καθώς θα θυμάται τους γονείς της και τα αγαπητά της πρόσωπα. Δίκαια να αναρωτιέται: Γιατί; Γιατί; Γιατί άφησε ο Θεός να με πάρουν και να με φέρουν σε ξένη χώρα ειδωλολατρών; Πώς θα μείνω εδώ **πιστή** στο Θεό;

Όμως τίποτα απ' όλα αυτά δε φαίνεται να βασανίζει την καρδούλα της. Ως **πιστή**, θα γνώριζε τις περιπέτειες του **Ιωσήφ** στην Αίγυπτο, όπως κι άλλες θαυμαστές ιστορίες του λαού της, που είχαν **φλογίσει** την καρδιά της. Έτσι γρήγορα προσαρμόστηκε στο καινούριο περιβάλλον και στις καινούριες συνθήκες ζωής. Προφανώς προσευχόταν να γίνει **ευλογία** ξέροντας ότι **δεν ήταν τυχαίο** που ο Θεός την είχε φέρει σ' αυτό το σπίτι. Γι' αυτό δεν έχασε την ευκαιρία.

Όταν αντιλήφθηκε το δράμα της κυρίας της, πήρε το θάρρος και της είπε: «*Είθε ο κύριός μου [να ήταν] μπροστά στον προφήτη, που είναι στη Σαμάρεια! Επειδή, θα τον **γιάτρευε** από τη **λέπρα του.***»

Έτσι απλά αλλά και με σιγουριά τούς μετέδωσε το απίστευτο **ελπιδοφόρο μήνυμα**: Ο στρατηγός θα μπορούσε να θεραπευτεί.

Με το **γενναίο** και **σοφό** τρόπο που αντιμετώπιζε τους δικούς της πειρασμούς, η **πιστή** υπηρέτρια, είχε κερδίσει την εμπιστοσύνη της κυρίας της.

Η ζωή της απέπνεε μια **ζωντανή φλόγα**, πρωτόγνωρη γι' αυτούς. Πίστεψαν στα λόγια της και χωρίς καθυστέρηση ο **βασιλιάς της Συρίας** έστειλε το στρατηγό του στο λαό Ισραήλ για να θεραπευθεί. Μετά από μερικά εμπόδια, ω του θαύματος, ο **στρατηγός θεραπεύτηκε** από τη **λέπρα**, αφού βυθίστηκε 7 φορές στον **Ιορδάνη** ποταμό, σύμφωνα με την οδηγία του **προφήτη Ελισσαιέ**. (2Βασ.5:14).

Σωτηρία μέσω πίστεως στο λόγο του Θεού

Αξίζει εδώ να δούμε τα βήματα που έπρεπε να κάνει ο **Νεεμάν** προκειμένου να **θεραπευτεί** από τη **λέπρα**.

Ο ίδιος είχε σχηματίσει μια δική του γνώμη πώς θα θεραπευόταν, όπως ομολογεί: «**Εγώ έλεγα**: *Σίγουρα θα βγει έξω σε μένα (ο προφήτης), και θα σταθεί, και θα επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου τού Θεού του, και θα κινηθεί το χέρι του επάνω στον τόπο, και θα γιατρέψει τον λεπρό.*» (2Βασ.5:11)

Όταν όμως άκουσε τι πρέπει να κάνει ο ίδιος για να θεραπευτεί, έπαθε «σοκ»: «**Πήγαινε**», του είπε ο προφήτης μέσω του υπηρέτη του, «**βουτήξου μέσα στον Ιορδάνη επτά φορές, και θα επανέλθει η σάρκα σου σε σένα, και θα καθαριστείς.**»

Λίγο ακόμα να επιστρέψει σπίτι του λεπρός ο στρατηγός! Του φάνηκε πολύ **εξευτελιστικό** να βουτήξει 7 φορές στο βρώμικο **Ιορδάνη** ποταμό. Θύμωσε και αναχώρησε λέγοντας: «Ο Αβανά και ο Φαρφάρ, τα ποτάμια της Δαμασκού, δεν είναι καλύτερα, περισσότερο από όλα τα νερά τού Ισραήλ; Δεν μπορούσα να βουτηχτώ μέσα σ' αυτά, και να καθαριστώ;»

Ευτυχώς ο Νεεμάν είχε σοφούς δούλους μαζί του και τον συμβούλεψαν: «Πατέρα μου, αν ο προφήτης σου έλεγε ένα μεγάλο πράγμα, δεν θα το έκανες; Πόσο μάλλον τώρα, όταν σου λέει: Βουτήξου μέσα, και καθαρίσου;»

Τελικά ταπεινώθηκε ο υπερήφανος στρατηγός. Υπάκουσε και έκανε τα βήματα που έπρεπε να κάνει. Άσκησε πίστη στα λόγια του δούλου του Θεού: «**Κατέβηκε, και βυθίστηκε επτά φορές στον Ιορδάνη, σύμφωνα με τον λόγο τού ανθρώπου τού Θεού**· και η σάρκα του αποκαταστάθηκε σαν [τη] σάρκα μικρού παιδιού, και καθαρίστηκε.»

Αυτό που ακολούθησε δεν περιγράφεται. Με ανέκφραστη χαρά

«γύρισε στον άνθρωπο του Θεού, αυτός, και ολόκληρη η συνοδεία του... και είπε: Δες, **τώρα γνώρισα** ότι δεν υπάρχει Θεός σε ολόκληρη τη γη, παρά μονάχα μέσα στον Ισραήλ· γι' αυτό, τώρα, δέξου, παρακαλώ, ένα **δώρο** από τον δούλο σου. Κι εκείνος είπε: **Ζει ο Κύριος**, μπροστά στον οποίον παραστέκομαι, **δεν θα δεχθώ**... Και ο Νεεμάν είπε: Και αν όχι, ας δοθεί, παρακαλώ, στον δούλο σου ένα φορτίο δύο μουλαριών από τούτο το κόμμα, επειδή ο δούλος σου δεν θα προσφέρει στο εξής ολοκαύτωμα ούτε **θυσία** σε άλλους θεούς, παρά **μονάχα στον Κύριο.**»

Είναι να μη φωνάζουμε: «Αλληλούια»; Τι θαυμαστό Θεό έχουμε, που κάνει **μεγαλεία ανεξιχνίαστα!**

Τι να κάνω για να σωθώ;

Ο απλός αυτός τρόπος θεραπείας από τη φοβερή **αρρώστια της λέπρας** του Νεεμάν, συμβολικά εικονίζει τον εξίσου απλό τρόπο θεραπείας από την πολύ πιο φοβερή αρρώστια, τη **λέπρα της Αμαρτίας**, που καταλήγει στον αιώνιο θάνατο.

Ο **Ιορδάνης** ποταμός συμβολικά παριστάνει το **Σταυρό του Χριστού**, όπου σφαγιασθηκε ο **Αμνός του Θεού** και έχυσε το **άγιο Αίμα Του** για τις αμαρτίες μας. Όπως μας περιγράφει ο λόγος του Θεού :

«Αυτός τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας· ταλαιπωρήθηκε για τις ανομιές μας· η τιμωρία, [που έφερε] τη δική μας ειρήνη, ήταν επάνω σ' αυτόν· και διαμέσου των **πληγών του** εμείς γιατρευτήκαμε.» (Ησ.53:5)

Στην ερώτηση:

«Τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;», ο λόγος του Θεού

απαντά: **«Πίστεψε στον Ιησού Χριστό και θα σωθείς.»**(Πράξ.16:30-31)

Για τους περισσότερους η **θυσία του Χριστού στο Σταυρό**, ως μέσο σωτηρίας, είναι **σκάνδαλο** και **αφροσύνη**. Τους φαίνεται πολύ ταπεινωτικό να **γονατίσεις ως αμαρτωλός κάτω απ' το Σταυρό** και να **πλυθείς απ' τις αμαρτίες σου με το Αίμα Του**, ασκώντας **ΠΙΣΤΗ**. Θίγεται το **«Εγώ»** τους.

Έλεγε κάποιος εγωιστής: «Εγώ με το σπαθί μου θα κερδίσω τη σωτηρία μου.» Δυστυχώς, πολλοί είναι εκείνοι που θέλουν με τις **καλές τους πράξεις** και με άλλους τρόπους να κερδίσουν τη σωτηρία τους. Ο λόγος όμως του Θεού είναι κατηγορηματικός. **«Δεν υπάρχει»**, λέει, **«άλλο όνομα»** εκτός από το όνομα του **Χριστού**, **«διαμέσου τού οποίου πρέπει να σωθούμε.»** (Πραξ.4:12)

«Αυτοί οι ντυμένοι με τις λευκές στολές, ποιοί είναι;» «Αυτοί είναι εκείνοι που έρχονται από τη μεγάλη θλίψη· και **έπλυναν** τις στολές τους και τις **λεύκαναν** στο **Αίμα** του Αρνίου.» (Απ.7:13-14)

«Κατά **χαρη** είστε **σωσμένοι** **διά της πίστεως**... είναι **δώρο** του Θεού, όχι από έργα, για να μην **καυχηθεί κανένας**.»

Πριν λίγες μέρες, τη **Μ. Παρασκευή**, στις Φιλιππίνες και σε άλλα μέρη, πολλοί **αυτομαστιγώνονταν** για να συγχωρηθούν οι αμαρτίες τους. Άλλοι σήκωναν σταυρό με αγκάθινο στεφάνι και δέχονταν μαστιγώσεις από άλλους. Τι τραγικό!

Έτσι ακολουθούσαν τρόπους εμπνευσμένους από πονηρά πνεύματα, τάχα για να καθαρισθούν από τις αμαρτίες τους. Το παράδειγμα του **στρατηγού Νεεμάν**, που τελικά δέχθηκε να γυμνωθεί από κάθε ανθρώπινη αξιοπρέπεια και να **λουσθεί 7 φορές** στον Ιορδάνη ποταμό για να θεραπευθεί, μας φανερώνει του **Θεού τον τρόπο λύτρωσης**. Γι' αυτό και δε δέχθηκε ο προφήτης τα **δώρα** του Νεεμάν. Η **Σωτηρία** είναι **δώρο Θεού**. Δεν εξαγοράζεται. Είναι αγορασμένη με το **Αίμα του Χριστού**.

Αγαπητέ αναγνώστη, εσύ ποιον τρόπο ακολουθείς για τη σωτηρία της ψυχής σου;

Το βιβλίο αυτό θέλει με αγάπη να σου υποδείξει ποιο είναι το συμφέρον σου: «**Πήγαινε, γονάτισε** νοερά κάτω απ' το **σταυρό, ομολόγησε** την αμαρτία σου και **πίστεψε** ότι ο Χριστός σε **συγχωρεί**.»

Το ότι έπρεπε 7 φορές να βουτήξει ο Νεεμάν, νομίζω, δείχνει την **άσκηση πίστεως** στο **λόγο του Θεού** με επιμονή και αταλάντευτη βεβαιότητα.

Διάβαζα για κάποιον, ότι κάθε βράδυ μετά το κήρυγμα γονάτιζε και ζητούσε τη συγχώρησή του από τον Κύριο.

Όταν όμως σηκωνόταν του ψιθύριζε ο Σατανάς: «Δεν έγινε τίποτα». Αυτό συνεχίστηκε μερικές βραδιές, ώσπου την επόμενη βραδιά, πήρε μαζί του έναν πάσσαλο και, αφού ξανά προσευχήθηκε, κάρφωσε στον τόπο τον πάσσαλο ως **σημάδι** ότι η **απόφασή** του είναι τελεσίδικη και η **πίστη** του ακλόνητη στο **λόγο του Θεού**. Δεν έδωσε πλέον σημασία στα **συναισθήματά του**. Έτσι, πήρε δρόμο ο Σατανάς.

Τα θαυμαστά αποτελέσματα

Ο σπουδαίος Σύριος στρατηγός **Νεεμάν**, όχι μόνο θεραπεύτηκε σωματικά, αλλά **σώθηκε** και **πνευματικά**. Από δω και μπρος θα **λάτρευε μόνο τον αληθινό Θεό** του Ισραήλ, όπως ομολόγησε.

Για την επιστροφή του, ο λόγος του Θεού δε μας αναφέρει τίποτα. Αλλά μπορούμε να φανταστούμε, όσο μας επιτρέπεται, πως δύο ψυχές αγκαλιασμένες και με καρδιοχτύπι τον περίμεναν...! Η γυναίκα του Νεεμάν και η Εβραιοπούλα. Όταν τελικά είδαν να καταφθάνει το αμάξι θριαμβικά και ο στρατηγός να φωνάζει: «**Θεραπεύτηκα!**», η χαρά της συνάντησής τους ήταν απεριγράπτη! Όσο για την **Ηρωίδα** μας, δε βρίσκω λόγια να εκφράσω τι ένιωθε! Όχι για το τι έκανε η ίδια, αλλά για το τι έκανε ο ζωντανός Θεός μέσω αυτής και πώς δοξάσθηκε το Όνομά του.

Φαντάζομαι ο στρατηγός και η γυναίκα του να της έδωσαν τιμητική θέση στο σπίτι τους. Πιθανόν να την είχαν, όχι πια σαν υπηρέτρια αλλά σαν παιδί τους. Και αργότερα θα της έδωσαν την άδεια να επιστρέψει σπίτι της φορτωμένη με **πλούσια δώρα**. Έτσι, ελεύθερη έπεσε στην αγκαλιά των δικών της με την κραυγή της νίκης:

«Ζει Κύριος! Ευλογημένο το Όνομα Του»!!

Η φαντασία σταματάει εδώ, αλλιώς, μπορεί ίσως να γραφτεί κι ολόκληρο βιβλίο.

Όσον αφορά το σπίτι του Νεεμάν, προφανώς μεταμορφώθηκε σε **τόπο χαρούμενης λατρείας του αληθινού Θεού**. Το μεγάλο αυτό θαύμα ασφαλώς μαθεύτηκε και σε όλη τη **Συρία** και σε πολλούς δόθηκε η ευκαιρία να **ομολογήσουν πίστη** στον αληθινό Θεό.

Η **ιστορία** της **μικρής ανώνυμης υπηρέτριας Ηρωίδας Πίστεως** εδώ και χιλιάδες χρόνια συνεχίζει να φέρνει σπουδαία **αποτελέσματα** και η **φλόγα της αγάπης του αληθινού Θεού** μεταδίδεται σε καρδιές μικρών και μεγάλων **σε όλο τον κόσμο**.

Αυτό είναι ένα τρανταχτό **παράδειγμα** για όλους εκείνους τους πιστούς, που δειλιάζουν στις δυσκολίες και λένε: «Δεν μπορώ». Αν **μια μικρή** αιχμάλωτη **κόρη**, μπόρεσε να νικήσει τις δοκιμασίες της και το Σατανά σε μια ειδωλολατρική χώρα, σίγουρα μπορεί και ο καθένας μας.

Κύριε,

*Σ' ευχαριστώ, γιατί με αυτό το παράδειγμα **αναζωπυρώνεις** τη **φλόγα της πίστης** μέσα και στη δική μου καρδιά!*

Μια οικιακή βοηθός, Ηρωίδα

Είναι καταπληκτικά και τα αποτελέσματα της διακονίας μιας άλλης οικιακής βοηθού, της **Μαρίας Μίλλις**.

Μαθαίνουμε τι σπουδαίο ρόλο έπαιξε στην παιδική ηλικία του **λόρδου Shaftesbury**, του **μεγάλου αναμορφωτή**, κατά το 18^ο αιώνα. «Σ' αυτήν χρωστώ τη σωτηρία της ψυχής μου», έλεγε ο ίδιος.

Αν και οι γονείς του και η εκκλησία τον είχαν διδάξει να υπακούει τις διδασκαλίες της Βίβλου, η **Μαρία** τον βοήθησε να **γνωρίσει** και να **αγαπάει το Θεό της Βίβλου**. Τον καθοδήγησε στη **σώζουσα πίστη**, η οποία συνέβαλε στο υπόλοιπο της ζωής του να υπηρετήσει τα σχέδια του Θεού και να γίνει ένα **χρήσιμο σκεύος στο έργο Του**.

«Ποιος καταφρόνησε την ημέρα των μικρών πραγμάτων!»

Ένα αγόρι - Έρωας

Είναι καταπληκτικό πώς ο Χριστός χρησιμοποίησε ακόμα και το **κολατσιό** ενός μικρού **αγοριού**. Η πείνα θέριζε εκείνη τη μέρα τους χιλιάδες ανθρώπους στην έρημο. Το μόνο που υπήρχε ήταν

πέντε κρίθινα ψωμιά, και **δύο ψάρια**, τα οποία ανήκαν σ' ένα **αγόρι**. Η φλόγα του Χριστού προφανώς είχε συναρπάσει το παιδί. Κάτι ήθελε κι αυτός να κάνει για το Χριστό. Όταν παρουσιάστηκε η ανάγκη, αυθόρμητα Του πρόσφερε το πολύτιμο κολατσιό του. Και ω του θαύματος! Μ' αυτό χόρτασαν, όχι μόνο χιλιάδες κόσμος αλλά και ο ίδιος. Αυτή η πράξη **αυτοθυσίας** του **μικρού** με ενθαρρύνει πολύ.

Πάρα πολλές φορές έχω προσευχηθεί: «Κύριε, τι είναι αυτό που σου προσφέρω; Ελάχιστο, για τόσο μεγάλη ανάγκη! Αλλά όπως ευλόγησες εκείνα τα **ψαράκια** και τα **ψωμάκια**, μπορείς να κάνεις το ίδιο και με αυτά που Σου προσφέρω.» Σίγουρα κι αυτό το **ανώνυμο αγοράκι** ανήκει στους **Έρωες**, γιατί πρόσφερε στο Χριστό **ό, τι είχε**. Το παράδειγμά του μιλάει σε όλους μας. (Διάβασε Ιωάν.6:9-12)

Νεαρά παλικάρια, Αληθινοί Ήρωες Πίστεως

Πώς να μη θυμηθούμε εδώ και τα τρία **νεαρά παλικάρια**, το **Σεδράχ**, το **Μισάχ**, και τον **Αβδέ-νεγώ**, στην **ειδωλολατρική Βαβυλώνα**, μαζί με το **Δανιήλ**, όπου είχαν φερθεί **αιχμάλωτοι** απ' το **Ισραήλ**; Οι πειρασμοί και οι δοκιμασίες που πέρασαν σου κόβουν την ανάσα. Κι όμως κράτησαν τη **σημαία της πίστης στο Θεό** ψηλά.

Στη Βασιλική Σχολή, όπου έπρεπε να φοιτήσουν 3 χρόνια για να μάθουν τη γλώσσα των Χαλδαίων, το πρώτο που αποφάσισαν ήταν να **μη μολυνθούν** από τα φαγητά των ειδωλολατρών. Κάτι το αδύνατο. Παρ' όλα αυτά ο Θεός τούς έδωσε χάρη και τα κατάφεραν. Έτρωγαν μόνο όσπρια. Επίσης τους έδωσε ο Θεός «**γνώση και σύνεση** σε κάθε μάθηση και **σοφία**· και έκανε τον Δανιήλ νοήμονα σε κάθε όραση και όνειρο.» (Δαν.1:17)

Στις τελικές εξετάσεις μπροστά στο βασιλιά ήταν οι **μόνοι αριστούχοι και ροδοκόκκινοι**. Γι' αυτό τους προσέλαβε στην υπηρεσία του.

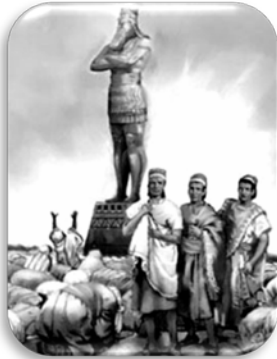
Ένα παράξενο όνειρο

Η πρώτη μεγάλη τους **δοκιμασία** έλαβε χώρα όταν ο **Ναβουχοδονόσορ** είδε ένα **όνειρο**. Κι επειδή το ξέχασε απαιτούσε από τους σοφούς και τους μάγους να του πουν και το όνειρο και την ερμηνεία, αλλιώς θα σκοτώνονταν. Πώς αντιμετώπισε το άλυτο, κατά άνθρωπο, πρόβλημα η μικρή παρέα των πιστών νέων; Με **προσευχή**. Ζήτησαν «*από του Θεού του ουρανού έλεος για το μυστήριο αυτό, ώστε να μη απολεστεί ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του μαζί με τους υπόλοιπους σοφούς.*» (Δαν.2:18)

Τι λύση έδωσε ο Θεός στη δοκιμασία τους; **Αποκάλυψε το όνειρο** και την **ερμηνεία** στο **Δανιήλ** με **όραμα** της νύχτας. Το αποτέλεσμα ήταν να **δοξασθεί ο Θεός**, ο Δανιήλ να γίνει

αρχιδιοικητής πάνω στους σοφούς και να βρίσκεται στην αυλή του Βασιλιά και οι τρεις φίλοι του να τοποθετηθούν σε ανώτερες θέσεις.

Προσκύνηση στη Χρυσή Εικόνα

Αργότερα βρέθηκαν μπροστά σε μια **άλλη δοκιμασία** πολύ πιο τραγική. Έπρεπε να **προσκυνήσουν τη χρυσή εικόνα** που έστησε ο βασιλιάς, αλλιώς θα τους έριχνε στη φωτιά. Ο λόγος του Θεού προειδοποιεί ότι η **πίστη μας θα δοκιμασθεί με φωτιά** για να φανεί η γνησιότητά της.

Στην **εικόνα** βλέπουμε όλους πεσμένους να **προσκυνούν την εικόνα**. Οι μόνοι όρθιοι ήταν οι τρεις νέοι. **Προτίμησαν** να ριχτούν στη φωτιά παρά να παρακούσουν στο Θεό.

Όταν τους κάρφωσαν οι εχθροί στο βασιλιά, ο Ναβουχοδονόσορ τους έδωσε δεύτερη ευκαιρία, όμως του απάντησαν:

*«Ο Θεός μας, που εμείς λατρεύουμε, είναι δυνατός να μας ελευθερώσει από το καμίνι της φωτιάς που καίει· και από το χέρι σου, βασιλιά, θα [μας] ελευθερώσει. Αλλά, και αν όχι, ας είναι σε σένα γνωστό, βασιλιά, ότι τους θεούς σου δεν [τους] λατρεύουμε, και τη **χρυσή εικόνα**, που έχεις στήσει, δεν [την] προσκυνούμε.»* (Δαν.3:17-18)

Τότε το καμίνι το έκαψαν 7 φορές δυνατότερα και τους έριξαν μέσα. «Ποιος θεός θα μπορούσε να τους σώσει;» ρώτησε ο βασιλιάς.

Η πρόκληση ήταν μεγάλη! Σε λίγο, όταν ο βασιλιάς κοίταξε μέσα, έμεινε κατάπληκτος! Όχι μόνο δεν είχαν καεί, αλλά έκαναν βόλτες μέσα στο καμίνι της φωτιάς και τους έκανε παρέα Ένας τέταρτος που έμοιαζε με **Γιο Θεού!** Κατάπληκτος ο βασιλιάς ευλόγησε τον αληθινό Θεό και διέταξε σε κάθε λαό, έθνος και γλώσσα υποχρεωτικά να σέβονται το Θεό αυτών των νέων. Επί πλέον βράβευσε τα τρία παλικάρια, προβιβάζοντάς τα σε ανώτερες θέσεις στην επαρχία της Βαβυλώνας.

Να, πώς με την **πίστη** και την **υπακοή** τους **στο Θεό**, «έσβησαν δύναμη φωτιάς» (Εβρ.11:34) και έγιναν **αληθινοί Ήρωες ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδε-νεγώ.**

Στο λάκκο των λιονταριών

Όσον αφορά στο **Δανιήλ**, κι αυτός προτίμησε να ριχτεί στο **λάκκο των λιονταριών** παρά να παραβεί την εντολή του Θεού. Πώς τα κατάφερε ο Σατανάς;

Οι εχθροί του Δανιήλ σοφίστηκαν να εκδοθεί «βασιλικό ψήφισμα, και να στηριχθεί απαγόρευση, ότι, όποιος κάνει κάποια αίτηση από οποιοδήποτε θεό ή άνθρωπο, μέχρι 30 ημέρες, εκτός από (το) βασιλιά, αυτός να ριχτεί στον λάκκο των λιονταριών.» (Δαν.6:7)

Όταν έμαθε ο Δανιήλ το **διάταγμα** «μπήκε μέσα στο σπίτι

του και [έχοντας] ανοιγμένα τα παράθυρα του κοιτώνα του προς την Ιερουσαλήμ, έπεφτε επάνω στα γόνατά του τρεις φορές την ημέρα, προσευχόμενος και δοξολογώντας μπροστά στον Θεό του, όπως έκανε πρωτίτερα.»

Ίσως ρωτήσει κάποιος: «Ήταν ανάγκη να ανοίγει ο Δανιήλ τα παράθυρα και να προσεύχεται; Δεν μπορούσε να προσεύχεται κρυφά;»

Η εντολή του Θεού απαιτούσε αυτόν τον τρόπο για να ακουσθεί η δέηση όλων εκείνων που ήταν αιχμάλωτοι σε ξένη χώρα.(Διαβ.2Χρ.6:34-39)

Έτσι, οι εχθροί που παραμόνευαν, έπιασαν επ' αυτοφώρω το Δανιήλ να παραβαίνει την εντολή του βασιλιά Δαρείου, τον κατάγγειλαν και τον έριξαν στο **λάκκο των λιονταριών**. Φαινομενικά ο Σατανάς θριάμβευσε.

Την άλλη μέρα πρωί- πρωί ο **βασιλιάς Δαρείος** πήγε στο

λάκκο και ρώτησε: «Δανιήλ, δούλε του ζωντανού Θεού, ο Θεός σου, που εσύ **ακατάπαυστα λατρεύεις**, μπόρεσε να σε ελευθερώσει από τα λιοντάρια;»

«Ο Θεός μου απέστειλε τον άγγελό του, και **έφραξε τα στόματα των λιονταριών**, και δεν με έβλαψαν», απάντησε ο Δανιήλ.

Το αποτέλεσμα ήταν ο βασιλιάς να βγάλει το Δανιήλ από το λάκκο και να ρίξει όλους τους εχθρούς του Δανιήλ στο λάκκο

των λιονταριών για τη σκευωρία τους. Εδώ δεν υπήρχε άγγελος Θεού να τους προστατέψει, γι' αυτό τα λιοντάρια αμέσως τους κατασπάραξαν. Στο λάκκο που άνοιξε ο Σατανάς για το Δανιήλ, τελικά ο ίδιος έπεσε μέσα.

Με την **υπακοή** και την **πίστη** του στο Θεό ο **Δανιήλ «έφραξε στόματα λιονταριών»** (Εβρ.11:33) και έγινε αιτία να **δοξαστεί** ο Θεός σε όλο τον τότε γνωστό κόσμο. Έτσι απέδειξε ότι είναι ένας **ξεχωριστός Ήρωας Πίστεως**.

Το κάλεσμα του Χριστού είναι το ίδιο για όλους σήμερα:

*«Αν κάποιος θέλει νάρθει πίσω μου, ας **απαρνηθεί τον εαυτό** του, και ας **σηκώσει τον σταυρό του**, καθημερινά, και ας με ακολουθεί. Επειδή, όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει και όποιος χάνει τη ζωή του εξαιτίας μου, αυτός θα τη σώσει. Επειδή, τι ωφελείται ο άνθρωπος αν κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο, χάνει όμως τον εαυτό του ή ζημιωθεί;» (Λουκ.9:23-26)*

Ας ανταποκριθούμε όλοι στο κάλεσμα του Χριστού χωρίς δισταγμό. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη τιμή απ' αυτήν.

Αγαπητέ αναγνώστη,

Όπως φλογίζομαι εγώ και δοξάζω το Θεό, εύχομαι και συ να νιώθεις το ίδιο, για όλους αυτούς τους **Ήρωες** και τις **Ηρωίδες πίστεως** που αγάπησαν το Θεό με όλη την καρδιά τους · πήγαν κόντρα στις δυνάμεις του Σατανά προβάλλοντας την **ασπίδα της πίστεως** και θριάμβευσαν. Έβαλαν στόχο στη ζωή τους να κάνουν το **θέλημα του Θεού**, είτε διά ζωής είτε διά θανάτου, ακολουθώντας τα ίχνη του Ιησού Χριστού.

Καθώς προχωρώ σε αναζήτηση άλλων **Ηρώων Πίστεως**, ομολογώ δεν ξέρω ποιον ή ποια να πρωτοαναφέρω μέσα **«από ένα τόσο μεγάλο σύννεφο μαρτύρων»** (Εβρ.12:1), οι οποίοι μέσω της **πίστεως** τους στο Χριστό και της υπακοής τους **νίκησαν** και **δόξασαν** το Θεό, γι' αυτό, αν και έχουν πεθάνει, όμως η ζωή τους ακόμα μιλάει.